Zarja

GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

This beautiful painting of wild flowers is dedicated to MOTHERS EVERYWHERE by artist Joseph Bogdanich, Eveleth, Minnesota.

SZZ

The Dawn

OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Number 5 MAY, 1950 Volume 22

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe ..... 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President — Marie Prislaud . 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak ..... 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
1. Vice-President — Josephine Livek ..... 331 Elm Street, Ogiesby, Illinois
2. Vice-President — Mary Tomsic ..... Box 202, Strabane, Penna.
3. Vice-President — Anna Pachak ..... 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
4. Vice-President — Mary Golik ..... 3016 Gantenbein Street, Portland, Oregon
5. Vice-President — Mary Urbas ..... 15312 Holmes Ave., Cleveland 10, Ohio
6. Vice-President — Barbara Rosandich ..... 846 E. Chapman St., Ely, Minnesota
Secretary — Josephine Erjavec ..... 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois
Treasurer — Josephine Muster ..... 714 Raub Street, Joliet, Illinois

AUDITING COMMITTEE:
President — Mary Lenich ..... 609 Jones Street, Eveleth, Minnesota
Auditor Josephine Zeleznikar ..... 2045 W. 23rd Street, Chicago, Illinois
Auditor — Ella Starin ..... 17814 Dillewood Road, Cleveland 19, Ohio

ADVISORY COMMITTEE:
President — Frances Susel ..... 15900 Holmes Avenue, Cleveland 10, Ohio
Helen Corel ..... 67 Scholes Street, Brooklyn, New York
Rose Racher ..... 2205 Burton St., Warren, Ohio

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE:
Josephine Sumic ..... 81 No. Chicago Street, Joliet, Illinois
Evelyn Krizay ..... 83—29th Street, Barberton, Ohio
Mary Theodore ..... 2529—4th Avenue, Hibbing, Minnesota
Zora Yurkus ..... 9610 Avenue L, So. Chicago 17, Illinois
Mary J. Habjan ..... Universal, Pennsylvania
MANAGING EDITOR — Albina Novak ..... 2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

ZARJA – THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA
PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC
Annual Subscription $2.00 — Naročnina $2.00 letno
For SWUA members $1.20 annually — Za članice SŽZ $1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor
Albina Novak

Editorial Office:
2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio
Telephone SHadyside 1-3232

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po pisateljici. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih paziite da so razločno pisana.

ZARJA
LIST ZA AMERIŠKE SLOVENKE
SŽZ

LETO XXII — ŠT. 5 MAY, 1950 VOL. XXII — NO. 5

V krasnem majniku...

KONČNO je spet med nami mesec maj z vsem svojim čarom in krasoto. Bila je dolga in mrzla zima in vsakdo je nestrpno pričakoval toplejših dni. Ta mesec se bo pričela zemlja presnavljati in spreminjati v bohotno krasoto, iz katere bo skalila nova žetev. To nam zagotavlja, da je življenje neprestano snovanje in narava nas oskrbuje z vsem potrebnim. Bog je velikodušen s Svojimi darovi, ali smo pa tudi mi Njemu dovolj hvaležne za vse blagre, ki jih prejemamo od Njega? Zdi se mi, da ne dovolj. Svojih obljub ki mu jih dajemo, ne izpolnujemo vselej... Zakaj ne? Kdo ve odgovor na to vprašanje?

V mesecu maju praznujemo mnogo značilnih praznikov. Predvsem se ta mesec klanjamo naši božji Materi. Drugo nedeljo v mesecu, to je 1. maja, se bomo poklonile in dale svoj tribut našim zemeljskim materam. Ameriško ljudstvo vsepovsod bo imelo na ta dan njim na čast ponosno pripete rdeče in bele nagelne. Po vsej deželi se bodo tega dne vršili veseli družinski sestanki. Oni, ki žive daleč od svojih mater, se jih bodo spominjali z ljubeznijo in spoštovanjem. In spominu mater, ki so že v grobu, bo poklonjenih, mnogo duhovnih šopkov, zbranih iz cvetja ljubezni, hvaležnosti in spoštovanja. To bo dan zahvale in molitve. Zato naj tudi jaz ob tej priliki izrečem svoje pozdrave in voščila vsem materam v naši organizaciji. Bog naj vam deli vsestranske blagoslove ter vam nakloni srečo in zadovoljnost ter najlepše družinske odnošaje.

Pred leti smo javno posvečale drugo nedeljo v maju tudi naši Zvezi ter proslavljale Zvezin dan s posebnimi programi. Nekatere podružnice še vedno zvesto izvajajo to lepo tradicijo in tem se iz globine srca zahvaljujem za njihovo ljubezen in zvestobo.

Meseca maja bo tudi več naših podružnic obhajala svoje obletnice. Naj bi bila sleherna proslava obletnic ustanovitve podružnic velik uspeh in v slavo njihovih ustanoviteljc in vsej naselbini. Iskrene čestitke!

Ob tem času sporočam, da se bo vršil običajni ZVEZIN DAN na ameriških Brezjah v Lemontu v nedeljo 16. julija, 1950. Vabi se vse od blizu in daleč na poset!

V nedeljo 28. maja bo pa velika predstava v Clevelandu, katero so si omislile glavne odbornice Zveze živeče v Ohio. V prekrasnem koncertu bo nastopil naš slavni pevski zbor od podružnice št. 2, Chicago, Illinois in na programu bo sodeloval izboren moški zbor "Slovan". Ta predstava bo poklonjena v priznanje bivši glavni odbornici Mrs. Frances Rupert, ki se nahaja že nekaj let v onemoglem stanju. Pričakuje se lep odziv od članstva, prijateljev in tudi gostov izven mesta. Mrs. Frances Rupert se je dolgo vrsto let udejstvovala v društvenem in kulturnem gibanju v Clevelandu in isto njen soprog Mr. Frank Rupert, zato je pravično, da se izkaže javno čast tej vrli ženi in dobremu možu. Mrs. Rupert je vkljub izgubi obeh nog vedra in moč duha, kakoršen je njen, je resnično vreden javnega priznanja. Upati je, da bo prav lep uspeh, ker namen je plemenit kot zgled spoštovanja in ljubezni do pionirjev, ki so se žrtvovali za blagor naroda mnogo let. Čestitke vsem, ki se zato trudijo, kakor tudi vsem, ki bodo sodelovali!

Koncem maja pa bomo obhajali dan kinčanja grobov "Decoration Day", ko se vsa dežela klanja svojim mrtvim in dragim junakom. Naj jim da Bog večni mir in pokoj!

Zadnji del svojega spisa za ta mesec sem pa prihranila za nad vse važno društveno zadevo. Da, morda ste uganile. NAŠA VARIJETNA KAMPANJA za nove članice se je pričela s prvim dnem tega meseca. Nobenega dvoma ni, da ste vse zainteresirane za napredek naše organizacije, zato tudi vem, da boste sodelovale, da zaščimo naše bodoče zdravo stanje. Prosim vas, drage sestre, storite vse, kar vam je mogoče, da bo lep uspeh pri vseh podružnicah. Ta prošnja ni izrečena kar tja v en dan iz navade ali dolžnosti, temveč jo narekuje sila potrebe. Torej potrudite se, kolikor morete pridobiti vsaka vsaj eno novo članico ta mesec. Kot dobre in zveste članice strnimo vse svoje sile, bodimo kakor velika družina in smatrajmo Zvezo za svojo mater. Torej razveselimo tudi našo mater — Zvezo. Prepričana sem, da boste našle veliko zadoščenja ob vsaki novi članici, ki jo boste pridobile. Ali smem računati na vas. Zelo vam bom hvaležna za pomoč!

Ponovno prisrčno pozdravljam vsepovsod vse matere, ki so dale tako mnogim tako mnogo.

Vdanostno Vaša, — Albina Novak, preds-urednica.

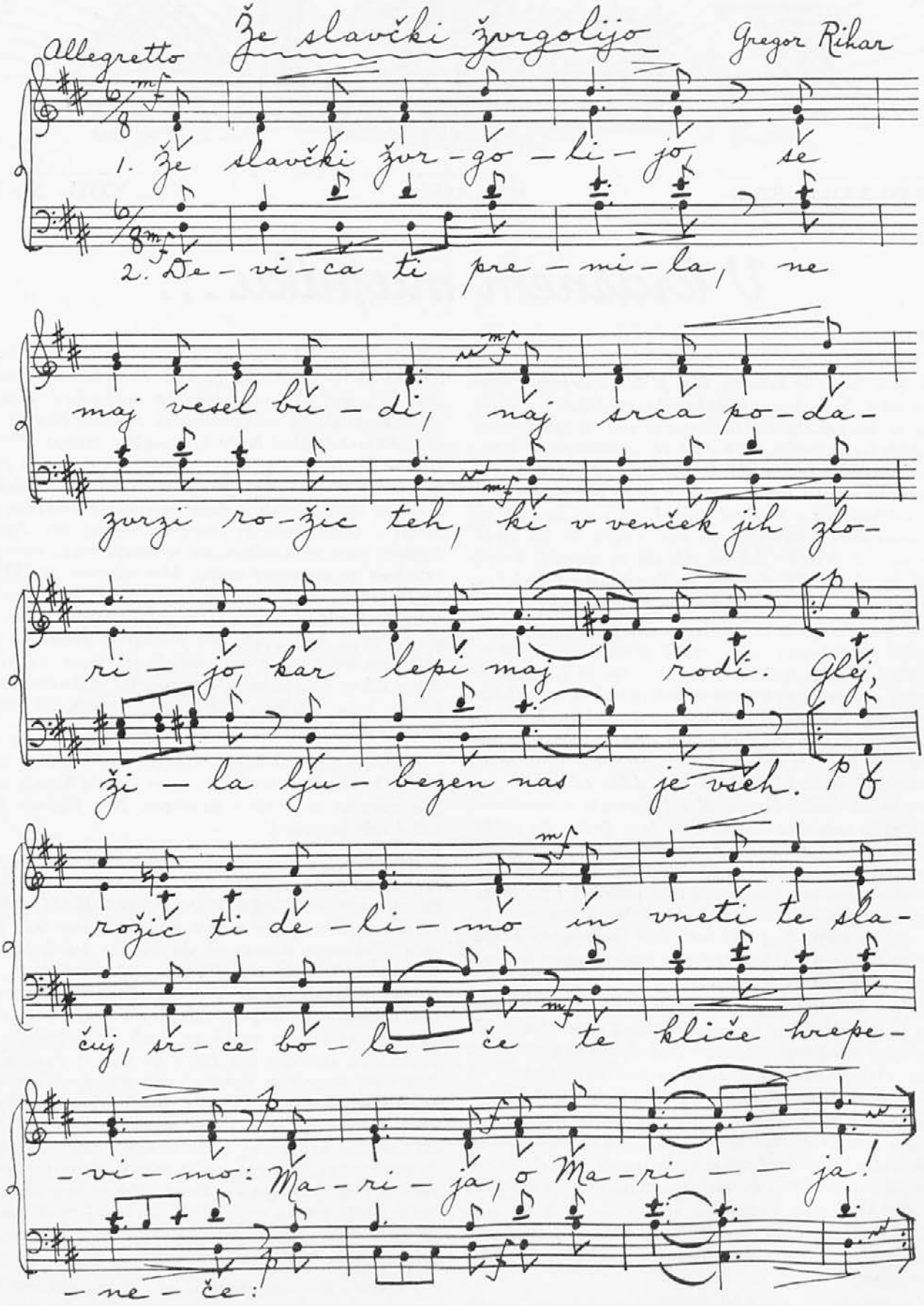
Že slavčki žvrgolijo
Allegretto
Gregor Rihar
1. Že slavčki žvr-go-li-jo, se
2. De-vi-ca ti pre-mi-la, ne
maj vesel bu-di, naj srca po-da-
zurzi ro-žic teh, ki v venček jih zlo-
ri-jo, kar lepi maj rodi. Glej,
ži-la lju-bezen nas je vseh.
rožic ti de-li-mo in vneti te sla-
čuj, sr-ce bo-le-če te kliče hrepe-
-vi-mo: Ma-ri-ja, o Ma-ri-ja!
-ne-če:

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

Zlata nit —Stik Božanstva s Človeštom

PRVA človeka, Adama in Evo, je Bog vstvaril ter predvsem obdaril z bistrim razumom in svobodno voljo, vneto za dobro. Vstvaril ju je za srečo ter ju v ta namen naselil v raju. Niti žalosti, niti bolezni, niti smrti naj ne bi poznala. Imeti ju je hotel za svoja otroka, zato jima je vtisnil na dušo svojo podobo. Temu dosledno se je s svojo ljubeznijo navezal na nju in njiju potomstvo. Božja ljubezen do človeštva ni nikdar popustila niti po padcu človeka v greh, vse do sedaj, in tako bo ostalo do konca, ker Bog se pač ne ispreminja.

Vse stvari, ki jih doznavajo naša čutila, so končne tako po velikosti, kakor po številu. Imamo pet čutov: Vid, tip, sluh, vonj, okus. Vidimo del vesoljstva, vemo pa, da se rasteza nepomljivo delj, kakor segajo naše oči, v nedogled. Vendar, ako odštejemo vidno vesoljstvo od za nas nevidnega, bo nevidno vesoljstvo za toliko manjše, kar pomeni, da je skupno vesoljstvo končno. To nam je profesor Einstein tudi matematično dokazal. — Zamahnem z roko ter začutim zrak, kateri tudi vdihavam. Doteknil sem se le majhnega dela zraka in le majhno količino sem ga potegnil v pljuča. Vsekakor pa imam tukaj le eden del zraka, izven mojih pljuč, za mojo roko nedosegljiv del ozračja je drugi del; kar pa se deliti da, je končno. Drugi viri mi dokazujejo, da je temu res tako. — Zaslišim glas, zvok, hrup, grom. Vem, da se zvočno valovenje širi enakomerno na vse strani, kjer mu zapreka ne zastavlja smeri. Na moje uho je vdaril popolen zvok ali pa le del glasu. Iz navedenega spoznavam, da je glas vsakokrat končen, glede svoje sile omejen. — Enako moramo trditi tudi v pogledu na vonj in okus. Pravilo toraj, da so vse stvari, ki jih doznavajo naša čutila končne je v vsakem pogledu in pod vsemo okolnostmi resnično. Pred menoj stoji človek, ta gruča je del vsega človeštva, ki je kedaj živelo pa je pomrlo, ki se živi, ali pa se bo šele rodilo. Vidim samo gručo ljudi, dvajset po številu. Vseskupno človeštvo (vštevši dvajsetorico pred menoj) predstavlja črka X. Če odštejem dvajsetorico od vseh bodo preostali šteli X-20, to je dvajset manj, kakor vsi ljudje skupaj. Toda vsako število se začne s početnimi edinicami, eden, dva, tri, itd., ljudje pa prihajajo na svet rod za rodom potom rojstev. Temu dejstvu sledi nepobitna ugotovitev, da je nekoč živel človek-moški št. ena in človek-ženska št. dve, to je začetnika vsega človeštva. Prva človeka sta morala biti prava človeka, ker bi sicer ne spadala v skupno število ljudi, bi sploh ne bila del človeštva. Morala sta biti izredno krepka, ker bi sicer ne mogla imeti tolikega in tako žilavega zaroda. Morala sta imeti vsaj vse temeljne lastnosti človeka, ker bi jih sicer ne mogla dedno prenesti na svoje potomstvo, po pravilu: Nihče nemore izročiti drugemu, česar sam nima. Da, morala sta biti popolna človeka, polna telesnega in duševnega življenja. (Proti evolucijonistom pravim samo tole: Razvijati se more le to, kar v nepopolni meri že obstoji; nič se vendar nemore razviti v popolnost, se sploh nemore razviti, pač ostane kar naprej prazan nič. Ako so v nižjem bitju sposobnosti vsaj kakor v kalu, to ni nižje bitje, pač pa nerazvit človek; ako takih temeljnih sposobnosti nima, se ne bo nič razvijal, nikamor, niti trenotno, niti silno počasi, iz roda v rod, ne. Brez začetnega semena ne bo niti biljke niti drevesa.)

Odkod sta prišla tako božansko obdarovana človeka, da postaneta prastariša celega človeštva? Iz božjih rok, Bog ju je vstvaril in jima namenil to poslanstvo. Vsak drugi odgovor je nemogoč nastanil ju je v raju, kjer sta tudi delala, toda delo jima je bilo v veselje in zabavo. Vsega sta imela na pretek. Samo eno zapoved jima je dal, ne jesti sadu dravesa spoznanja, ki je rastlo sredi raja, kjer je stalo pa še drugo znamenito drevo, drevo življenja, med najraznoličnejšim drugim plemenitim drevjem. Ni jima bilo prepovedano jesti niti od drevesa življenja, saj sta bila nesmrtna, samo sad spoznanja je bil pod smrtno kaznijo zabranjen. — Bila sta srečna. Vse bi bilo tako ostalo, da se ni Satan zamešal vmes, ki je začel Evo nagovarjati: Ne bosta umrla ne, če jesta sad spoznanja; kar jejta! Postaneta kakor bogova. Eva se je dala pregoljufati in je jedla; za njo pa še Adam. — Posledice niso izostale, ker Bog ne more goljufati niti goljufan biti, ne menja svojih besed. Zapadla sta smrti in izgubila sta drevo življenja, izgnana sta bila iz raja. Spoznala sta kaj je pomenila rajska sreča, kaj vedno zdravje, kaj veselje življenja, kaj božja očetovska ljubezen. Spoznala sta se z nesrečo, z boleznijo, s križi in težavami življenja, z osamelostjo brez druščine z Bogom, končno s smrtjo. Pokora je trajala dolgo, ker Adam je doživel devetsto trideset let; Eva temu primerno, saj še danes žive možje in žene približno enako časa. Iz opisa dogodkov v raju si zapomnimo tole: — Bog jima je dal vsega — greha jima ni bilo treba. Napovedal jima je posledice greha. Družil se je z njima, ju učil in jima svetoval v vseh zadevah. Samo eno je brezpogojno prepustil njiju lastni volji, jesti ali ne jesti prepovedani sadež. Zapomnimo si to, ker tudi nam je tako dano.

Zakaj se je tako zgodilo? Odgovor: Božja previdnost. Sicer pa, kdor ni okusil trpljenja in žalosti, ne ve, kaj je sreča. Tudi nebesa bodo lepša pri spominu na zemske težave in bridkosti.

Toda, zakaj? Zato, ker jima ni hotel vzeti svobodne volje, brez katere bi ne imela nobene zasluge v Njegovih očeh; vse bi izvrševala primorano, kakor živali, po nagonu, katerega jim je Stvarnik predpisal. Bog nas je hotel imeti za ljudi, ne za živali, kot človeka ju je vstvaril. Prepovedal jima je, zagrozil jima je — toda prepustil jima je odločitev — dejanje in posledice.

Adam in Eva sta imela mnogo otrok. Najstarejši sin, Kajn, je postal bratomorilec, kakor nam je znano. Med drugimi se jima je rodil tudi sin Set, ki je s svojo blago naravo nadomestil Abela. Tako se je Adamov zarod razdelil na dobro in slabo potomstvo, na Kajnovce in Setovce. Kajna je Bog preklel. Kajn: "Moja pregreha je večja, kakor da bi bil vreden odpuščanja. — Vsak, ki me dobi, me bo vbil. In Gospod mu je rekel: Nikakor ne bo tako: temveč, kdorkoli vbije Kajna, kaznovan bo sedemkrat". In Bog ga je v ta namen zaznamoval. Tudi Kajnu je bil odmerjen čas in prilika pokore. — Iz Setovega rodu pohajajo Noetovci in Abram-Abrahomoviči, Izraelci, iz katerih se je po telesu rodil naš Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, Sin Božji. Dolge so bile te dobe od Adama do Odrešnika, vendar slišimo iz srede teh časovnih daljin kričeči glas božji: Kdor ljubi mene, ga ljubim jaz — glas odpuščanja, zveličanja, očetov glas, ki išče izgubljenih otrok. Iz istega svojega lastnega Sina, "da kdor vanj veruje ne bo pogubljen, temveč imel večno življenje." — Kakor se je Bog družil z Adamom in Evo v vidni podobi, tako nastopa med ljudmi Sin Božji in sicer iz iste ljubezni, s katero se bil Bog v raju navezal na človeštvo; poučuje, bodri, preti in grozi, napoveduje sodbo, nebesa in pekel; ustanovlja svete zakramente, postavi svojo cerkev nove zaveze s človeštvom, vse zapečati z zakramentom svoje ljubezni, s svetim Rešnjim telesom, in s svojo krvjo; pa odpira nebeška vrata, med drugimi tudi Adamu in Evi. — Adamu in Evi je dal eno zapoved, nam jih je dal deset, ker jih v pregnanstvu toliko potrebujemo; Odrešenik je te zapovedi potrdil z dodatkom ene nove: Ljubite svoje sovražnike! Adamu je bilo znano, kaj pomeni ostati zvest ali nezvest Bogu — tudi nam je znana plača za zvestobo, posledica nezvestobe. Adama je hotel Bog pridržati v raju — nas hoče v novi se lepši raj, v nebesa. — Ali vidiš zlato nit, ki drži iz raja do nas in zopet v nebesa? Ali čutiš stik z Bogom? Adam se je odločil za zlo, odkoder je vrnitev mogoča — mi se odločimo za dobro, da ne zapademo zlu, odkoder je rešitev nemogoča. Zdaj — ali nikdar!

M. Kebe.

Marie Prisland:

OH, TA SVET...

Otroci svoji materi

"Danes je Tvoj dan, mama. Materin dan je! Pa kako, da je danes Tvoj dan, saj je vsak dan Tvoj od rojstva do smrti? Mar nisi Ti žena, ki stoji ob naši strani od prvega do zadnjega diha življenja? Ne, danes ni samo Tvoj dan; pomen Materniga dne je vse drugačen.

Ti stojiš ob naši strani dokler se ne zapro Tvoje mile oči. Ti misliš na nas podnevi in ponoči; mi smo Tvoj cilj in Tvoje hrepenenje, v našem življenju si Ti jutro, dan in večer. In mi?

Kakor hitro dorastemo, se Ti odtujimo in nič več nismo tako Tvoji. Kakor hitro nas pelje pot v šolo, smo več v njej kot pri Tebi, mamica. Iščemo si družbe, izbiramo si tovariše in tovarišice. Vse prenaglo se osvojimo in Ti nimaš pri nas svojega pravega deleža. Ko gremo naprej v življenje, Te vse bolj zanemarjamo, mati. Ne da bi Te ne imeli radi, nikakor ne! Življenje nas teži vsak dan bolj. Cilji in nova obzorja nas odtegujejo od doma, od Tebe; svet nas vabi, ki leži pred nami ves mičen in svetal. Pride grenka ura, ko se izrazimo v nepravičnosti do Tebe, mati. Ti to vidiš in občutiš. Z bolestjo opazuješ naše zamišljene obraze, Tvojo materinsko srce občuti naše težave. Greš mimo prizadetih krivic, kot da bi jih ne bilo, le redkokdaj si nejevoljna. Dobro razumeš, da je življenje grenko že zgodaj.

Od svojega rojstva dalje si bila deležna več trpljenja kot radosti. S svojim življenskim drugom si si osnovala družino in postavila domače ognjišče. Nase si prevzela težke naloge. Rodila si nas v bolečinah, vzgajala v ljubezni. Za otroka si dala vse, a v povračilo večkrat nisi prejela najmajnšega deleža, ki bi odtehtal Tvoje žrtve. Pa saj povračila nikdar iskala nisi. Največje plačilo za vse Tvoje žrtve je bil pogled na zdrav, mlad rod.

Otroci smo bili nehvaležni, a ti si nas vseeno rada imela. Bili smo brezbrižni napram Tebi, Ti si za nas skrbela. Žalili smo Te, Ti pa si nas vroče ljubila. Odpusti mati! Otroci nismo slabi, le lahkomišljeni smo. Mladi smo še in življenje še nas ni strlo; izkušenj še nimamo. Bodi naša vodnica tudi zanaprej, skrbi za nas, ljubi nas, o mamica . ."

* * *

Mamica

Mamica moja je strašno bogata,
nima zlata, pa je vendar vsa zlata;
zlate so njene oči,
zlate so njene besede,
zlato je njeno srce.

Vse to bogastvo mi vsak dan poklanja,
kadar ljubeče nad mano se sklanja,
kadar me boža, poljublja gorko,
Nihče na svetu bogat ni tako.

* * *

Mati svojemu sinu. — Elizabeth Hutchinson Jackson, mati velikega Amerikanca Andrew Jacksona, je na bolniški postelji takole govorila svojemu 14 letnemu sinčku: "Andrej, še se ne bova več videla, prosim te, zapomni si nekaj mojih naukov. V tem svetu boš moral stati na lastnih nogah ter se boriti za življenski obstanek. V ta namen boš potreboval prijateljev, resničnih in iskrenih. Prijatelje si boš pridobil če boš pošten in obdržal jih boš, če boš stanoviten in ne vihrav. Pomni, da prijatelji od tebe pričakujejo toliko kot dajo tebi. Pozabiti obligacijo ali biti nehvaležen če ti kdo stori kaj dobrega, ni samo slaba lastnost, pač pa zločin. Nehvaležen človek bo prej ali slej plačal račun za svoj postopek. Pri občevanju z ljudmi bodi vedno olikan in nikdar zadirčen. Živi tako, da boš lahko sam sebe spoštoval, potem te bodo spoštovali tudi drugi. Ne žali nikogar. Če moraš sam sebe zagovarjati, ne stori tega v jezi pač pa z mirnim nastopom. V jezi izgubiš kontrolo nad seboj in nihče ne more varno voziti brez kontrole."

* * *

Fantek: "Očka, ali ušesa spadajo k obrazu ali k vratu?"
Oče: "Zakaj pa to vprašuješ?"
Fantek: "Mama mi je ukazala, da si moram umiti vrat, pa ne vem do kje se smem zmočiti."

* * *

Izšla je nova knjiga "How To Sleep". Spisal je jo Dr. James Bender. Knjiga med drugim trdi,

Da ženske potrebujejo eno uro več spanja kot možki, da si ohranijo zdravje in svojo lepo zunajnost;

Da je manj razporok pri zakoncih, ki skupaj spita v eni postelji;

Da izmed pet oseb smrčijo trije možki in samo ena ženska;

Da, kadar žena ne more več prenašati moževega smrčenja naj potihoma zažvižga. Smrčenje bo prenehalo vsaj za malo časa;

Da bo mož gotovo smrčal, če spi z odprtimi usti. V takem slučaju naj žena v njegova usta spusti kakšno stvar, naprimer bonbonček, ali košček mila. Smrčenje bo prenehalo;

Da povprečna ameriška gospodinja ne zna postelje pravilno postlati. Rjuhe pretrdo okrog žimnice zatlači, pa postelje nikdar ne posuje s kakim dišečim praškom.

* * *

Wisconsinski sir je po vsej Ameriki znan. Je med najboljšimi in je zelo ukusen. V naši državi namreč redimo krave posebne vrste, ki dajejo mleko posebne vrste, iz katerega izdelujejo sir posebne vrste. (Če to ni reklama potem ne vem kaj je.)

Zgodilo se je, da je neka žena v Pueblo, Colorado slišala o tem siru, pa je pisala svoji prijateljici v Wisconsin naj ji pošlje zalogo. Ko je sir dospel na pošto v Pueblo, je iz zavitka skočila mala miška. Ko so paket odvili, so v siru opazili precejšno luknjo, kjer se je miška med potjo udomačila. Pueblčanka sira ni hotela sprejeti, češ, da ne mara mišjih ostankov. Poštni uradniki ji tega sicer niso zamerili, a glavni poštar je pa bil v velikih skrbeh, ne radi sira, pač pa, kdo bo plačal poštnino za miško.

* * *

General Motors korporacija je za lansko leto napravila ogromen dobiček $656,434,232.00, ali več kot dva miljona vsak delovni dan. To je večji profit kot ga je še kdaj napravila kaka ameriška firma.

Saj kompaniji uspeh privoščimo, a gledati bi morala tudi na delavce in ne samo za svoj dobiček. Dva tedna poprej, ko je naznanila ogromni profit, je svojim delavcem utrgala plačo po 2 centa na uro. To se je sicer zgodilo v sporazumu z unijo, ali pa je bilo treba to storiti v očigled visokim dobičkom, ki jih ustvarjajo delavci?

* * *

Če bi bilo treba vojne stroške plačati vnaprej, bi nobene vojne ne bilo in imeli bi mir zastonj.

* * *

Za novo vojno se ogrevajo le tisti, kateri zadnje vojne okusili niso. Kdor je izkusil grozote bojne fronte ali masnega bombardiranja, si prav gotovo ne želi ponovnega pekla.

NOVI DAN

(Prevod iz angleščine)

Kot ljubko darilo vsak novi je dan,
ki s svojim sijajem prinaša na plan
ti novo veselje in radost in smeh,
če v urah pravilno preživiš ga vseh.

Dan novi za delo namenjen je vsak;
pri tem pa še moli — ker grobu korak
dan novi te bliža — prijateljev krog
si skušaj dobiti — zaščito nadlog.

Ivan Zupan

KAKOR V EVANGELIJU

(Črtica iz Maribora)

Gospa Orešnikova je pomivala posodo in vnukinja Štefka ji je pridno pomagala. Štefka se je smejala. Ta smeh, ki je lasten samo Štefki, je največje veselje gospe Orešnikove.

Sedem otrok je vzgojila gospa Orešnikova. Pa so se že zdavnaj razkropili po svetu, in danes, ko je že tako stara, bi bila popolnoma sama, in gotovo tudi zapuščena, ko bi ne imela pri sebi male Štefke, ki jo včasih imenuje sonce!

Veliko je trpela v prejšnjih letih. Kaj vse je storila za svojih sedem otrok! Šest jih še živi, vsi so dobro preskrbljeni, še skoraj predobro, in le preveč so pozabili na svojo skrbno mamico. Da, šest jih še ima; izgubila je pa svojo najboljšo hčer, in kmalu za njo še svojega zeta; bila sta oče in mati njene drage vnukinje Štefke. Kmalu po vojski je umrl tudi njen mož, ki je bil polkovnik. Kot pravi, verni katoliški sin slovenske matere je morel marsikaj pretrpeti. Saj se tudi ni smel podpisati s svojim slovenskim imenom: Orešnik, temveč vedno Oreschnigg! Kako je trpela ob njegov smrti!

Se dve hčerki in štiri sinove ima gospa Orešnikova. Vsi so od doma, imajo svoja opravila, in če že kdaj imajo kakšno posebno ljubezen do svoje matere — kajne, to je pač najmanje, kar se da od njih zahtevati — se ne zavedajo dovolj vseh njenih zaslug zanje, vseh križev in žrtev, ki si jih je naložila zanje! Boli jo, včasih res zelo boli, mnoge matere ji sličijo, — da ji njeni otroci ne vračajo ljubezen za ljubezen.

Na praznik sv. Jožefa bo gospa Orešnikova praznovala sedemdesetletnico svojega rojstva. Že tri, štiri tedne je mislila na to. Četudi se nikoli ni silila v ospredje, vendar želi izrabiti to priliko, in povabiti vse svoje otroke in njih družine skupaj, da bi zopet enkrat vsi vsaj par ur skupno preživeli in se malo razveselili.

Svoj načrt je seveda razodela Štefki. In zdaj ju poslušajmo!

"Da, da, mamka, kako lepo bo to; in kako bomo veseli vsi skupaj! Vsa družina naenkrat skupaj! Še nikoli jih nisem videla vseh skupaj! To bo lepo, kajne? Čakaj, mamka, jih bom kar naštela: stric Janez in teta Neža in njuna dva otroka, to so že štirje. Stric Franc, pet. Stric Marko in teta Jula, in vse štiri sestrične, pa še mali poba, je že enajst. Stric Peter in teta Roza."

"Ja, ja, čakaj Štefka! Mislim, da bi stric Marko prav gotovo prišel z vsemi tremi, Terezinko, Fani in Lenčko, ampak ta mali poba, mali Janezek, ta, ta je pa še menda premajhen, da bi potoval v tej hudi zimi. Kaj misliš, druga leta pač še nikoli ni bilo tako mrzlo na Jožefovo. Teta Jela bo že morala doma nanj paziti."

"Dobro, potem pa samo devet. Stric Peter je deset. Potem . . ." In Štefka je nadaljevala in naštevala, dokler ni prišla do številke, joj, do dva in dvajset!

"Mamka, dva in dvajset oseb, in pa še midve, štiri in dvajset nas bo vseh skupaj. To bo pa res lepo! Joj, kako bomo veseli!"

"Kaj boš pa kuhala za kosilo, mamka?"

"Heee, to je najtežje! Pa tudi menda glavno!"

"Štefka, veš, kar prinesi nedeljski list in prečitaj mi jedilnik za marec!"

Stara mamka je res prav dolgo premišljevala.

Hitro je prinesla Štefka zadnjo nedeljsko številko in prečitala jedilnik.

Oh, pa so nekatera imena res preveč umetniška . . .

Bomo pa kar po naše napisale, kar po domače.

In je svoji Štefki narekovala:

JEDILNI LIST

za mamkino sedemdesetletnico rojstva

1. Razne delikatese — 2. Juha z rezanci — 3. Zabeljen grah — 4. Pražena jeterca — 5. Fižol v stročju — 6. Pečene piške — 7. Zelena solata — 8. Najboljše kranjske klobase — 9. Jabolčni štruklji — 10. Sardine v škatlah — 11. Čokoladni hlebčki — 12. Najfinejše pecivo—13. Dobra črna kava — 14. Najboljše vino — 15. In še druge dobre stvari.

Orešnikova mama in sinova

Preprostejšega jedilnika res ni mogla napisati! Toda nekaj drugega jo je vznemirjalo, gospo Orešnikovo! Zase in za Štefko je pač vedno preprosto kuhala, ampak mislila si je: moji otroci imajo skoraj vsi Mohorjeve knjige, prav gotovo bo katera potem doma pogledala letošnjo Kuharico, na šesti strani spodaj: Obed za slavnostne dni, potem pa še po knjigi listala in pretresavala naš jedilnik! — Pa ji je prišlo v glavo: samo da nekaj dobrega skuham in spečem, in kaj boljšega kupim, kako se bo pa vse skupaj imenovalo, to mi ni mnogo mar! Saj sem že stara, pa sene bom šele zdaj na stara leta začela učiti kuhati!

Prav je imela! Samo, da bo dobro skuhano in dobro spečeno! . . .

Štefka se je potrudila, da je na lep pergamentni papir 22 krat prepisala jedilni list, ki ji ga je narekovala mamka. Premislite: 22 krat! 22 jedilnikov menda res ne bi bilo otroci najbrže listov niti ne pogledali! In vendar! Napisala je! Koliko večerov ji je to vzelo! In kako je pazila, da je lepo pisala, da so bile črte ravne! In še z lepimi barvastimi svinčniki je, po svoje seveda, kar je pač najbolje mogla, naslikala razne cvetke, liste, zvezdice in druge različne okraske. Saj ji je bilo šele deset let!

Štefka je sanjarila, kako bodo govorili gostje o njej . . .

*

Na predvečer sv. Jožefa je imela gospa Orešnikova na kuhinjski mizi že pripravljene piške. Zraven pa še dober grah in fižol v stročju, zeleno solato, najboljše kranjske klobase in sardine v škatlah! Vse ostalo, kar je bilo pisano na jedilniku, je že bilo naročeno pri hotelirju. Medvedu, ki bo vse pravočasno poslal.

"Paziti moramo, Štefka, da ničesar ne pozabimo. Kaj misliš, kaj bi bilo, če bi slučajno kakšno stvar pozabili?"

"Haa, kar brez skrbi bodi, mamka! Ne bomo ničesar pozabili," se je smejala Štefka.

Prej popoldne se je bila gospa Orešnikova spravila na čokolado. Štefka se je vsa vesela sukala okrog nje in si že lizala ustnice. Kaj, ko je pa čokolada tako dobra!

"Kajne, mamka, da mi boš pustila, da bom pokusila, če bo dosti dobro napravljena?!"

"O, ti sladkosnedna Štefka!"

"Oh, kaj pa vino?" je vzkliknila gospa Orešnikova, ko je mirno delala pri svoji čokoladi in so ji misli brzela na vse strani. "Saj že res ne vem, kje se me glava drži! Vina pač ne smemo na noben način pozabiti!"

Zamislila se je jubilantka.

"Veš kaj, Štefka, kaj, bo bi naši gostje pili brezalkoholne pijače! Saj veš, koliko so nam zadnje čase vedno govorili, naj se zdržimo vina! Oh, pa saj ne bodo pijani, samo po pamet ga bodo morali piti, kakor so že škof Slomšek peli, pa ne bo nič greha . . . Štefka, veš, kar teci v hotel, pa naroči gospodu Medvedu dobrih 15 litrov najboljšega vina. Saj vem, da nihče ne bo pijan. Gotovo tudi na ženitnini v Kani Galilejski nihče ni bil pijan . . . Jezus bi tam kaj takega ne dopustil . . . Tudi jaz ne bom dopustila, da bi ga preveč pili, pa bo, kajne, Štefka!"

In Štefka je stekla iz hiše.

Čez pičle pol ure so že stale lepe steklenice z najboljšim vinom v kuhinjski omari.

Zopet se je zamislila gospa Orešnikova. Tiho je delala in Štefka ji je pridno pomagala polagati čokoladne hlebčke v peč.

Naenkrat se je gospa Orešnikova tako prestrašila, da ji je žlica padla iz rok.

"Na, kaj pa ti je, mamka?"

"To je pa res že od sile! Oh, moja glava, moji stari možgani! Premisli Štefka, na glavno smo pa pozabili; kje pa je kruh?"

". . . Jutri bodo vse pekarne zaprte, gotovo nikjer ne boš dobila kruha. Kar hitro bo treba iti ponj! — Počakaj, počakaj, koliko ga pa moramo imeti? Za 24 oseb, kaj? — Kar prinesi 10 velikih hlebcev belega in glej, da boš dobila svežega!"

Kmalu je v drugi omari čakalo deset velikih hlebcev belega kruha, da pridejo pod nož.

Gospa Orešnikova je končala svoje delo s čokolado. Štefka je tudi poskusila, če je bila dobro pripravljena in, ker je bila že skoraj tema, je obrnila električni ključ, da je pri tej svetlobi videla stara mamka svoje kuhinjske dragocenosti. Da, gospa Orešnikova je bila že trudna! Njena utrujenost je zahtevala par trenutkov odmora. Sedla je naslonjač in si oddahnila.

Pa je pozvonilo pri vratih. Hitro je Štefka skočila.

Nasmejala se je stara mamka. Gotovo je že kateri njenih povabljenih gostov, si je mislila.

Poštni uslužbenec je prinesel telegram. Toliko, da se stara mamka ni obrnila kar dvakrat v svojem naslonjaču, tako se je prestrašila. S tresočo roko je potem odprla telegram. Še preden ga je čitala, je mrmrala: Bog ve, komu se je pripetila nesreča!

Prečitala je, kar je bilo na papirju in globoko vzdihnila. Tudi Štefko si je oddahnila, saj se je tudi ona ustrašila! Ni bilo tako hudo, kakor je stara mamka najprej mislila, ampak vseeno je bila malo potrta in žalostna, ker svojo gostijo, svojo sedemdeseto obletnico rojstva ne bo praznovala, kot je želela, v krogu vseh svojih otrok. Na telegramu je bilo namreč pisano:

"Nemogoče priti odpotujemo v Ljubljano — Janez."

Njen Janez je bil trgovec; ima veliko trgovino z manufakturnim blagom. Pa, ker menda želi malo odmora, je namenjen v Ljubljano h kakšnemu prijatelju!

"Oh, zdaj bodo pa štirje manj!" je vzdihnila stara mamka.

"Nič zato, mamka, saj nas bo še vedno dvajset!" jo je skušala tolažiti Štefka.

"Oh, kar štirje manj . . . Pa bi prišla vsaj njegova žena Neža in pa oba otroka! Saj je že tudi precej dolgo tega, kar so bili zadnjikrat pri nas . . . Bog ve, kako bo zdaj še z drugimi! Če bodo še vsi prišli! Oh, ta nesreča, da je šel Janez rajši v Ljubljano, kakor pa bi prišel k svoji mamki . . . No, Bog daj, da bi vsaj ostali prišli!"

Zamislila se je stara mamka . . .

Nekdo je potrkal na vrata.

"Kdo neki trka?" se je predramila gospa Orešnikova. "Najbrže ni domač človek, sicer bi pozvonil!"

Štefka je odprla vrata in nepoznana oseba ji je izročila pismo za gospo Orešnikovo.

"To je pa od tete Roze!" je vzkliknila Štefka, "saj samo ona piše tako, nihče drugi!"

Res je bilo pismo najstarejše hčerke gospe Orešnikove. Poslala je pismo po zanesljivi osebi, kateri je menda bolj zaupala kot pa pošti. Kaj je bilo v njem? Svojo mamko je obvestila, da ne more z doma, ker je njeno dete zbolelo in zato sta z možem sklenila, da ne pojdeta nikamor od doma. Bosta že še prišla ob kaki drugi priliki.

Razočaranje . . .

Od same žalosti ni vedela stara mamka, kaj bi delala. V očeh so se ji prikazale solze. Nekaj časa je tako premišljala, potem pa zadremala . . .

*

Dremala je, da, dremala, gospa Orešnikova, kar pri električni luči! Prav za prav je pošteno spala.

Štefka je ni hotela vznemirjati. Ko je opravila vse svoje stvari, je ugasnila elektriko — saj bo mamka tudi v temi lahko spala — in odšla v posteljo.

Večkrat se je že zgodilo, da je gospa Orešnikova kar na naslonjaču spala po več ur!

Šele ob desetih zvečer se je zavedla stara mamka, da je v temi. Vstala je, obrnila električno luč in pogledala na uro.

"Vsak čas mora biti tu. Pred pol enajsto pride zadnji vlak v Maribor, najbrž ni prej mogla oditi od doma!" tako je modrovala.

Njena hčerka Ančka je poštna uradnica v Ljubljani; morala bi že priti saj ji je obljubila, da pride, saj ji je pisala, da zagotovo pride. Pa se je zmotila dobra mamka! Sicer je predobro pozna svojo Ančko. Brezskrbna je, neodločna: obljublja in zatrdno obljubi, da pride, potem pa ne drži dane besede. Gotovo si je tudi danes premislila in tudi pomislila, da bi mogla s tem tako zelo užalostiti svojo dobro mamko, in pa . . . ne da bi jo obvestila!

Tako je premišljevala stara gospa Orešnikova. Pa dolgo ni mogla zaspati . . . Slišala je še uro v cerkvenem zvoniku, ko je odbila polnoč!

Ko se je zjutraj zbudila, je šla k sv. maši. Tudi k mizi Gospodovi je pristopila. Za vse svoje otroke in vnuke in vnukinje posebno pa za svojo Štefko in tudi zase je darovala to sv. obhajilo in sv. Jožefu je prav posebno priporočala — svojih sedemdeset let! V svoji molitvi pač ni bila preveč zbrana! Seveda, kadar ima človek mnogo dela in mora na marsikaj misliti, se mora zelo premagovati in si prizadevati, da zbrano moli. Ah, pa gospa Orešnikova je tudi te svoje misli darovala ljubemu Bogu kot molitev . . .

Štefka se je prebudila kmalu potem, ko je odšla stara mamka v cerkev. Premagala je spanec — kdo se pa ne bi žrtvoval na tak dan — in šla k maši; navadno seveda nikoli ni šla tako zgodaj. Rada je prejemala sv. obhajilo in tudi danes je pristopila in ga darovala za svojo staro mamko . . . naj ji Bog da še mnogo let učakati praznik sv. Jožefa!

S težkimi slutnjami se je gospa Orešnikova vrnila iz cerkve. Kmalu zanjo je prišla tudi Štefka domov.

"Štefka, pomisli, vso noč sem sanjala o tem, da nihče ni prišel, da je vse veselje splavalo po vodi . . ."

"Ne, ne, mamka!" je tolažila Štefka, "saj so še tri družine! Boš videla, da bomo imeli še dosti veselja danes! Bodo pa ostali prišli!"

Štefka se je trudila, da bi potolažila svojo staro mamko, pa ni šlo. Sicer pa tudi Štefka ni imela več upanja, da bi kdo prišel; hotela je samo tolažiti svojo dobro staro mamko. Saj že dobro ve, kadar se pripeti nezgoda, hitro sledi druga in v tretje gre rado . . .

In kakor bi hotel podreti res že zadnje upanje blage gospe Orešnikove in njene male Štefke, je poštar prinesel dve pismi. Da, dve pismi, v katerih so bile same lepe fraze opravičevanja, da ne morejo priti, da jim je res **težko** . . . Oh, eno in drugo, vse kar trga srce dobre matere, kateri se je kar stemnilo pred očmi od same žalosti . . . omahnila je v naslonjač. S solzami v očeh je gospa Orešnikova čitala in čitala in zopet prečitala obe pismi dveh svojih sinov. Bila je vsa bleda; položila je roke na kolena in kakor bi hotela tolažiti sebe in svojo malo Štefko, je čez par trenutkov rekla: "Pa saj sta še Ciril in Zofka; ta dva prav gotovo, upam . . . oh, ta dva me gotovo ne bosta pustila na cedilu!"

Ciril in Zofka stanujeta tudi v mestu. Otrok nimata, torej sta brez vzroka, da bi odpovedala. Vsaj ta dva bosta prišla . . .

In Ciril je res prišel ob deveti uri k svoji materi. Pa je bil slabe volje in je mrmral nekaj besed v voščilo za sedemdeset rojstni dan — in je še rekel. "Veš, mamka, oba bi bila res prav zadovoljna in vesela, če bi ostala pri tebi na kosilu, saj sva se za to tudi že odločila. Pa naju je prosil moj prijatelj in pa njegova žena, ki ima danes svoj god, naj prideva oba k njim . . . Ti ljudje so nam že včasih kaj pomagali in drugače kaj dobrega storili, in pa, kajne, saj razumeš, da ne smeva in ne moreva odpovedati . . ."

Seveda, kajpak, ne moreta odpovedati . . . Ta Ciril! Med svojimi prijatelji in svojo lastno materjo je rajši žrtvoval svojo mamko!

Odšel je in pustil gospo Orešnikovo in Štefko, svojo nečakinjo, na cedilu.

Stara mamka in Štefka sta se spogledali!

Gospe Orešnikov so se vlile solze; sedla je in tudi Štefka je začela tiho jokati . . .

Za koga zdaj piščanci, deset velikih hlebcev kruha, petnajst litrov vina, najboljšega vina in toliko tako dobre čokolade . . . in še toliko, toliko drugih dobrih stvari? . . .

*

Ob deset uri . . . je zvonilo za slovesno mašo . . . Štefka si je obrisala solze; skušala je potolažiti svojo mamko.

"Uboga mamka! Kako mi je hudo, da se ti vse ponesrečilo, kako je to hudo, težko . . ."

Gospa Orešnikova ni odgovorila. Srce se ji je trgalo od same žalosti. Res pravo razočaranje! Po tolikih lepih željah! Ta njen praznik, ki bi bil vreden, da se ne pozabi, pa mora končati, še preden se je začel! Kaj, ali res človek nima pravice na koncu svojega mukepolnega in delavnega življenja, da bi se smel veseliti na svoj sedemdesetletni rojstni dan? . . . Oh, to je pa res več kot grda, nesramna nehvaležnost!

V duši blage gospe je kar vrelo od same mržnje in jeze do vsega sveta. Pred seboj vidi pripravljene vse stvari, in nobeden teh, ki so povabljeni, se ni odzval vabilu in sami dve se bosta spravili h kosilu, ki pa ne bo dišalo . . . saj je človek vedno tak, kadar je žalosten, da mu ne diši nobena reč . . .

Štefka je nosila na mizo steklenice z vinom in kruh; gospa Orešnikova je molče gledala. Ko pa so ji prinesli iz hotela gospoda Medveda vse, kar je včeraj naročila, je pa jezno zavpila: "Kaj bomo pa z vsem tem napravili? Kdaj bomo pa vse to pojedli?!"

Naročeno je bilo . . . Seveda naročeno . . .! In solze so zopet oblile žalostno gospo Orešnikovo . . .

Štefka se je zagledala v polno mizo, gledala je prt, posodo in pa v lepe jedilne liste, ki jih je s tako potrpežljivostjo in veseljem pisala in risala, in jih zdaj nihče ne bo potreboval, nihče pogledal . . . Res . . .

Zamislila se je . . .

Kako težke, mračne so bile te minute žalosti!

Zopet je zvonilo . . . Štefka se je naenkrat polastila prejšnja živahnost; smejala se je in pogledala staro mamko:

"Mamka, mamka, našla sem!"

Z rokami je ploskala in poskakovala od veselja. Vsa osupla je bila gospa Orešnikova.

"Kaj pa, kaj si našla?"

"Kaj, veš kaj bova napravili z vsem tem? Pojedli ne bova. Trgovcem ne moremo vrniti. Stran vreči ne moreva in ne smeva! Torej veš!"

"Kaj torej?"

"Ja, mamka, veš, vse revne v hiši moramo povabiti, vse revne in potrebne v sosednjih hišah, vse tiste, ki nimajo s čim plačati boljšega kosila na tak praznik, kot je danes! In vsi ti reveži bodo nadomestovali vse strice in tete, vse bratrance in sestrične! — Kaj ne, mamka, da bo tako? Sam sv. Jožef mi je to navdihnil! . . ."

Te Štefkine besede so kar sapo zaprle gospe Orešnikovi! Čez nekaj trenutkov pa se ji je razvedril obraz. Zopet se je smejala! In tudi zdaj so se zasvetile solze v očeh, da, solze, ampak solze veselja!

"Moja Štefka, sonce moje, res, samo ti moreš imeti tako lepe ideje!" in objela je svojo malo Štefko. "Kar pojdi in pokliči jih! Samo ne pripelji jih več kot 22 ali 23, ker za več ne bo prostora!"

"Bo, bo, prostora bo dosti! Se bodo pa malce stisnili! In vse bomo tako delili, da bo vsak dosti dobil!"

In že je Štefka izginila iz kuhinje . . .

Gospa Orešnikova je bila zopet dobre volje. Spravila se je k peči, naložila drv in začela pridno delati in se vrteti okrog ognja.

Štefka pa je tekla po stopnicah v prvo in drugo nadstropje, odpirala vrata, šla k enim in drugim, klicala starše in otroke in s tem najprej vse prestrašila, potem pa jih spravila v začudenje in nazadnje v veliko veselje. Seveda, Štefka pozna vse v hiši, pozna tudi vse sosede. Vedela je, kateri so najbolj potrebni pomoči in kateri jo najbolj zaslužijo.

Najprej starega Vrtovca, ki ima vedno naduho in ki prenaša to bolezen s tako veliko potrpežljivostjo, kot malokdo na svetu.

Vdovo Levičnikovo, ki ta nežno skrbi — kljub malim dohodkom — za svoje tri lačne otroke.

Staro gospodično Gabričevo, ki si vsak dan z vezenjem služi trdi kruh; pa sirota ne vidi več dobro in zaradi tega tudi počasi dela in seveda manj zasluži. Toda nikoli ne godrnja nad svojo usodo: nima namreč nikogar več na tem božjem svetu! Včasih se je usmilijo ljudje, da ji dajo potrebnega živeža.

Povabila je Štefka tudi pet otrok mladega vdovca, pijanca Testrška, ki ga seveda tudi zdaj ni bilo doma. Popival je; praznik sv. Jožefa je bil letos v soboto, drugi dan je bila cvetna nedelja in tedenski zaslužek bo v dveh dneh šel po grlu! Nedolžni otroci so pa na ramenih konaj sedemnajstletne sestre Micke, in tudi to, seveda, je povabila Štefka skupaj z njenimi malimi bratci in sestricami.

V sosedni hiši je povabila tudi upokojenega železniškega delavca Rovska in njegovo bolehno ženo, ki morata skrbeti za svojo pohabljeno hčer, katera je že pet let v postelji in žive vsi trije od pičle pokojnine očetov.

Štefka je šla tudi po . . . no, pa ne bom več našteval vseh . . . Bilo jih je vseh 25, 26 in nazadnje pa 28.

Zdaj bo pa že menda dosti," si je mislila Štefka, "petdeset jih pa res ne smem povabiti, bi bilo preveč!"

S seboj jih ravno ni pripeljala; le vsem je naročila, naj gotovo pridejo opoldne.

Vrnila se je domov.

"Osem in dvajset jih imam, veš, mamka. In kako so bili vsi veseli, to si lahko sama misliš!"

"Ha, zdaj pa le hitro!"

Ogenj je plapolal, grah se je lepo kuhal in fižol v stročju tudi — Kaj! kdo pa lahko je fižol v stročju na praznik sv. Jožefa? Ne ravno vsak! — In piščanci so se pekli! Kako je zdaj vse veselo šumelo na, pri in okoli peči! Ko bi zdaj videli gospo Orešnikovo, kako ji je bilo vroče! Vsa rdela je, pa tudi, kako veselo je delala! . . .

Na pločniku so se že slišali trdi koraki in kašljanje; prihajali so moški in ženske in otroci.

"Zdaj pa še prihajajo," je rekla vsa vesela gospa Orešnikova.

Skočila je Štefka k vratom in jih na stežaj odprla. Pa nihče ni upal prvi vstopiti. Ojunačila se je Micka, ki je boječe vprašala: "Smemo li vstopiti?"

"Seveda, seveda, kar pridite vsi, za vse je prostora!"

In vstopila je Micka in njenih pet bratcev in sestric in za njo tudi še vsi ostali . . .

Štefka pač ni bila v skrbeh, da bi kdo izostal; vsi, prav vsi so prišli, katere je povabila. Vseh osem in dvajset je prišlo. Vsem so se že sline cedile, ker je iz kuhinje sem tako dobro dišalo!

Stari Vrtovec je kašljal; bil pa je zelo dobre volje in namuznjeno je dejal Štefki: "Ne bomo ravno prav široko sedeli, pa vendar, tako velika in imenitna družba, kot smo mi, se bomo že dobro razumeli!"

Oči vseh so žarele od veselja. Saj še pred dvema urama niso vedeli, kaj bodo kosili. In tako nepričakovano so bili povabljeni na kosilo, na pravo pojedino! S kako hvaležnostjo so govorili o dobri gospe Orešnikovi in njeni mali Štefki, ki sta jim pripravili tako veliko veselje!

Ko smo zmolili angelsko češčenje in molitev pred jedjo, se je oglasila Rovskova žena, in je na ves glas — pa so jo komaj slišali vsi — molila v čast sv. Jožefu in vsem svetnikom in še en očenaš za preblago gospo Orešnikovo in njeno Štefko. Pa ko bi jih videl, kako goreče so vsi molili!

Posedli so okoli mize in jubilantka jim je z največjim veseljem stregla. Takega veselja v svoji duši tudi gospa Orešnikova dolgo ni čutila, kot ga je danes. Štefka je pa kar naprej delila in jih zabavala.

"Vse pojejte in ničesar ne pustite! Dosti bo za vse!" je šaljivo govorila Štefka. "Mamka moja bo najbolj vesela, če ne boste ničesar pustili."

Ni bilo treba tega priporočila. Vse je počasi zginilo z mize: ves kruh, dobri grah in fižol v stročju, piščanci, — ampak brez kosti — najbolj pa dobra čokolada, ki jo je gospa Orešnikova tako izvrstno napravila, da so gostje do zadnje kaplje vse postrgali in polizali; da, male otroške roke so naravnost osnažile krožnike, da se potem ni več poznalo, kaj je bilo na njih!

Samo nekaj je ostalo na mizi: bilo je vino. Pili so ga samo nekateri starejši, — otroci sploh ne, — in še ti sa-

mo po malo — ker pač niso bili navajeni piti! In to je veselilo gospo Orešnikovo. Ne, ker ji je ostalo vina, — saj ga je drugače vedno imela v hiši, da je včasih dala kozarček dobre kapljice starim revežem, ki so prišli pred vrata prosit vbogajme, — ampak zato, ker je videla, da ima take goste, ki niso pijanci! (Gospa Orešnikova je res prava in zvesta abstinentka!)

Na koncu molitve po jedi je zopet Rovskovka molila za svojo dobrotnico; zdaj so se pa zares vsi stari zjokali od same hvaležnosti do preblage gospe Orešnikove. Na vse načine so se ji zahvaljevali. Štefka je pa vsakemu dala "na pot" še toliko sladkih dobrot, da só jih komaj nosili. Gospa Orešnikova pa jim je naročala samo to: "Molite zame, za mojo Štefko in tudi za vse moje otroke!" — Kar pa je bilo jedilnih listov, so hvaležni gostje vse odnesli za spomin na ta lepi praznik sv. Jožefa!

Bog ve, kdo je bil ta dan bolj zadovoljen, ali gospa Orešnikova, ali Štefka, ali njuni izredni gostje?

*

Gospa Orešnikova je bila zdaj zopet sama s svojo vnukinjo. Se preden pa sta se spravili na delo in pospravljanje, je stara mamka objela svojo Štefko, — in obe sta dolgo molčali.

"Mamka!"

"Štefka, sončece moje!" se je prebudila iz zamišljenosti gospa Orešnikova.

Ko sta pospravili po hiši in pomili posodo, je napisala gospa Orešnikova kar sedem pisem, približno te vsebine:

Ljubi moji otroci!

Niste se odzvali povabilu svoje mamke, ki vedno misli na vas in ki je tako vroče želela, da bi z vami obhajala svoj sedemdeseti rojstni dan. Zdelo se mi je in zdi se mi še zdaj, da ste me hoteli pozabiti. Toda, vedite, bila sem vseeno zadovoljna. Vaša mesta pri moji mizi niso ostala prazna, kajti ljubi Bog mi je poslal namestnikov — bilo jih je kar 28 — ki so bili v mojih očeh isto, kar ste mi vi . . . Bila sem res popolnoma zadovoljna in vesela . . .

Vaša mamka.

Gospa Orešnikova je šla s svojo drago Štefko — četudi sta bili obe tako zelo utrujeni, — še k litanijam in blagoslovu, zahvalit Bog za prelepi dan svoje sedemdesetletnega jubileja.

* **

Med vsemi knjigami, ki jih gospa Orešnikova najrajši čita in posluša, je sv. Pismo novega zakona. Ta večer je čitala Štefka 22. poglavje sv. Mateja v začetku, kjer gobeškem kraljestvu, ki je podobno kralju, kateri je napravori Jezus velikim duhovnikom in farizejem priliko o nevil svatbo svojemu sinu. In poslal je svoje služabnike, klicat povabljene na svatbo, pa niso hoteli priti . . . Pa je rekel kralj svojim služabnikom: Svatba je pripravljena, povabljeni je niso bili vredni. Pojdite torej na razpotja in povabite na svatbo, kogar koli najdete . . .

Tu se je gospa Orešinkova zatopila v globoko premišljevanje . . .

P.S. Tako bo vendar črtica iz Maribora mogla nastopiti pot v Ameriko . . . Konzorcij je okupator upihnil, Vigred je pod okupatorjem izdihnila, uprave ni več, urednica pa živi kot stara izranžirana upokojena učiteljica v Lukovici pri Domžalah. In ta se je spravila na delo in iz svoje Vigredi, ki jo hrani za spomin na svojo vigred, prepisala črtico in jo oddaja na pot v Ameriko v spremstvu najlepših pozdravov.

Dr. Ferdinand Kolednik

MOJ DUHOVNI ŠOPEK MATERI

Tebi o mati — v katero strme danes moje oči kot v prelepi božji čudež — tebi poklanjam svoj duhovni šopek — nekaj skromnih besed.

Tudi ti jih ne izrekam v počastitev — a prisrčno želim, da bi ti bile topla beseda tolažbe in vzpodbude v težkih dneh.

Pri tebi je moje srce našlo najslajšo tolažbo in največjo oporo v uri bridkosti.

Mati — najlepša pesem naših src — pozdravljena!

Ženski svet

POSEBNA ČAST ZA SODNICO V SACRAMENTO, CALIFORNIA

Med zasedanjem najvišjega državnega sodišča je bilo treba nadomestiti enega člana, ki je bil odvržen. Glavni sodnik pa ni dolgo premišljal ter je poklical odlično juristinjo Annette Abbot Adams, da je zavzela mesto med šestimi člani najvišjega državnega sodišča. Kaj takega se še ni nikdar zgodilo. Sodnica Adams je končala juristične študje še leta 1912 in je ves čas vršila svoj poklic v raznih oddelkih sodišč v državi Kalifornija.

Najvišje državno sodišče letos praznuje stoletnico odkar je bilo ustanovljeno. Tako lahko rečemo, da je bilo treba čakati celih sto let, da je ženska prišla med visoko družbo državnega sodišča.

V SENAT SI ŽELI

Dobro poznana kongresnica Helen Gahagen Douglas iz Kalifornije, je zopet v politični tekmi in to pot kandidira v senat. Govorice, da bo vmanjkala, je odločno zavrnila. — "Če bo kdo vztrajal do konca, bom prav gotovo jaz" — je zatrdila podjetna in odločna žena. Njen nasprotnik senator Downey je že dvanajst let v senatu in v tem času ni pustil posebnega rekorda. Vsled tega so volivci zelo navdušeni, da pride v senat oseba, ki ji je ljudstvo pri srcu in ima tudi dober rekord o vsem njenem poslovanju v kongresu. Mrs. Douglas vodi kampanjo brez denarskih prispevkov, zato je neodvisna in ne bo nikomur dolžna za svoj uspeh, če doseže svoj cilj, kar ji vse ženske iz srca privoščimo.

KONGRESNA KNJIŽNICA, NAJVEČJA NA SVETU

V našem prestolnem mestu, Washington, je med številnimi vladnimi poslopji tudi biblijoteka, ki ravno letos obhaja stopetdesetletnico. Tam je zbrano ogromno bogastvo knjig, ilustracij, važnih spisov, pisem in vse, kar je za časa Amerike bilo spisanega in je bilo vredno, da se shrani za poznejše rodove. Leta 1800 so se naši kongresniki med seboj posvetovali, kako bi dobili na razpolago razne potrebne informacije v enem ali drugem slučaju. Sklenili so, da ustanovijo knjižnico, ki je od tedaj pa do danes tako obogatela, da se šteje med največje na svetu. Kot sporočajo premore osem milijonov, petsto tisoč knjig, 125 tisoč vezanih letnikov raznih časopisov, 11, 320,000 rokopisov, okrog dva miljona zemljepisnih map, kart in filme premikajočih slik, tristo tisoč fonografskih plošč in nad dva miljona raznih sklad za petje in godbo. V to knjižnico dobivajo razne prispevke in kar ni posebne vrednosti in zanimivosti, pride tudi v koš.

Ko človek pregleduje to velikansko duševno bogastvo in se ustavi pred najvažnejšim dokumentom, deklaracijo neodvisnosti, tedaj prevzame človeka nekaka posebna svečanost. Kdorkoli si more privoščiti zlet v Washington, naj odloči vsaj del svojega časa obisku knjižnice, ki zavzema staro in novo poslopje.

DRAGOCENA PREPROGA NA PRODAJ

Anglija se že dolgo bori, kako bi si olajšala svoje finančne tezkoče in kako bi prišla do ameriških dolarjev. Vsaka kupčija, ki bi prinesla državni blagajni dolarje, je jako dobrodošla v teh časih. O tem je slišala tudi stara kraljica, Marija. Tudi ona bi rada pomagala s čim in tako je ponudila svoje ročno delo, preprogo, naprodal v Ameriki. Preprogo je kraljica Marija šivala celih dvanajst let in je v resnici krasno in dragoceno delo. Sešita je iz dvanajstih kosov na katerih so všiti razni motivi cvetja. Dosedaj se je že več kupcev priglasilo in najvišja ponudba za preprogo je en milijon in pol dolarjev. Tudi če pojde za to ceno, je angleški zakladničar lahko vesel take dobre kupčije. Ročno delo ima gotovo ceno in če delo izvrši resnična kraljica, bi rekli, da je neprecenljive vrednosti. Vsekakor je jako pohvalno za tako gospo, da se je toliko potrudila in tako veliko dušno želi z delom svojih rok in posebno nadarjenostjo pomagati svoji domovini. Kjerkoli bo ta preproga razstavljena, bo gotovo imela mnogo občudovalcev.

ZADREGA RADI IMENA

Kongresnik Clare Magee iz Missouri ima težke skrbi radi svojega žensko donečega imena. Rad bi bil ponovno iz-

voljen v kongres pa se boji, da ne bo dobil dovolj glasov, ker ga bodo volivci smatrali za žensko. Slabe izkušnje ima od zadnjih volitev, ko je marsikateri volivc mislil, da je ženska kandidatinja. Da se ogne vsem takim slabim posledicam in da bolj sigurno doseže zmago pri bodočih volitvah, si je dal pripisati "Mr." na kandidatni listi Tako bo vsak volivc vedel, da je kandidat s tem imenom moški in ne ženska.

BLAZNOST JE SVETOVNO ZLO

General Carlos P. Romulo, predsednik generalne skupščine Zveze Narodov, je imel značilen govor ob otvoritvi Creedmor instituta v Queens Village, N.Y.

Duševne bolezni so bolj uničujoče kakor je atomska bomba, katero vsi smatramo kot najstrašnejše in najpogubnejše orožje. Duševno bolni ljudje so med nami, ampak se ne zavedajo tega. Njihovi čuti so brez pomena, ker jih ne morejo rabiti kot normalno zdravi ljudje.

Vsaka dežela po vsem svetu je obremenjena z visokim odstotkom blaznih ljudi. To je za vse velikansko breme, ki zahteva velike stroške za vzdržbo umobolnic. Žal, da danes ni nikjer še dovolj preskrbljeno za take duševne bolnike.

Združene države, ki slovijo kot najbogatejše, najmodernejše, tehnično najvišje razvite pa le ne zmorejo tega bremena. Manjka jim 50 odstotkov potrebnih psihijatristov. Če je v Ameriki taka situacija, kaj naj še-le rečemo o drugih, manj naprednih državah. Indija s svojimi 350 milijoni prebivalcev ima za vse samo osemdeset zdravnikov-psihijatrov. To je naravnost obupno. Se slabše je na Kitajskem, kjer je 450 milijonov ljudi in med temi je le deset izvežbanih zdravnikov.

Med šolsko mladino v Ameriki najdemo visok procent duševno defektivnih otrok. Vsi taki rabijo zdravniškega pregleda in zdravljenja. Blaznost je velik udarec za celo rodbino, ki je obtežena s takim problemi. Izjave od Svetovne zdravstvene organizacije, od U.S. Public Health Service in od U.S. Surgeon General potrjujejo ta žalosten fakt za katerega nosi odgovornost ves svet.

Nova klinika Creedmor instituta v Queens Village, N.Y., bo velika pomoč duševno bolnim žrtvam in tudi specijalistom, ki bodo imeli na razpolago najmodernejše urejene prostore in pripomočke.

K MATERINSKEMU DNEVU

ZOPET se bliža 14. maja, praznik vseh mater. Zopet se bo pisalo, govorilo, pelo in deklamiralo o materi in materinstvu, o žrtvah in trpljenju, o ljubezni, ki vse da in nič noče zase. Večkrat sem bila že na takih materinskih proslavah; saj nisem smela žaliti otrok, ki so se s tako vnemo pripravljali. Pa vedno mi je bilo malo čudno pri srcu, ker tega mučeništva, ki so ga toliko proslavljali, nisem prav nič čutila, čeprav sem imela celo kopico otrok in sem jim skušala biti vedno dobra mati. Ozrla sem se okoli, pa sem videla tudi na licih drugih mater, ki so to svoje ime v resnici zaslužile, malce začuden, skrivnosten nasmeh. Pogovorile smo se in skoro vse so bile mnenja, da to vse le ni tako hudo. In skupaj smo se smeje spominjale žrtev in trpljenja, ki je pozabljeno, še preden je prav minilo, kot porodne bolečine. Seveda so tudi izjeme. So matere, katerih življenje je ena sama muka, ki v bedi in pomanjkanju skrbijo za svoje otroke, ki zanje žrtvujejo svojo srčno kri, v zahvalo pa prejmejo le posmeh in žalitve. Vendar to še ni vzrok, da ne bi k materinskemu dnevu govorili o veselju in sreči materinstva, o tem najčistejšem vrelcu največjih radosti, o tem čudežnem sredstvu večne mladosti. Mislim, da bi tudi otroci raje govorili o materinem smehu kot o materinih solzah in bridkostih, v katere niti ne verjamejo prav in ki jih spravljajo samo v zadrego. Pa tudi naše mlade bodoče mamice se ne bodo kar stresale pri mislih na to, kar jih čaka, če jim zapojete rajši visoko pesem o sreči materinstva. Brez žrtve seveda ne gre. Treba je celega človeka, treba se je popolnoma odreči sebi, treba je dati vse, če se hoče vse prejeti. Pa ta žrtev je samo navidezna, ker se kaj hitro pozabi. In ko čutiš mehke ročice, ki se ti ovijajo okoli vratu, ko slišiš drobne vriskajoče glasove, kadarkoli prideš domov, ko si edina ti, ki vse znaš, ki vse veš, ki moreš posušiti vsako solzo, ki z rahlim božanjem razvedriš še tako teman in nesrečen obrazek, tedaj ne moreš drugače kot biti srečna in vesela in hvaliti Boga, ki te je v to poklical. In ko ti potem malčki rastejo in postajajo samosvoje osebnosti, ki z veliko resnostjo odkrivajo čuda in tajne življenja, tedaj jim skušaj prav oprezno slediti, tu in tam popraviti, uravnati, pa tudi obrezati kako vejico, ki prebujno raste. Prav živo se zamisli v svojo lastno mladost in skušaj svoje ravnanje urediti po svojih takratnih željah in po sedanji modrosti in izkušenosti. Mislim, da nikjer in nikoli ne veljalo bolj Gospodove besede: "Čujte in molite!" kot pri materi doraščajočih otrok. Prav pri vsakem se moraš postaviti na njegovo mesto, kar moreš najbolj verno, z njegovimi mislimi moraš misliti in tako iskati pot do njegove duše. Le tako boš uspela sreče in veselja nič koliko.

Življenja trnjeva pot

Resnična zgodba prejšnjih časov

Spisal Josip Kostanjevec

(Nadaljevanje)

Nepričakovan dogodek.

Polagoma se je bilo pooblačilo tisto jutro. Čisto skrivoma so se bili prikradli oblaki na nebo in so lezli počasi više in više. Izpočetka so se trgali, skozi nje je zasvetila semtertja še jasna kopa sinjega oboka, a na nasprotni strani so se gostili in so zadobivali temnejšo barvo. Oni rahli veter, ki je vel po noči, je hipoma prenehal in nastala je globoka tišina. Drevje je obstalo in ni niti ganilo s svojimi listi, ptiči se niso več oglašali, tiho in plašno so se preletavali po tihem grmovju. Vsa okolica se je zavijala v temnopepelast plašč, ki se je spuščal niže in niže.

A hipoma se je zganilo listje na drevju, vztrepetalo je grmovje ,se je zazibala trava na senožetih in se je upognilo žito na njivah. Završalo je skrivnostno po vzduhu in so začele padati prve kaplje, tanke in lahke in redke. Zasvetile so se v zraku poedine, a kmalu se je pokazala dolga poševna črta in je segala do tal. Gostejše so postajale te črte z vsakim hipom, dotikale so se druga druge. Vzdignil se je za hipec cestni prah, zavonjal je neprijetno, a že je zopet polegel in ni se več dvignil. Zgostil se je na tleh in se je izpremenil v sivorjavo blato.

In lilo je vedno bolj, odtekalo se je od ceste po jarkih, in zabrisala se je človeška sled na cesti. Ni je bilo več videti stopinje od vseh onih, ki so se bile vtisnile v prah včeraj, ko je hitelo tod mimo toliko ljudstva na semenj. Kakor bi bilo hipoma izumrlo vse, . . . nekdo je potegnil z gobo črez črke, ki so bile napisane na tej veliki tabli, in izginile so vse in nihče ni mogel več brati, kar je bilo napisanega tam še po noči.

In napisanega je bilo mnogo, in ako bi bilo ostalo napisano, bi se bilo izpremenilo marsikaj, kar je rodilo pozneje toliko bridkosti in gorja. Tako pa je bil današnji dež kriv, da se vršili ti dogodki tako, kakor jih bodeš čital, častiti bralec, v nadaljevanju te povsem resnične, toda žalostne povesti.

Zgodaj se je bil odpravil tisto jutro pismonoša Jože Mejač iz bližnjega trga na pot, da odnese poštne pošiljatve v stranske vasi. Mirno in urno kakor vsak dan je nakladal pisma v posebno veliko, črno usnjato torbo. Zraven njega je stal koš nahrbtnik, vanj je vlagal manjše in večje omote, ko je bil že spravil pisma. Potehtal je koš, ki je bil že skoro poln do vrha, ter dejal poštni upraviteljici:

"Nekoliko težko bo danes, toda le dajte še tisto sem, čemu bi ljudje čakali do prihodnjič? — Čudno pa je vendar, da se je prav danes nakopičilo toliko tega blaga! Kadar bi človek hotel, da bi se nekoliko odpočil, tedaj mu

pride kakor nalašč nekaj navzkriž!"

"Ej, Jože, dostikrat ste že nosili več kot danes. Marsikdaj sem si mislila, kako je mogoče, da je človek tako močan. Saj bi toliko komaj konj spravil črez vrh."

Dobro je dela Jožetu ta hvala. Nasmejal se je po strani in pokazal je svoje bele, zdrave zobe.

"Mhm, že prav, že prav, gospodična. Saj ko bodem umrl jaz, ne bodete več dobili takšnega. Sami slabiči so dandanes v trgu. Preveč pijejo, stari in mladi, to vam povem, in tako naraščajo sami pritlikavci in bebci. Pihnil bi, to vam povem, in padlo bi jih deset."

"Ko bodete umrli, Jože, tedaj ne bo treba nobenega več. Konji bodo vozili pošto črez vrh in morda celo železnica."

"Sedaj pa grem," je odgovoril Jože in oprtal svoj koš. Ni mu bilo preveč všeč, ko je slišal o konjih in o železnici.

Stopil je črez prag, držeč se nekoliko naprej. Koš mu ni dopuščal, da bi se bil držal ravno. Vendar se je sklonil kvišku in je pogledal proti nebu. Tam so viseli še vedno temni oblaki in pršelo je iz njih drobno in tanko, kakor bi padale same šivanke. Toda Jože se je ozrl tudi proti cerkvi ter motril nekoliko hipov železnega petelina, ki ga je obrnil veter prav tačas proti jugu. Zapihala je bila severna sapa.

"Kmalu bo dobro," si je mislil Jože in je prestavil v istem hipu svojo palico in noge. Krenil je črez most in dalje po blatni cesti, in njegova postava in njegov koš sta se zibala enakomerno dalje in dalje.

Utrudljiva je bila pot danes. Noga je lezla bolj nazaj nego naprej, blato je bilo opolzlo, nič trdnega in stalnega se ni čutilo pod prsti in peto. Vendar je prilezel Jože v prilično kratkem času na vrh do znamenja, kjer sta se bila razšla po noči Tone in njegov stric. In tudi Jože je pristopil h križu in je postavil svoj koš na kamen, ki je stal ob njem. Ozrl se je v Križanega in se pokrižal. Venec na razpelu se je bil nagnil nekoliko naprej, težila ga je voda, ki se je nabirala na njem. Od lesene strešice nad razpelom pa so padale deževne kaplje in njihova sled se je poznala v pesku, kjer sta se pokazala na obeh straneh dva rjava poševna razora. Tako tiho, tako samotno in hkratu tako svečano je bilo tudi danes na tem kraju, da je Jožetu klonila glava za hipec na prsi in da se je iz njih molitev, čista za srčna, kakršna se more poroditi samo v tišini in samoti veličastne prirode božje, v tišini te velikanske skrivnostne cerkve, ki jo je ustvarila vsemogočna volja Gospodova.

Zadel je Jože zopet svoj koš na ramo in je krenil po cesti proti Repnjemu. Navzdol je šlo nekoliko časa precej strmo, a pod klancem se je pot ugladila in naravnala, videla se je daleč naprej, kako se je vila v enaki višini po pobočju, kako se je izgubljala in zopet prikazovala na ovinkih. Dolga je bila in še daleč tam zadaj, skoro na obzoru, se je dvigal repenjski začrneli zvonik.

Jože ni hodil skoro nikdar po vsej cesti. Takoj pod klancem je bila steza na desnici, ki je vodila veliko na krajše v Repnje. Po tej stezi je krenil Jože vselej, ako mu je le dopuščalo vreme. Danes je postal nekoliko hipov ob njej in razmišljal, ali bi krenil po njej, ali po cesti. Toda kmalu se je odločil in je stopil na stezo.

Steza je zavila takoj pod cesto v bukovo goščo. Prav na njo so upogibale na nekaterih mestih stare bukve svoje vrhove, hodilo se je na takih krajih kakor skozi temen predor. Na drugih mestih se je prelaz zožil, da je jedva mogel skozi njega široki Jožetov koš. Jože se je vil po tej sicer kameniti stezi dalje in dalje, a od dreves mu je cepalo na zagrnjeni koš in na glavo vselej, kadar je potegnila sapa po bukovju. Toda to ga ni oviralo, stresel se je vselej skoro veselo, in žvižgajoč si, je koračil dalje. Po nebu pa je tačas razganjala sapa oblake, da so se redčili in redčili.

Ko je stopil Jože iz gošče na široko jaso, se je hkratu pokazala na nebu velika modra krpa, in skozi njo so se usuli solnčni žarki po okolici. Zablestele so srebrne kaplje po drevju in po travi, po grmovju in po resju, in videlo se je, kakor bi se bila pred očmi odprla velika razstava prelestnih biserov in dragih kamenov.

Jože je nehal žvižgati in je za trenotek obstal. Obraz se mu je razveselil in razveselilo se mu je srce ob tem čudovitem pogledu. Potegnil je nato z roko preko oči in pomaknil si je kapo više na čelo. Nekaj svežega in mladostnega se je tačas prikazalo v njegovem bitju, dasi je bil tedaj že blizu petdesetih let.

"Vsak dan bolj spoznavam, kako lep je ta svet," si je dejal sam pri sebi. "Včasih me ni nobena reč tako veselila, kakor me veseli dandanašnji. Sam Bog ve, kako se bode težko ločiti!"

A dolgo ni ostal pri teh mislih, zlasti ne pri zadnji; oddahnil se je globoko in izgubljal se je dalje proti sredini jase.

Toda tam mu je hipoma zastala noga in palica se je trdo zapičila v mokra tla. Oni veseli izraz je izginil raz njegov obraz in izginila je kri iz lic, da je bil bled kot mrlič.

Črez stezo pred njim je ležal mrtev človek.

Ležal je z obrazom obrnjenim proti zemlji kot hlod, ki se je posekan zvrnil črez pot.

"Kdo je to?" je pomislil Jože in že je odložil koš ter se sklonil k mrtvecu.

Obrnil ga je naokoli in mu pogledal v obraz.

"Moj Bog, Stanič iz Repnjega!" je tedaj viknil glasno. "Kaj mu je bilo, da je umrl tukaj na samoti, daleč od ljudi brez pomoči in brez tolažbe? Kako žalostna smrt!"

Potresel ga je, toda nobenega znaka življenja ni bilo več v njem. Tedaj je pa Jože zapazil nekaj drugega. Na desnem sencu mrličevem je bila majhna, temna razpoka. Jože je v svojem življenju že videl nekje nekaj takšnega in takoj je vedel, pri čem da je. "Ustrelil se je! Kaj ga je gnalo v takšno smrt?" je zopet viknil in je začel iskati po samokresu.

Toda samokresa ni bilo nikjer, ne blizu, ne daleč. Jože je majal z glavo, nečesa ni mogel prav verjeti.

"In vendar mora biti tako," si je dejal naposled. "Tu se je izvršil zločin, nekdo je ustrelil Staniča. Kaj takšnega se še ni zgodilo v tej okolici, kar nosim pošto, kar pomnijo moji možgani. Moj Bog, kako globoko se pogreza svet!"

Strmel je Jože dolgo časa v mrliča, razne misli so mu švigale po glavi in sam ni vedel, kaj naj bi storil najprej.

A potem se je odločil in je zadel zopet svoj oprtnik na hrbet. Pogledal je še enkrat mrliča in je stopal dalje proti Repnjemu.

"Ni bil napačen človek, stari Stanič, vsaj zame ne. Bog mu daj večni mir in pokoj!" je mrmral Jože skoro vso pot. Vedno mu je stal mrlič pred očmi, ni se mu hotela zabrisati ta podoba.

Pospešil je korake, vedno hitreje so odmevali od kamenja udarci njegove okovane palice.

V Repnjem pri Staničevih je prav tačas hodila gospodinja Staničevka po prodajalni nemirno semtertja. Nobena reč ji ni stala prav na pripravnem mestu, vse se ji je videlo danes v neredu. Popravila je to, popravila ono, a še vedno je bila nezadovoljna. Ljudi, ki so prihajali v prodajalno, je odpravljala naglo in redkobesedno, da so začudeno zmajevali z glavami. Saj je bila ta ženska sicer zgovorna in priljudna, in vsi so jo imeli radi. Nikdar se ni vrnil od nje praznih rok oni, ki jo je česa prosil v svoji stiski. Toda danes so vedeli in uganili, da ne more biti nekaj v redu.

Kolikor se je delal večji dan, toliko je postajala Staničevka nemirnejša. Stopila je čestokrat na prag in se je ozirala doli na cesto, ki se je videla oddaleč. A vselej se je vrnila v prodajalno nezadovoljnejša. Ko je prodrlo solnce oblake, tedaj je prikipel njen nemir do vrhunca. Moža ni bilo od nikoder in vendar je rekel, da bode doma že snoči. In on je bil vedno točen, nikdar ni zaostajal. Gotovo je bilo, da se mu je pripetila nesreča.

Začela je razmišljati, kaj naj bi storila. Ljudi, ki so bili včeraj na semnju, ni hotela izpraševati, zdelo se ji je, da bi bilo to nekam poniževalno za njenega moža, zdelo se ji je, kakor bi ga s tem tožila drugim. Tedaj se je pa spomnila, da pride danes pismonoša. On bode morda vedel kaj povedati, ako se do takrat ne vrne mož sam.

(Dalje prihodnjič)

"O, MATI, ZAKAJ VAS NISEM POSLUŠAL?"

K. Zakrajšek

"Oh, John, nikari! Prosim te, nikari!"

"Zakaj ne, mati? Rad jo imam!"

"Preslepila te je."

"Kaj me bo preslepila? Star sem dovolj, da sam vidim."

"Ne, moj sin, slabo vidiš! Res je za oči lepo dekle, toda lepota telesa ni še vse!"

"Tako dekle hočem, ki se bo meni dopadla. Jaz bom ž njo živel."

"Prav imaš! Toda ali pa veš, da boš ž njo dolgo živel srečno? Marsikaj sem slišala o nji."

"Eh, hudobni jeziki in nevoščljivost! Poznam jo dobro!"

"Ne, John! Povedali so mi taki, ki vedo."

"Kaj vedo? Kaj? Nič ne vedo. Obrekovanja!"

"Da že sedaj hodi pozno domov, da jo pogosto vidijo v saloonih med čudnimi možkimi . . ."

"Vse laži, same laži!"

"John, od kar si mi povedal, da si si to dekle izbral, sem jo opazovala natanjčne. Vse je res, kar se govori o nji. Sin moj, lepo te prosim, nikar! Ne bo dobro. Ona ni zate in ti nisi zanjo. Ne boš srečen!"

"Recite, kar hočete! Vzela se bova, pa je ven!"

"John tudi ni katoliška! Baje nima nobene vere!"

"Govorila sva tudi o tem. Pripravljena je, da se poročiva katoliško. Obljubila mi je, da bo šla včasih z menoj v našo cerkev. Če je brez vere, ni njena krivda! Starši so jo tako vzgojili! Kaj more za to?"

Mrs. Kovač glasno zajoka in oddide v kuhinjo.

Nič več nista s sinom govorila o tem. Mati je videla, da je vsaka beseda zastonj. Veliko je prejokala, pa še več premolila. Peklo jo je pa v dno duše. Kako bi jo ne? Edini sin je. Mož ji je umrl že pred leti, tako je ostala samo z Johnom. In sedaj ta nesreča! Alice je bila večkrat že pri njih. Pa je jasno videla: ne bo dobro! John ni za njo in ona ne za Johna. Nesreča je gotova. Vendar, kaj more pomagati? Zatelebal se je vanjo in sedaj mati nič več ne velja.

In vzela sta se. Težak dan, zelo težak je bil to za Mrs. Kovač. Poroka se je res izvršila v katoliškem župnišču, pa ni šla zraven. Zabava je bila pri nevesti, tako je Alice odločila. Premagala se je toliko, da je šla na večerjo. Pa je ni dolgo tam strpelo. Opravičila se je, da jo glava boli in odšla domov vsa potrta in strta.

Dolgo je tisti večer sedela v sobi z rožnim vencem v roki in molila in jokala, jokala in molila. "Ubogi moj John! Kako se bo to končalo? Dobro ne!" je večkrat med molitvijo zamrmrala sama s seboj.

*

Dve leti sta pretekli od Johnove poroke. Alice je odrekla, da bi prišla k možu, dasi je imela Mrs. Kovač veliko prostora v hiši in je bila hiša lepa. "Ne! Z 'mother-in-law' — taščo ne bom živela!" je Johnu odločno odgovorila, ko je predlagal, da bi se nastanila doma pri materi. Vzela sta si lastno stanovanje. To je bil nov udarec za ubogo Mrs. Kovač. Vendar molčala je in — trpela. Kako jo je pa vse peklo in žgalo v srcu, so pa kazale vedno nove bolestne gube, ki so se zarisavale v njeno čelo, so pokazali lasje, ki so hitro in prehiro siveli.

Zadnje čase so ji sosede pripovedovale, da se Alice in John pogosto prepirata, da se sliši krik večkrat še pozno ponoči iz njih stanovanja. Vendar ji pa John tega ni povedal ob svojih obiskih, ki so postajali vedno bolj rekdi. Vprašati ga pa tudi ni hotela. Na sinovem obrazu je čitala, da so govorice resnične. Smilil se ji je ubogi sin. Kako bi se ji ne, saj je njegova mati? Še več je molila zanj. Z molitvijo samo mu more pomagati in samo v molitvi iskati tolažbe za svojo bolečino. Kaj naj drugega stori?

*

Da, pri mladem paru ni šlo vse prav. Večer za večerom je bil prepir.

John je opazil kmalu na svoji ženi stvari, ki se mu niso dopadle, katerih preje ni opazil. Znala jih je skriti pred njim. Opazil je, da njeno obnašanje ni tako, kakor bi ga pričakoval od poštene žene. Da, opazil je celo stvari, da je po pravici sumil, da mu ni zvesta. Velikrat je prihajla domov zelo pozno zvečer, večkrat celo v nekoliko vinjenem stanju.

Sprva je molčal in mirno trpel, imel jo je v resnici rad. Slednjič mu je šlo to na živce in začel ji je očitati to in seveda — nastal je prepir. Veliko je duševno trpel. Toda v svoji ljubezni do nje, jo je skušal pridobiti z ljubeznijo, z lepa. Slednjič ga je premagalo in — začel se je prepir, ki je naraščal iz dneva v dan.

Materi si o vsem ni upal potožiti. Deloma ga je bilo sram, ker ga je svarila naprej, pa je bil tako slep, da tega ni videl, deloma je hotel pa pred njo skriti čim najdalj mogoče, ker je vedel, kako jo bo strašno bolelo, ko bo izvedela. Ker se je začel bati, da bo morda vkljub temu mati vse izvedela, ji je prikrival s tem, da je ženo celo hvalil pred materjo. Toda zanjo čase je pa opazil, kako strašno boleče, ga je mati pogledala vselej, kadar je hvalil ženo. "Vse ve," si je mislil. Pa si vendar ni upal o vsem tem govoriti z materjo. To je bila pa druga, še večja napaka, ki jo je storil. Ko bi ji povedal, morda bi se bilo vse kako drugače rešilo.

*

Pozno po polnoči je bilo neko noč, ko močno pozvoni vratni zvonec pri Mrs. Kovač. Ravno je dobro zaspala. Prestrašena se prebudi. V tem drugič še bolj močno pozvoni. Kako bi ji kdo zasadil oster nož v njeno srce, tako jo je strašno zabolelo. Zaslutila je nesrečo. Sin John ji stopi živo pred oči. Hitro vstane in hiti k vratom.

"Kdo je?"

"Ste vi Mrs. Kovač?"

Nogo so se ji zašibile.

"Da, sem. Kdo pa je?"

"Policaj!"

Stresla se je na celem životu. Sesedla bi se, ko bi se ne držala za steno.

"Kaj pa hočete ob tej uri?"

"Odprite, bom vse povedal."

Mrs. Kovač odpre in policaj vstopi.

Prestrašena upre vanj Mrs. Kovač svoje oči. Pričakovala je najhušjo novico.

"Kaj se je pa zgodilo?" glasno zajoka.

"Mrs. Kovač, bodite močni. Žalostno novico imam za vas!"

Mrs. Kovač se vsede na stol. Ne gre ji beseda iz ust. Kakor bi jo kdo držal za vrat, se ji je zdelo. Samo solze so ji lile iz oči.

"Vaš sin John je v bolnici in prosi, da bi hitro prišli k njemu!"

"Jezus! Marija!" skoraj zakriči Mrs. Kovač.

"Kaj se je pa zgodilo?"

"Ustreljen je!"

"Ustreljen? Kdo ga je pa ustrelil?"

"Žena! Ustrelila je najprej njega, potem pa še sebe. Ona je že mrtva!" pripoveduje policaj sam vidno ginjen. "Kar hitro se oblecite, se boste kar z menoj odpeljali. Mudi se."

V nekoliko minutah sta se odpeljala izpred hiše.

*

"Oh, mati! Mati!" zajoka John ves obvezan na postelji v bolnici.

"Sin moj! John, moj sin!" zajoka mati in ga objame.

V tem pride že duhovnik v sobo. Vsi so morali takoj iz sobe. Mudilo se je.

V nekoliko minutah konča duhovnik svete obrede in pride iz sobe.

"Mrs. Kovač! Udajte se v božjo voljo. — Sin umira!"

Mrs. Kovač glasno zajoka in plane v sobo.

John je bil še pri zavesti. Počasi in s težavo obrne glavo proti materi in jo še enkrat pogleda tako skesano boleče, s tolikim trpljenjem!

"Oh, mati, mati, zakaj vas nisem poslušal!" izšepeta iz umirajočih ust. Glava mu omahne in — ni ga bilo več.

DOPISI

Sestri Mary Jorga v spomin

Št. 2, Chicago, Illinois — Dne 19. marca je po kratki bolezni za vedno zatisnila svoje trudne oči, sestra Mary Jorga. Bila je blaga in dobra žena ter zvesta članica in ustanoviteljica št. 2. Prva leta je bila zelo aktivna in je mnogo žrtvovala za napredek podružnice. V začetku je bilo zelo težko dobiti članice na sejo in ona jih je osebno povabila ter jih tudi pogostila z okusno potico, s katero je ona slavila. Bila je zelo priljubljena, kar se je vidlo na njeni zadnji poti. Članice pevskega zbora so ji zapele žalostinko pri ravki in tudi veličastno spremile na zadnji poti.

MARY JORGA

Draga sestra Jorga, počivaj v miru božjem in naj Ti ljubi Bog poplača za vsa Tvoja dobra dela. Vam pa drage sestre, priporočam, da se jo spomnite v molitvi. Preostalim izrekamo globoko sožalje.

Kegljaška tekma je za nami. V imenu čikaških kegljačic se lepo zahvaljujem za vso prijaznost in postrežbo, katere so bile deležne za časa obiska v Jolietu. Izrazile so se zelo pohvalno o gostoljubnosti. Letos so bile zmagovalke naše članice in je prišel trofej v Chicago, k skupini pri kateri je kapitanka Liz Žefran. Iskrene čestitke, Liz in dekleta!

S tem mesecem se prične letošnja kampanja za nove članice. Pojdimo vse na delo, da bo tudi v tem oziru enkrat zopet zmaga pri podružnici št. 2 v Chicagi. Naj bi bilo leto 1950, zmagovalno leto za našo podružnico! Če se vse potrudimo in pridobimo vsaka vsaj eno novo članico, pa vam zagotovim, da bo zmaga naša!

Ponovno vam naznanjam, da bo Zvezin dan v Lemontu v nedeljo 16. julija, to je na tretjo nedeljo v mesecu. Vabim vse članice in prijatelje na poset. Pridite od blizu in daleč, da tako skupaj slavimo deset-letnico romanja k Mariji Pomagaj na ameriških Brezjah v Lemontu. Ne zamudite te lepe prilike. Sveta maša bo pri groti kakor vsako leto ob enajstih dopoldne in pred sveto mašo bo procesija s petjem. Popoldne bo pa prosta zabava in razvedrilo v prosti naravi. Za vsa pojasnila se obrnite na članice podružnice št. 2 in 20, ker vam bodo z veseljem postregle v vseh ozirih.

Pevski zbor se prav lepo pripravlja za koncert, katerega bomo priredile v Clevelandu. Zato se že sedaj zahvaljujemo clevelandskim članicam za vabilo in za ves trud, ki ga imajo z nami. Članice pa vabim, katera se želi z nami pridružit in obiskat Cleveland, lahko to stori. Če se nas zbere lepo število, imamo lahko dva busa, ampak to storite prav takoj in naročite svoj prostor pri članicah pevskega zbora, ker se mora vse ob času urediti. Torej, na svidenje Cleveland, kličemo vse pevke in prijatelji!

Vsem bolnim članicam želim ljubega zdravja. Članicam pa priporočam, obiščete bolne sestre.

Z najlepšim pozdravom,

Josephine Zeleznikar, predsednica

Vesel rojstni dan, sestra Zeleznikar!

Članice SŽZ, pevke in prijateljice tem potom pošiljemo iskrene čestitke glavni nadzornici in predsednici podružnice št. 2, sestri Josephine Zeleznikar, ki bo dne 15. maja, 1950, slavila svoj zlati jubilej. Bog daj, da bi dočakala še mnogo srečnih in veselih let ter uživala vso družinsko srečo in da bi posvetila še mnogo let v plodonosnem delovanju za procvit SŽZ! Živela, naša vrla sestra Zeleznikar!

Št. 3, Pueblo, Colorado — Letošnja zima ni bila huda. Skozi ves čas je bilo lepo sončno vreme. In sedaj se je pa že približala krasna pomlad. Narava je sedaj v veličastni obleki, vsa v zelenju in cvetju. Tako so tudi ljudje bolj veselega razpoloženja, kar gotovo pripomore toplo ozračje in lepota narave.

Približal se je tudi mesec majnik, ki je najlepši v letu, ker je posvečen nebeški Materi Mariji in v maju praznujemo tudi Materinski dan. Katere ste še tako srečne, da imate še živečo mater, si štejte to v veliko srečo. Podarite ji šopek ljubezni, ker mati je ponosna na svojega otroka, če ima otrok ljubezen in spoštovanje do nje. Kdor nima več matere, pa nesi cvetlic in gorečih želja svoji materi na pokopališče na ta dan. O mati, sveta naj bo ljubezen do tebe! Mojo pokojno mater že krije črna gruda. Nobena stvar jo več ne pokliče nazaj. Mati, sprejmite cvetlico mojega spomina na Vas! Vse matera naj Bog ohrani, da bi še mnogokrat praznovale Materinski dan!

Kličem vse matere, nagovorite svoje hčerke in sinahe, da se pridružijo naši spoštovani in lepi organizaciji SŽZ. S ponosom zapišem, da sem jaz sama petnajst mojih sorodnic zapisala v našo podružnico št. 3. Storite tudi druge tako.

Nedavno sem obiskala mojo prijateljico, Slovenko. Ravno tisti čas se je pri njih nahajal osebni prijatelj družine. Ko je odšel, mi je prijateljica povedala, da ima ta mož slepo ženo. Zelo se mi je milo storilo. Vprašam jo, kaj je vzrok, da je oslepela on mi je povedala, da je smrt posegla v družino in ji vzela tri leta starega sinčka in je toliko žalovala in jokala, da so ji očesne žilice poškodovale in obolelele. Neizmerno ubogo materno srce, skozi kakšno trpljenje in žalost greš!

Članice naše podružnice smo zelo ponosne na našo sosestro Frances Lesar, ki je tako obširno in zanimivo opisala v Glasilu KSKJ ribniško in svojo poroko. Iz srca smo Ti hvaležne za lep prispevek in bi rade, da bi tudi za našo Zarjo kaj napisala. Bog te ohrani med nami, še mnogo let.

Tem potom naj bo izrečena topla zahvala našima sosestrama Mary Mišmaš iz Santa Fe ceste in Frances Golob za krasne ročno izdelane prevleke (povštre), katere je darovala za na listke v prid naše ročne blagajne. (To nam bo prineslo v blagajno več kot stotak.) Stokrat Stokrat boglonaj in Bog Vam daj ljubega zdravja. ž

Tem potom čestitam naši glavni uradnici Zori Yurkus, ki je dobila prvo nagrado v zadnji kampanji. Bog daj, da bi dobila mnogo posnemovalk v tej kampanji.

Sestra Rose Schneider je prestala hudo in nevarno operacijo. Sedaj je že prav čila in zdrava. V zelo kritičnem stanju sta bili za pljučnico, sestri Josephine Merhar in Jennie Lukanick. Sedaj se zdravita na svojih domovih. Sestra Johanna Zbačnik se je tudi zdravila v bolnišnici. (Oprosti mi, ni bilo mi znano, da si tako obolela.) Še vedno sta bolni sestri Anna Prince in Mary Anzick. Mogoče je več naših članic bolnih, pa mi ni znano, zato ne morem poročati, kar prosim, da oprostite. Želim vsem bolnim, da bi ozdravele v tem lepem pomladnem času.

Že večkrat bi rada opomnila naše članice, da pridete na seje, da se osebno spoznamo, ker pride slučaj smrti ali bolezni, pa človek ne ve, če ste članica ali ne. Pridite torej na sejo in se bomo v lepi prijateljski družabnosti tudi boljše spoznale med seboj. Posebno ste vabljene na sejo v maju, ker bomo imele lep program in zabavo za Materni dan. Pripeljite tudi svoje hčerke s seboj in vam zagotovim, da bo prav prijeten večer.

Drage sestre, ponovno vas prosim, da bi se skušale otresti grde napa-

Pozor članice!

Lansko leto sem tajnicam vseh podružnic poslala naznanilo, da je Zveza pričela poklanjati šolnino v znesku $400.00. (Dve nagradi.) Letos pa potom Zarje naznanjam, da je prišel čas, ko se lahko naša mladina zopet prijavi za to nagrado, ki bo poklonjena za prihodnjo šolsko leto.

Do štipendije je upravičena vsaka deklica, ki je članica Zveze ter vsak fant, katerega mati ali stara mati je Zvezina članica. Prosilci morajo z odliko dopolniti višjo šolo ter imeti namen vpisati se v kreditiran kolegij ali univerzo.

Sestre, opozorite svoje nadarjene otroke, da se prijavijo za šolnino saj do 15. junija. Tajnice podružnic imajo že od lanskega leta na rokah pojasnila in navodila, kakor tudi listine za izpolnitev prošnje. Za vsak slučaj se prosilci lahko obrnejo na podpisano.

Marie Prisland,
1034 Dillingham Avenue, Sheboygan, Wisconsin

NAŠA KAMPANJA

Kakor ste že čitale iz Zarje se je pričela naša nova kampanja s 1. majem. Ta je druge vrste kot prejšnje kampanje in se tudi radi tega imenuje "Varietna kampanja". Pričakuje se, da se boste članice takoj v začetku potrudile in pokazale svoje zanimanje. Ako tajnice nimate dovolj prošenj na rokah, ste prošene, da mi to takoj sporočite.

Želim vsaki posamezni katera namerava sodelovati pri tej kampanji, kar največ uspeha.

Josephine Erjavec, gl. tajnica

---

ke, in to je nevoščljivost, ker to je črv, ki razjeda ljubezen in zastopnost med nami. Zatorej ljubimo se med seboj in ne žalimo druga drugo. Rajši povečajmo složnost in ne pa podirat delo drugih. Naj bi to leto 1950, tudi nas vse skupaj poboljšalo in nas napravilo močne v sestrski vzajemnosti in medsebojni zastopnosti. Koliko lepše bo za vsako, ko pride čas, da moramo zapustiti ta svet, če pustimo lep spomin in to je mogoče le, če bomo živele v lepi sestrski ljubezni.

Torej upam, da bo mesec majnik za vse srečen in razsipal mnogo svojih blagoslov našim podružnicam in posameznim članicam! Bog vas živi!

Anna Pachak, predsednica

Št. 6, Barberton, Ohio — Pusta in meglena zima je vendar otresla svoje zadnje pozdrave na nas z dežjem pomešanim snegom; tu pa tam še zvihra ter požene toplomer doli do številke 15, čeprav le za dan ali dva. Od daleč se nam pa prijazno smehlja pomlad na svojih toplih, nežnih krilih ter naznanja svoj prihod. Tu pa tam predre topli sončni žarek lene oblake, ki se počasi plazijo nad nami. Torej, pozdravljena prelepa pomlad!

Namen mojega dopisa je, da izrečem č.g. Kebetu, moje skromno priznanje k njegovim krasnimi in poučnimi članki v naši Zarji. Istega mnenja so tudi drugi, ki berejo Zarjo, kar sem že večkrat čula. Zato, Father Kebe poklon spoštovanja in hvaležnosti, da zmožnost, ki jo imate posvetite v korist nam ženam in seveda narodu sploh, kajti res je, da mati je temelj družine, kjer ni matere je družina kot telo brez glave mrtvo.

Drugo, ki rada berem je "Oh ta svet" izpod peresa naše g. Prisland. Njeni članki zanimajo tudi moške. Moj mož kaj hitro pogleda, kaj piše, posebno kadar hvali moške. Seveda, kadar pa pritisne na drugo plat, takrat pa nič ne reče, seveda smo pač ljudje in ne angeli.

Mene zanima vse kar nam Zarja prinaša. Dopisi članic so tudi zelo lepi. Končno pa cel koš priznanja urednici naše Zarje, Albina Novak, ki tako mojstersko vse urejuje, da smo v resnici ponosne na našo edino žensko organizacijo po vseh slovenskih naselbinah v Ameriki.

Pri nas v Barberton smo kar bolj skromni ali kakor pravijo Amerikanci: Quiet! — Tihi, vse je mrtvo. Starejše ženske imamo svoje družinske skrbi, mladina je pa mrtva za društveno življenje. Berem Zarjo in druge časopise kako so ženske agilne, kar žal pri nas ni. Drugače smo pa zelo podjetni kar priča lepa nova cerkev, moderno urejeno gledišče in letos imamo v načrtu razširiti in obnoviti dvorano društva Domovina, da bo namesto osem kegljišč, jih dvanajst v pritličju, v gornih prostorih bo pa velika plesna dvorana, uradi in vse kar spada še zraven, tako, da bo stavba v ponos Slovencev v Barbertonu.

Vsem člankarjem, dopisovalkam ter vsem prijateljem naše Zveze in Zarje, najlepše pozdrave! — Jennie Ozbolt

---

Št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio Končno smo vendar pričakali preljubo pomlad. Vse se veselo prebuja v krasni naravi, še posebno mesec majnik, je eden najlepših v letu.

Za Materinski dan ne bomo imele kakšne večje prireditve, ampak le nekoliko zabave po seji v počast materam. Zato vabim vse članice, da pridete na sejo v četrtek 11. maja.

S prvim majem se je pričela tudi kampanja za nove članice. Upam in želim, da jih bomo tudi pri naši podružnici nekaj pridobile, saj se še vedno dobi prijateljico, sorodnico in znanko, ki še ni članica, samo dobre volje in navdušenja je treba, pa gre lepo naprej!

Smrt nam jih vedno pobira; vsaj te bi morale nadomestiti. Zopet nam je smrt iztrgala članico, sestro Jennie Kristof. To je bil že četrti slučaj v tem letu. Pokojni želimo večni mir in pokoj. Prizadeti družini pa naše sožalje.

Bolnih je tudi več naših članic. V kratkem sta prestali težki operaciji, Bertha Collingross in Justina Brodnik. Te dve sta sestri in še zelo mladi, toda obe družini večkrat obišče bolezen, še posebno Brodnikovo. Njen mož je že par let težko bolan. Srčno želimo, da bi se vsem povrnilo ljubo zdravje in zopet posijalo sonce sreče v te družine, ki so že toliko prestale. Daije so imele težke operacije Frances Brezovar, Frances Macek in Frances (Susel) Edmunds. Zdaj so na potu okrevanja. Tem in vsem, ki so pod zdravniško oskrbo, želimo, da bi se kmalu pozdravile.

Pri naši podružnici imamo tudi dokaj naraščaja. V družini Edward March se veselijo krepkega fantka, prvorojenca, kakor tudi Ralph Doles družina se veseli čvrstega fantka, ki je tudi prvorojenec. Srečna mamica je hčerka naše blagajničarke, Filomene Sedej. Družini Joseph Gombach in Edward Sušel v Euclid, sta pa obdarjeni z zalimi deklicami, ki sta takoj postali naši članici. (Dogodek v družini Edward Sušel napravi našo vrlo sestro Frances Sušel v drugič staro mamico. Čestitke!) Vsem tem srečnim družinam iskreno čestitamo.

V mesecu maju se boste poročili dve naši mladi članici in sicer Patricia Hribar in Mary Jeros. Iskrene čestitke in želje, da bi bili zdravi,

srečni in zadovoljni v novem življenju.

Naš šivalni klub lepo napreduje. Afgan in druga ročna dela so že izgotovljena. Vse te lepe reči bodo v kratem na razpolago. Torej članice, ne jezite se, če se vas bo pocukalo za kašen kvoder, ker s tem boste imele priliko priti do teh lepih nagrad.

Želeč vsem ljubega zdravja, vas vse najlepše pozdravljam,

Frances Sušel, tajnica

Šivalni klub pod. št. 10

Cleveland (Collinwood), Ohio — V zadnjem poročilu sem povedala, kako pridno naše članice kvačkajo komade za "afgan" in to pot pa že lahko poročam, da je izgotovoljen, in še veliko drugih lepih stvari imamo na rokah, ki so zelo mične za vsak dom in tudi robčke s tistimi žirovskimi čipkami. Vse to bo šlo na listke, katerih bo več kot ducat za en dolar. Če katere želi robček s krasnim žirovskim delom naj si naroči številke od našega kluba in mogoče ji bo sreča prinesla robček in mogoče tudi afgan ali druge lepe stvari.

Ker je urednica dodala zadnji mesec moj naslov sem dobila več vprašanj o keklariji in vzorcih. Ene so me tudi vprašale, čegava sem iz Žiri, zato bom vsem povedala, da je bilo moje dekliško ime, Francka Pavlin, (Jernačeva s Podlesca). Stanovali smo v Stari Vasi pri Jurju nasproti nove cerkve. Od tam se odšla v Ameriko leta 1907 in se nahajam skozi vsa ta leta v Clevelandu in se nisem naučila v vseh teh dolgih letih toliko ročnega dela kot sem se v zadnjih letih pri šivalnem klubu svoje podružnice. Naša podružnica je že pred leti imela šivalni klub, toda med vojsko smo prenehale s sestanki, ko se ni moglo dobiti potrebnih stvari. Zato toplo priporočam vsem našim podružnicam po vsej Ameriki, da naj si ustanovijo svoje klube, kjer se lahko naučijo članice ročna dela in tudi kuhat in pečt. Vsaka zna napravit nekaj posebno dobrega in lahko prinese drugim pokazat in tudi pokusit in tako se učimo druga od druge.

Torej, podružnice, ustanovite si svoj klub in boste koristile sebi, svojim družinam in tudi povzdignile ugled svoji naselbini kot organizaciji.

Vas prisrčno pozdravljam,

Frances Salmick

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vse članice ste vabljene na sejo 3. maja točno ob pol osmih zvečer, na 815 So. 5 cesti. Imamo več važnih zadev za rešiti, zato pridite na sejo v večjem številu.

Kampanja za nove članice se je začela s prvim majem. Prosim članice, potrudite se in pripeljite s seboj vsaka vsaj eno novo članico.

Podružnica št. 43 bo obhajala 20 letnico obstoja v nedeljo 21. maja, v Harmonia dvorani, na 6 cesti in West Mineral. Vabljene smo na to slavnost in bo lepo od nas, če vabilo sprejmemo in se v lepem številu udeležimo. Pokažite našim sosestram, da smo pripravljene vrniti njihovo prijaznost in naklonjenost. Naše čestitke in želje, da bi praznovale še mnogo uspešnih obletnic.

Na bolniški listini imamo še več članic in tudi: Mary Ferlitsch, Louise Susek. Vsem bolnim želimo ljubega zdravja.

Pri družini Albert Cimmermančič se je oglasila teta štorklja in pustila sinčka. Čestitamo staršem in tudi stari mamici, Margaret Lustik.

Vsem članicam, ki obhajate rojstni dan v maju želimo vse najboljše.

Pozdrav vsem glavnim odbornicam in članicam Zveze, posebno pri podružnici št. 12. Vaša tajnica

Mary Schimenz

MAJNIK JE PRIŠEL!

Majnik je prišel,
vsa srca je objel,
in še duša vsa vesela
bi najraje se vzpela
do neba!

Krasota maja,
ko sred' raja
odela je mater-zemljo
in obsula jo,
z nešteto cvetja!

In ptički veseli
v grmovju so zapeli:
Pomlad je spet tu!
Tedaj naša srca vsa,
od zimskega sna,
so se zbudila,
v lepoto maja se zatopila,
lica v smeh se raztegnila!
In vsaka misel je rodila
nov slavospev Bogu,
iz dna duše je izvila:
Slava božjemu Umetniku!

Št. 18, Cleveland (Collinwood), Ohio Tem potom si štejem v prijateljsko dolžnost zahvaliti se vsem mojim sosestram za vsa voščila k mojemu okrevanju. Isto za krasno cvetje in darila, poslana mi v bolnišnico, kjer sem prestala operacijo 22. marca. Zdravje se polagoma vrača in upam, da topli sončni žarki nastopne sezone, preženejo kmalu spomine na ravno prestane dneve. Tudi moja hčerka, Edith, bo baje pomnila ta slučaj za vedno, kajti usoda je hotela, da se je tudi ona morala podvreči, kar hitri operaciji in sicer dva dni zatem kot jaz. Sedaj "cartamo" doma, druga drugi in želivi, da bi bilo že skoraj konec te nezaželjene povesti . . .

Ponovno izrekam zahvalo za plemenite dejanje, katero me je presenetilo ne malo in to naj velja požrtvovalnim članicam gg. Rose Schaberl, Mary Poje in Vidi Zakrajšek, ki so darovale svoj trudapolni čas zame. Želim ohraniti ta blaga srca, kot pač vseh pri št. 18 v trajnem spominu. Predsednici Nettie Strukel kot naši glavni predsednici in njeni hčerki isto pošiljam tople in hvaležne pozdrave.

Zdi se mi, da je zla usoda kar poželjivo segla v našo podružnico to pot. Začetkom marca smo spremile k večnemu počitku nepozabnega soproga članice ge. Anna Medves, za katerim žaluje v tihi bolesti sedaj vsa njegova družina. Rano v jutru 21. marca (dan pred mojim odhodom v bolnišnico), pa dobim telefonsko poročilo, da je umrla naša dolgoletna članica ga. Angela Mavko, živeča v Madison, Ohio. Slednja zapušča poleg drugih tudi tu na Parkgrove Avenue živečo sestro, ki je tudi naša članica Mrs. Rose Bostjančič. Prizadetim izrekam tem potom sožalje iz dna srca nad izgubo nenadomestljivih svojcev. Naj počivata v miru božjem!

Z željo, da se vidimo srečne in zdrave pri prihodnji naši Mother's Day Card Party 9. maja. Pošiljam k sklepu iskrene čestitke sosestri Rose Glavič, ki je postala ponosna "grandma", kar dvojčicama naenkrat. Njena hčerka Mrs. Rose Carr je dala življenje malima princezinjama na 11. marca. Tako gre življenje svojo pot, kajneda?

Pozdrave pošiljam vsem članicam SŽZ! — **Josephine Praust**, tajnica

---

NAŠE MATERE

Št. 19, Eveleth, Minn. — Vsak svetnik ima svoj praznik, zato je tudi praznik na drugo nedeljo v maju posvečen našim materam. Kako sladka je beseda "MATI", izgovorjena že iz ust malega otročička, ki še ne ume pomen matere in kako z lepim smehljajem izgovarja MA-MA! Zatorej posvetimo ta dan materam. Obdarimo mater s primernim darilom za njeno požrtvovalno delo, ki ga ima mati skozi vse njeno življenje in to je od zibelka do njenega groba.

Kaj praviš na to, sin - hči? Res, da se moramo spominjat svojih mater vsak dan, ali ko pa pride ta dan v maju, je pa posvečen vsem materam. Tisti pa, ki ste se odtujili in pozabili na njo, vedite, da vaša mati misli in čaka na vas, kdaj se jo boste spomnili. Leto za letom se mati vprašuje, ali se bo spomnil name sin ali hči in to velja tukaj kot v tujini? Olajšate ji žalost ter napravite ji veselje. Spomnite se svojih mater dokler jih še imate žive. Pripnite si rdeči nagelj na prsa in naznanite vsemu svetu, da vaša zlata mati še živi!

MATERAM

Za matere rošce so danes povite
v venec prekrasni poklonit želim,
materam dragim, da vesele bi bile —
vse cvetje na svetu, le vam naj cveti!

O matere naše zaslužite priznanje
cvetoči dokaz so ljubezni srca,
ko angelj zaziblje v nebeško vas spanje,
nebeško plačilo vas čaka nebo.

Te vrstice naj bodo podarjene moji pokojni materi, katero črna zemlja v domovini krije že štiri leta.

Tudi meni je bila sreča mila, da sem ji lahko pisala in se vsaj pismeno ž njo pomenila ter ji vsaj z majhnim darom olajšala njeno težko življenje. Oh, kako srečno se štejem sedaj, ker sem pred 12 leti obiskala mojo ljubo mater. Kako sem z veseljem naglašala, da moja mati še živi ali sedaj si bom pa z bolestjo v srcu pripela beli

nagelj na prsi, ki je znak, da moje mame ni več med živimi. Tu v Ameriki žaluje hči in sin John v Chisholmu. Spominjava se vas pogosto v molitvi. Vse prezgodaj ste nas zapustili in sedaj pa živimo v upanju, da pride zopet dan združenja nad zvezdami.

MATERAM OB ČASU KAMPANJE!

Majnik je res najlepši mesec v letu, zato je tudi naša Zveza sklenila, da se kampanja prične v tem mesecu in konča v septembru. Kaj pravite matere in članice, koliko novih članic bomo vpisale takoj prvi mesec, to je v maju? Sestre, podarimo vsaka eno novo članico v maju naši glavni predsednici, Albini, kar ji bo v veliko veselje in navdušenje pri vodstvu, kateri posel ni lahak, ampak nosi veliko skrb in odgovornost za napredek vseh podružnic. Gotovo ima vsaka prijateljico ali pa ima vaša prijateljica hčerko, ki ni še članica Zveze. Drage sestre, delujmo v prid človeške družbe in svojega združenja. Naša dolžnost je, da povečamo svoje vrste in pripeljemo med nas vse žene in dekleta, katerim je dovoljen pristop. Pomnimo, da kar bomo dobrega storile za naše združenje, v tej širni Ameriki, bo nas sledilo, ko bomo me že počivale v črni zemlji. Slovenska ženska zveza bo naš svetovni spomenik, ki bo najmogočnejši za naše potomce. Zatorej drage sestre, potrudimo se vse, da bo ta kampanja res uspešna. Za pridne agitatorice so pa razpisane zelo mične in dragocene nagrade. Torej vse na delo!

Drage sestre pri št. 19!

Naznanjam vam, da se bo naša seja vršila dne 10. maja ob pol osmih zvečer. Prošene ste drage sestre, da se udeležite v polnem številu. Na dnevnem redu bo več važnih stvari za razmotrivat. Zadnja seja je bila zelo pičlo obiskana, kar ni čudno, ker toplomer je kazal 24 pod ničlo. Tudi sedaj ko to pišem, snežni viharji nosijo sneg kot za stavo. Velikonočno nedeljo je zgledalo kot ob božiču. Upamo, da se bo vreme kmalu uredilo in toplo pomladansko sonce lepo ogrevalo ozračje.

V zadnji Zarji sem brala poročilo, da se v Clevelandu pripravljajo za zelo pomenljivo praznovanje v počast Mrs. Frances Rupert. To je lepo, da se izkaže sestrska ljubezen svoji sosestri, ki se nahaja v onemoglem stanju. Slavni pevski zbor od podružnice št. 2, ki bo gostoval na tem praznovanju v Clevelandu, bo gotovo izborno podal svoj koncert. Torej, želim vam, da bi bila nedelja 28. maja velik dan za vse rojake in rojakinje v Clevelandu in k mnogim čestitkam se pridružujemo tudi me iz Minnesote ter obenem želimo, da bi draga Mrs. Rupert dočakala še mnogo let med nami!

Vesel rojstni dan želim Elli Starin in Mrs. Rupert, čeprav sem že malo pozna. V maju bo pa slavila svoj rojstni dan naša glavna nadzornica Mrs. Josephine Zeleznikar, ki je tudi predsednica podružnice št. 2, v Chicagi. Tem in vsem, ki boste ta mesec slavile svoj rojstni dan, želim vse najboljše še mnogo let!

Na bolniški postelji se nahaja že več kot pet mesecev, naša bivša glavna odbornica in tajnica sestra Jerome. V imenu podružnice ji želim, da bi se ji kmalu vrnilo ljubo zdravje in da bi prišla zopet med nas. Ljubega zdravja želimo tudi vsem ostalim sestram!

S sestrskim pozdravom,

Mary Smoltz Lenich, tajnica

ODKAR TE NI

Kot izgubljena tavam zdaj v življenju.
Kar Tebe ni, doma ni sonca več!
Kako pogrešam, mati, Te v trpljenju,
kako v nočeh, Te kličem hrepeneč!

O, drag mi dom zdaj Tvoja je gomila,
kjer slednji dan so misli in srce.
Premnoga solza že je orosila,
ta kupec blagoslovljene zemlje.

O da odpro se temna groba vrata
zaman srce to čakaš in želiš!
Vem, da se ne zbudiš več, mama zlata.
a v duši moji, večno mi živiš!

Anka Salmič

ŠIVALNI KLUBI

VEDNO je vse premalo poročil od šivalnih klubov pri podružnicah. Ponovno vas prosim, da bolj pogosto in obširno poročate o sestankih in delovanju. To je ravno tako važno kot ustanovitev šivalnega kluba. Ker le potom vaših poročil, bo postala vsa stvar bolj zanimiva ter si bomo izmenjavale razne ideje in navodila.

Pri podružnici št. 10 so najbolj pridna dekleta, ne samo pri šivanju, pač pa tudi s poročili. Ravnokar so izgotovile krasno volneno pregrinjalo, "afgan". Sedaj bodo pa naredile še blazino po vzorcu kot je afgan. Poleg šivanja imajo tudi lepo zabavo, tako, da jim je čas vedno prekratek.

Pri podružnici št. 89, Oglesby tudi pridno šivajo in so izgotovile lepo pregrinjalo "quilt", katerega bodo poleg drugih ročnih del, oddale na listke. Sedaj pa bodo pričele izdelovati škatljice iz kart, katere so prav mične in se jih lahko rabi za robčke ali zlatnino. Upam, da bomo slišale tudi od drugih šivalnih klubov, kaj šivate in kako napredujete.

Vsako sodelovanje bo hvaležno sprejeto. Veselilo me bo dobiti tudi par vrstic od posameznih članic, ki se zanimate za ročna dela. Mogoče imate dobre nasvete za nas. Najlepše pozdrave. — **Ella Starin**

Št. 20, Joliet, Ill. — V marcu nismo imele seje, in to radi kegljaške tekme, ki se je vršila tisto nedeljo v Jolietu.

V torek v cvetnem tednu je zopet posegla smrt v našo sredo in vzela dobro poznano Claro Blaess Buchar, v starosti 56 let. Pokojna Clara je šla zvečer spat iz katerega spanja se ni več prebudila. Njen soprog Joseph jo je našel v jutru ležečo ter spečo z rožnim vencem v roki, a bila je mrzla. Pokojna Clara je bila naša članica od 18. novembra, 1928, to je skoraj od začetka. Prva leta je bila zelo aktivna pri podružnici in tudi več let nadzornica. Nato se je začela zanimati tudi v drugih krogih. Bila je velika dobrotnica za ameriške Brezje v Lemontu, kjer je mnogo prispevala z denarjem in delom. Leto za letom je negovala in sadila krasne cvetlice okrog grote Lurške Matere Božje. Pobirala je ponošene obleke in tudi denarne prispevke ter pošiljala v Lemont za pakete in tudi sama pošiljala pakete brezdomcem. Bila je sponsor za dijaka — begunca v Italiji in tri leta za njega skrbela. Preteklo leto, meseca oktobra, je prišel v Lemont kjer bo v tem mesecu daroval prvo sveto mašo. Pokojna Clara se je tega dne zelo veselila, toda Bog ji ni dal dočakati tega dogodka.

Clara je bila zelo delavna za katoliško Ligo ter bila članica, poleg domačih cerkvenih bratovščin tudi pri drugih farah. Spadala je k društvu sv. Genovefe št. 108 KSKJ, k družbi sv. Družine in k naši podružnici št. 20.

Pokojna Clara je bila vneta za dobrodelnost za kar ve sam Bog. Tudi za kapelico sester Karmeličank, na Selu pri Ljubljani, je ona kupila krasne kipe Matere Božje in Bernardke. To kapelico sem imela priliko videti ob času Zvezinega zleta leta 1938. Na mrtvaškem odru je ležala tri večere in so jo hodili kropiti č. duhovniki, č. sestre, članice raznih društev in prijatelji. Tudi naše članice so imele svoj večer za molitev ter jo spremile na zadnji poti v obilnem številu. Pri pogrebni sveti maši so bili navzoči č. duhovniki iz Lemonta in med njimi Father Andrew O.F.M. in Father Zakrajšek, kateri je daroval sveto mašo pri stranskem oltarju.

Clara je bila poročena dvakrat, prvič z Mr. Blaess in drugič z Joe Buchar. Poleg soproga zapušča hčerko in sina, ki sta oba poročena in imata svoje družine. Pokopana je bila na nemškem pokopališču, poleg prvega soproga in sina, kateri je umrl pred leti. Počivaj v miru, draga Clara. Bog Ti poplačaj za Tvoja dobra dela. Preostali družini in soprogu pa naše sožalje.

Iz stare domovine je prejela žalostno vest naša predsednica Mrs. Emma Planinšek, da ji je umrla draga mama, Helen Matko, v Mozirju, Slovenija. V maju bi dopolnila 80 let. Poleg Emme, zapušča hčerko Paulo Lukančič in hčer A. Renchoff v Stanton, Illinois, v stari domovini pa dve hčerki. Ob času Zveznega zleta v stari domavini smo jo obiskali v Mozirju. Njena prijaznost in skrb za hčerke v Ameriki nas je vse ganila. Med vojno je morala mnogo prestati, le njena dobra narava ji je dala odpor dočakati visoko starost. Naj počiva v miru onkraj morja v domači, slovenski zemlji. Preostalim hčerkam in tu in v domovini, pa naše globoko sožalje in tolažba.

Dne 22. aprila se je poročila kadetka Theresa Metesh z Metodom Pavnica. Poleg Therese, sta še njeni dve sestri pri vežbalnem krožku, ki se vedno pridno trudijo. Naše čestitke in mnogo srečnih let v zakonu!

V Sv. Jožefa bolnišnici se je nahajala več tednov bivša predsednica Mrs. Agnes Skedel. Zdaj se ji zdravje po-

lagoma vračuje. Njej in vsem bolnim sestram, želimo hitrega okrevanja in na svidenje na naših sejah.

Pred zaključkom se želim zahvaliti vsem prijateljicam za mnogo poslanih voščil k mojim 50 letnim rojstnim dnevom 12. marca. Zahvaljujem se za krasna darila in razne izkaze ljubeznivosti ter za nenavadno darilo iz Floride in našim odbornicam št. 20 za lepo iznenadenje. Vedno vam bom hvaležna. Ker nas je več, ki letos praznujemo 50 letni rojstni dan, želim, da bi ga veselo obhajale in da bi vse skupaj doživale še nekaj let na tem svetu v zdravju. Bog vas živi vse skupaj! Vas vse lepo pozdravlja,

Josephine Erjavec

Št. 21, Cleveland (West Park), Ohio Spet je prišel najlepši mesec, maj, posvečen od nas vseh Materi Mariji. Prosimo jo vsi, da bi Ona sprosila usmiljenja in nas rešila tretje svetovne vojne, ki nam zopet grozi. V maju je tudi druga nedelja posvečena nam zemeljskim materam. Oh, kako ste sestre srečne, ki imate še svoje žive matere. Kako sladko je poklicat: mama! Kdo drugi tako skrbi za svoje, kakor mati? Kdo da lepši in boljši nasvet, kakor mati? Drage in ljube matere, Bog naj vas pusti še dolgo živeti med vašimi dragimi. Katere pa nismo tako srečne, da bi imele žive matere, se jih pa spominjajmo vedno v molitvah. Ne pozabimo nikoli njihovih zlatih naukov, ki so jih nam dajale, ko so še živele. Drage, ljube mamice, spomin na vas bo vedno živ, blag in nepozabljen. Počivajte v miru in uživajte plačilo pri Bogu, ki ste si ga zaslužile. Vaša vera, vaši zlati nauki bodo vedno znami in nesle bomo ves zaklad seboj v grob. Oh, kolikokrat vas kličemo: MAMA!

Naša sestra Molly Strle je te dni zelo vesela, ker je po treh letih spet vidla svojega sina Frankita, snaho in vnukinjo, ki so se vrnili na počitnice iz Havaje. Dolga je pot, pa nič predolga priti k svojim staršem. Franki služi za Strica Sama pri letalih in nosi že visok častni red. Želimo vam vse najboljše in se vsi prav dobro imejte v domačem krogu.

Na zadnji seji smo se tudi me prav dobro imele. Najlepša hvala za tako lepo darilo sestram Rose Kovach, Agnes Zakrajšek in Frances Mencin. Bog vam plačaj vašo velikodušnost!

Še par vrstic v blag spomin naši teti. Dne 21. marca smo dobili tužno vest, da se je naša ljuba teta Angela Mavko iz Madison, Ohio, poslovila od svojih za večno po dolgi in mučni bolezni. Odšli ste od svojih dragih, ki ste jih tako neizmerno ljubili. Kako zlata duša ste bili vedno svojemu soprogu Jerneju, ki se sedaj nahaja tudi v bolnišnici, sinu Albertu, hčerki Alice in vsem sorodnikom. Draga teta, prehitro ste odšli, pa božji volji se moramo vsi ukloniti. Teta počivajte v miru in uživajte plačilo za svoja dobra dela! Moja teta je bila članica podružnice št. 18, kjer bo gotovo tudi pogrešana. Sožalje vsem sorodnikom!

Pozdrav, — **Ančka Pelčič, tajnica**

SREBRNA POROKA

Mr. in Mrs. Jerry Mutz

Joliet, Illinois — Ker je naša podružnica velika, imamo tudi velikokrat članice, ki praznuje važne obletnice. Mr. in Mrs. Jerry Mutz iz Cora Street, sta praznovala srebrno poroko dne 18. februarja 1950 v dvorani sv. Jožefa. Mislila sta, da gresta s svojo družino na "barn dance", toda v napolnjeni dvorani so ju čakali sorodniki, znanci in prijatelji, da ž njimi proslavijo srebrno poroko. Servirana je bila okusna večerja in nato se je razvil ples, ki je trajal pozno v noč.

Mrs. Mary Mutz je bila moja sošolka pri sv. Jožefu. K Zvezi št. 20. je pristopila 18. novembra, 1928, to je bilo kmalu po ustanovitvi podružnice. Ona je dobrih rok in rada pomaga. Njen soprog Jerry je znan kot muzikant in ga vidimo igrati na svatbah, obletnicah in raznih veselih zabavah. On je zaposlen v Wire and Steel mill kot elektrikar. Prav rad tudi pomaga našim faranom ob vsaki priliki ter je velikodušen in dober družabnik. V družini so štirje otroci. Dve hčerki sta bili kadetki in Evelyn je bila prva kapitanka naših junior cadets, sedaj poročena Pagnusat, in dva sina.

Med gosti so bili vsi trije naši č. duhodniki. Naš župnik Rev. Butala je napravil zelo pomenljiv govor. Rekel je, da doba 25 let je pač kratka doba, toda če pomislimo koliko razporočenih parov je dandanes, ki ne vztrajajo niti eno leto v zakonu, je doba 25 let zakona dolga doba.

Mr. in Mrs. Mutz sta ugledna in dobra starša, ki sta vzgojila dva sina in dve hčerki v ponos naše fare. V imenu podružnice čestitam k vajini 25 letnici, da bi dočakala zlato poroko med nami. Bog vaju živi zdrava in vesela še naprej! — **Josephine Erjavec**

Št. 23, Ely, Minn. — Ko pišem ta dopis je velikonočni teden in tukaj v severni Minnesoti je še toliko snega, da zgleda bolj kakor, da bo v nedeljo Božič in ne Velikanoč. Toda upamo, da bodo topli sončni žarki kmalu pregnali sneg.

Navzlic slabemu vremenu, smo imele zadnjo nedeljo prav lepo udeležbo na seji. Zame je bila to prva sejo po treh mesecih odsotnosti. Vrnila sem se iz sončne Californije, kjer sem bila v Los Angeles pri hčeri in sem tako utekla najhujši zimi v Minnesoti. Veselilo me je zopet videti prijazne obraze naših članic. Bile so pa tudi pridne v moji odsotnosti. Kakor je bilo sklenjeno na seji v decembru, so imele kino za šunke meseca marca in blagajna se je povzdignila za dobrih dvesto dolarjev. Hvala lepa vsem, ki so pripomogle k tako lepemu uspehu. Posebna hvala in priznanje odboru, in vsem, ki so prodajale tikete v najhujši zimi.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se zopet letos udeležimo skupno svete maše na Materinski dan in prejmemo sveto obhajilo. Torej ste prošene, da se vse udeležite, ker je res lepo videti, kadar nas je veliko skupaj. Sveta maša bo darovana za žive in mrtve članice naše podružnice, saj je lepo, da se v molitvi spomnimo svojih umrlih sosester. Imele bomo tudi program za Materni dan, ki bo gotovo prav zanimiv. O tem bom poročala prihodnjič.

Pozdrav vsem članicam SŽZ!

Katherine Slogar, predsednica

Dobrodošla nazaj, Mrs. Slogar!

Vaša odsotnost je bila gotovo po članicah oproščena, toda vem, da so bile Vas vse vesele zopet videti. Kako dostikrat se spomnim na Vašo gostoljubnost, ko sem bila za en večer in pol drugega dneva med Vašimi prijaznimi članicami na Ely in kako ste mene in mojo sopotnico, Alice Železnik, ljubeznivo pogostili na Vašem domu. Alice vselej pripomni, kako izvrstne kuharice ste tam in potem na Vašem domu kako ste se odlično postavili v svoji kuharski vedi. Torej dovolite, da se tudi jaz pridružim Vašim domačim in Vas pozdravim ter upam, da ste si navžili mnogo toplega sonca na zapadu, ki Vam bo služil k dobremu zdravju v bodoče.

Albina Novak

14. MAJA MATERINSKI DAN!

Neka posebna zavest tolaži mater na njeni trudapolni poti. Čim bolj motno in mehanično postaja življenje, kolikor bolje je zapleten in ljut boj za ciljem življenja, tembolj trdna je korenina tega življenja — mati. Njena vztrajnost in potrpežljiva vdanost je častitljiva krona onega cilja. Vemo, četudi ji plakajo oči ter ji srce ječi — ona je zadovoljna v svoji notranjosti.

To lepoto, ki dviga človeštvo, so uvideli moderni narodi in posvetili materi poseben dan v letu kot njen praznik. Ideja je vzklila v Ameriki, kjer praznujemo materinski dan drugo nedeljo majnika. Sladka nedelja absolutnega počitka: otroci nadomeščajo mater v vsem delu. Vsak izmed njih pokloni materi rdeč nagelj in isti cvet nosi ves dan na obleki sam. Sirota brez matere pa si nadene belega in bele nagelje položi na gomilo nje, ki je ni več.

Kraj, kjer počiva PFC Anthony J. Silc

PFC Anthony J. Silc, edini sin Mr. in Mrs. Michael Silc, 1273 Norwood Road, Cleveland, Ohio je bil ubit v bitki na Pacifiku 29. marca, 1945. Njegovo truplo je bilo pripeljano v Zedinjene Države letos skupno z ostanki drugih junakov, ki so bili ubiti na enkrat in je bilo nemogoče razločiti kateri krsti je kdo, ker bili so tako močno razbiti.

Letos, pet let kasneje, sta se pa podala na pogreb svojega sina iz Clevelanda v Nebraska, Mr. in Mrs. Michael Silc. Pokopan je bil na Narodno pokopališče. Na pokopališču je bilo tisti čas 18 rakev od padlih junakov svetovne vojne. Rečeno je bilo 5-2-4 in tako naprej, kar je napravilo zelo ginljiv prizor vsem navzočim. V zadnji pozdrav so tem junakom plapolale zastave, vojaki, ki so bili prisotni so zatrobili in ustrelili iz pušk v zadnji pozdrav. Starši in sorodniki so pa žalostno ogledovali krste, namreč, kje je mojega številka 35069973.

V North Platt, Nebraska, kjer se nahaja to pokopališče ni slovenskega naroda, toda ljudje tam so pa zelo prijazni in postrežljivi in sodelujejo, da je vse izvršeno v lepem redu. Ima jo lepo katoliško cerkev sv. Patricija, kjer imajo dobrosrčnega župnika in kaplana. To mesto ima okrog 20,000 prebivalcev in kmetje se pečajo z živinorejo.

Na potu domov sva se ustavila v Chicagi za dva dni in obiskala svoje prijatelje, sošolce in sosede iz domovine, ki so bili nepopisno zadovoljni, da sva se tam ustavila in se zopet videli po teh žalostnih letih.

Tem potom se najlepše zahvaljujeva vsem dragim, ki so naju spremili pri odhodu do postaje in letališča.

Tebi pa ljubejeni sin, želiva večni počitek v daljni državi. Mirno spavaj v ameriški zemlji!

Ostajeva vedno žalujoča starša, **Michael** in **Antonija Silc.**

Mrs. Silc je članica podr. št. 25. Naše sožalje! Starši, ki so v zadnji vojski izgubili svoje sinove so tisti, ki ne bodo nikdar pozabili na žrtve vojske. Bog jim bodi dober plačnik!

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Namen teh vrstic je, da opozorim naše članice, da se v večjem številu udeležite mesečnih sej. Vaša navzočnost je nujno potrebna, ker brez članstva se ne more nič napraviti. Seje se vršijo vsak drugi torek v mesecu, kar mislim, da je članicam dobro znano. Če katera izmed članic zamudi kaj dobrega, je sama kriva. Morate tako narediti, kakor je vlaški pop oznanil, da bo prihodnji teden en dan svetak pa nezna kateri dan, zato naj praznujejo vsak dan in en dan bo gotovo pravi! Ravno tako vam jaz povem: Pridite na vsako sejo, pa bo v veselje vsem skupaj!

Začele smo tudi kegljat in vaje imamo vsako sredo zvečer ob osmih v Slovenskem domu na 57 cesti. Komaj čakamo, da pride ta večer, ko pridemo skupaj in se malo razvedrimo. Naše kegljačice so: Josephine Arch, Jennie Ferenčak, Mary Račič, Anna Trontel in njena hčerka, Katherine Sneller, Agnes Klobuchar, Frances Widina, Josephine Jergel in Mary Coghe. Naša dobra zapisnikarica Mary Golobich je prišla samo enkrat in se ni že takrat dobro počutila. Zdaj je že tri mesece v bolniški postelji. Ona je bila zmeraj aktivna pri podružnici in pri igrah ter se je vedno vrlo zanimala za vsako prireditev.

V imenu podružnice ji želim, da bi ljubi Bog vrnil dobro zdravje in da bi se kmalu čila vrnila med nas. Ravno tako jo pogrešajo članice pletilnega kluba. Prav lepa hvala za vso Vašo plemenito požrtvovalnost in dobra dela, Mrs. Golobič. Bog Vam plačaj za vse!

Torej vabim vas vse na prihodnjo sejo dne 9. maja v navadnih prostorih. Pozdravljene vse odbornice in članice ŠŽZ! — **Mary Coghe, predsednica**

Št. 35, Aurora, Minn. — Ker se še vedno rada grejem pri zakurjeni peči, sem se namenila zopet malo napisati za naš list Zarja. Res ta naš list nosi na naslovni strani prav primerno ime, ki popolnoma odgovarja pomenu lista in bi se ne moglo nadomestiti z drugim naslovom, ki bi bil bolj primeren. Zato gre vsa zahvala vsem, ki sodelujejo pri listu in seveda, prva v tem je naša urednica, ki je prav točna v urejevanju.

Na seji 3. aprila je bila odsotna naša predsednica in sem jo podpisana nadomestovala. Ali žal, bilo je treba brati resignacijo naše predsednice, katera je navedla rahlo zdravje za vzrok odstopa. Ko sem brala resignacijo, mi je bilo tesno pri srcu, ker ona je bila spretna v tem uradu. To ni bilo samo pri meni opaziti, ampak na vseh navzočih članicah. Prav lepo se zahvaljujem v imenu vseh članic za uspešno delo za podružnico, Mrs. Bartol. Obenem se priporočamo za nadaljno sodelovanje, sestra Bartol, ker s Tvojo pomočjo bo tudi naš bodoči obstoj utrjen. Na njeno mesto je bila izvoljena naša podpredsednica Paulina Plevel ter za podpredsednico pa Frances Payton. Torej sosestre, hodite redno k sejam, ker odslej imamo mlajše članice v odboru in bodo seje tudi bolj privlačne.

Za Materinski dan smo se dogovorile, da priredimo malo spomina za ta dan. Praznovale bomo na dan naše seje, to je na 1. maja in to v navadnem poslopju, kakor se vršijo naše seje. Seveda imele bomo vsakovrstnih dobrot. Torej naj nobena ne izostane.

Po seji smo nekatere malo kvačkale in druge se živahno razgovarjale druga z drugo, ker se počutimo zelo domače kot na zbranih sejah. Za prigrizek po seji v marcu so prispevale sestre Gorjanec, Kocjan, Colesewich in Anna Hodnik. V imenu članic in v svojem, lepa hvala vsem skupaj. Za april so pa prinesle prigrizek sestre Nosan, Frances Payton, J. Bradach in podpisana.

Tukaj je nekam bolj počasi, kamorkoli se ozremo ali na vreme ali na delo. Snega je še vedno velike kupe, čeprav je danes že 8. aprila. Kar se tiče zaposlenosti je tudi bolj počasi. Dosti ljudi je še vedno brez zaslužka in v zadnjih 8 mesecih, še tisti, ki delajo imajo večkrat nezaželjene počitnice. Čez zimo je bil vzrok prehud mraz in preobilo snega. Upanje je, da se bo v kratkem času izboljšalo. Bog daj, kar jaz iz srca želim.

Vse članicam širom Amerike najlepše pozdravljam. — **Agnes Baudek**

UMIRAJOČA MATI

Očke odpiraš, detece milo
in se mi sladko, sladko smehljaš . . .
Le zakaj bi se zdaj že solzilo,
ko vendar še mamico svojo imaš?

Skoraj pa pridejo grenke ti ure,
mamica bode zaprla oči,
k dobremu Bogu bo pohitela,
osamljen, zapuščen ostal bodeš ti.

Saj ona pač raje pri tebi bi bila.
pa smrt že iztega koščene roke,
da božje povelje bi izpolnila.
mamici strla ljubeče srce.

Še enkrat nasmehni se, detece milo
nasmehni se mamici v zadnji pozdrav!
Brezmejno te njeno srce je ljubilo,
ljubilo te bode še z večnih višav.

14 KEGLJAŠKA TEKMA SIJAJNO USPELA

Največja tekma za srednji zapad se je vršila v Jolietu na Rivals parku 25. in 26. marca, 1950. Gostiteljice so bile članice jolietske kegljaške lige, katerim je načelovala naša izvežbana in zmožna direktorica za mladino in tajnica-blagajničarka za ligo v tej diviziji, Josephine Sumic. Pod njenim vodstvom se je tekma vršila v najlepšem redu.

Pri tekmi je sodelovalo 42 skupin. Rivals park kegljišče je najmodernejše v Jolietu in okolici. Tekma se je pričela v soboto popoldne ob treh. Prvo kroglo je vrgla podpredsednica kegljaške lige, Mrs. Helen Vodnik od št. 12, Milwaukee, Wisconsin. Druga skupina je začela ob šestih zvečer in prvo kroglo je vrgla Miss Anne Pelko iz La Salle, Illinois, ki je predsednica lige. Ob devetih je pa začela tekmo s prvo kroglo, glavna tajnica Josephine Erjavec.

V nedeljo se je nadaljevalo s tekmo ob eni uri popoldne. Prvo kroglo je to pot vrgla glavna predsednica Albina Novak. Ob tretjih, ko so zopet nastopile nove skupine, je pa vrgel prvo kroglo župnik Rev. M. Butala in naš Chief Deputy Sheriff Mr. John L. Jevitz. Ob šestih, je pa vrgla prvo kroglo domača predsednica Mrs. Emma Planinšek. Pred vsakim igranjem novih skupin je pozdravila vse navzoče in imenovale posamezne skupine načelnica, Josephine Sumic.

Odbor jolietske lige je bil na delu že tedne pred tekmo, da je dobil oglase za programsko knjigo in pripravil okusna jedila, ki so bila servirana "buffet style" v posebni dvorani na kegljišču. S tem so hotele postreči vsem kegljačicam, ki so se poslužile dobrot in uvidele, da je bilo zares mnogo dela za naš kegljaški odbor. Med odmorom je pa igral na harmonike Mr. J. Strajnar, soprog naše članice. Vse kegljačice so bile v veselem razpoloženju. Kuhinja je bila v oskrbi kegljačice Mrs. Vranicar in odbornic št. 20 Mrs. Mary Kunstek in Frances Bottari.

Bilo je že pozno v nedeljo, ko so zadnje skupine se poslavljale. Med temi so bile tudi zmagovalke iz Chicage "Zefran Funeral Home."

Kdor je imel v rokah predpriprave za kegljaško tekmo, tisti ve, koliko je dela, predno je v redu program in vse drugo. V tem oziru gre glavno priznanje naši jolietski ligi, Josephine Sumic, kot predsednici, posebno pa njenim soprogu Mr. Franku Sumiču, ki je bil desna roka svoji soprogi. Bil je za vsako delo na razpolago, ker je dober športnik. Tisti dan je imel zeleno srajco in ovratnik v zlati barvi, kar znači barvo naše podružnice. On nad pomaga, kjerkoli gre za ugled Zveze. Kegljačice so zares srečne imeti tako nadarjenega pomočnika kot je on. S soprogo sta bila prva in zadnje na kegljišču in gledala, da so bile kegljačice zadovoljne in imele lepe čase v Jolietku ter odnesle najlepše spomine od nas.

To je bila tretja tekma v Jolietu pod okriljem Zveze. Prvo tekmo je vodil Mr. John L. Jevitz, ki nam je pomagal vse povsod, ker takrat smo bile novinke in je bila njegova pomoč zelo dobrodošla. Zato radi damo priznanjem možem, ki vedno radi pomagajo pri prireditvah podružnice in naših skupin, kar je v največjo reklamo naši Zvezi.

Posebna zahvala gre skupinam, ki so prišle iz raznih krajev in sicer so bile skupine iz Clevelanda, iz Sheboygan, Milwaukee, Chicago, La Salle, in South Chicago. Poleg glavne predsednice so bile navzoče tudi prva glavna podpredsednica Josephine Livek, glavna blagajničarka Josephine Muster, glavna nadzornica Josephine Zeleznikar in odbornica mladinskega odseka Zora Yurkus.

Videli smo tudi predsednica od št. 1 Kristina Rupnik in tajnico Theresa Zagozen, tajnico št. 2, Lillian Kozek, ki je tudi direktorica kegljaške lige, tajnico od št. 24 Angelo Strukel in njeno družino, ter predsednico št. 43 Rose Kramer in tajnico Mary Bentz in še več drugih odbornic katerih imena mi ni mogoče ob tem času našteti. Lepo je videti toliko zanimanja med našim članicam in prijateljem, da jim je v veselje se udeležiti Zvezinih prireditev.

Kegljaška tekma je vzbudila mnogo zanimanja v Jolietu. Na kegljišče je prišlo mnogo gledalcev in opazili smo odlične odbornike drugih organizacij.

Naša ustanoviteljica Mrs. Marie Prisland je pozdravila tekmo z brzojavno čestitko. Žal, da se ni mogla udeležiti.

Prisrčna hvala vsem odborom, posameznim kegljaškim skupinam, vsem lokalnim odborom in skupinam od blizu in daleč za udeležbo. Zmagovalni skupini "Zefran Funeral Home", pa moje iskrene čestitke. Vem, da ste na prvo nagrado zelo ponosne, kar pošteno zaslužite. Vsem skupaj pa na svidenje prihodnjo leto na 15 kegljaški tekmi v Sheboygan, Wisconsin.

Josephine Erjavec

Št. 39, Biwabik, Minn. — Malokdaj poroča katera izmed naših članic, seveda vsaka rada bere, ali pisat se je težko pripravit. Tudi jaz najprvo pogledam za naš dopis, pa ni nič. Torej bom na kratko poročala naše novice.

Najprvo žalostno novico, da sem prejela iz starega kraja pismo, da je moj dragi oče zapustil ta svet v visoki starosti 86 let, ki ni bil dolgo bolan. Mraz ga je začel tresti 27. januarja in drugi dan na 28. januarja je izdihnil svojo blago dušo. Brat mi piše, da so se dvakrat sami prekrižali in so lepo zaspali. V naši družini je bilo 12 otrok, trije so umrli v zgodnji mladosti in ena hči je umrla leto nazaj v starosti 39 let. Dve sve v Ameriki in šest jih je v starem kraju. Bog jim daj večni mir!

Tukaj na Biwabik je zapustil ta svet Louis Delak, mož od naše članice. Star je bil 71 let in bolan je bil pet let. Žena je mnogo trpela z njim, a on je bil zelo potrpežljiv in mirno prenašal svojo usodo. Naj mu sveti večna luč.

Od naše tajnice mož, Mr. Anzelc, se je pa hudo ponesrečil v rudniku in leži že več tednov v bolnišnici. Zmečkalo mu je nogo in njega je varoval angel varuh, da ga ni ubilo. Njegov oče je tudi bolan v postelji še več kot dve leti. Želimo, da bi vsi bolniki kmalu okrevali!

Zdaj pa malo bolj veselih novic.

Dne 13. februarja smo na seji obhajale 20 letnico obstoja podružnice. Sestra Delak je pripeljala pet novih članic in sicer tri za odrasli in dve v mladinski oddelek, tako imamo zdaj tudi pri naši podružnici mladinski oddelek. Hvala, Mrs. Delak, enkrat si že dobila nagrado. Tudi druge posnemajte lep zgled in pripeljite svoje hčerke na prihodnjo sejo ter jih vpišite v našo podružnico. Pa tudi naši tajnica, Frances Anzelc, se je prav lepo postavila in vpisale tri svoje hčerke v mladinski oddelek in svojo sestro Mrs. Steblaj v odrasli oddelek. Hvala lepa, ker si tako pridna, ker vem, da imaš dosti dela z majhnimi otroci in mož v bolnišnici.

Zima je precej huda v mrzli Minnesoti, pa smo navajeni. Seveda bi radi, da bi se kaj kmalu ogrelo in zopet prišla preljuba pomlad.

Najlepše pozdrave pošiljam vsem članicam in posebno pri št. 39!

Johanna Zallar, predsednica

Vesel rojstni dan!

Vse najboljše želimo vsem našim vrlim glavnim odbornicam, krajevnim odbornicam in članicam, ki bodo praznovale svoj rojstni dan v majniku.

Dne 10. je rojstni dan glavne odbornice Mary Tomšič, ki je predsednica št. 71 v Strabane, Pa.; 15. maja bo pa praznovala svoj "zlat jubilej" sestra Josephine Zeleznikar, naša glavna nadzornica in predsednica št. 2, Chicago, Illinois; isti dan ima svoj rojstni dan bivša glavna odbornica Mary Tomažin, ki je že dolgo let blagajničarka št. 2 v Chicagi; dne 20, maja je pa dan od glavne odbornice Mary Golik, ki je predsednica št. 45 v Portland, Oregon; isti dan obhaja tudi Mrs. Mary Coghe, predsednica št. 26 v Pittsburghu, kakor tudi naša "Kraljica", sestra Mary C. Terlep iz Jolieta bo imela rojstni dan 20. majnika. 26. maja je rojstni dan moje mame Angele Križman, članice št. 25 v Clevelandu in tudi od Miss Frances Gaspich, pridne tajnice podružnice št. 20 v Jolietu. Dne 30. majnika bo rojstni dan sestre Johanne Aubel, predsednice št. 90 v Presto, Pa., ki je bila na zadnji konvenciji in je v lanski kampanji odlično pomagala. Živele, vrle sestre!

PEVSKI ZBOR ŠT. 2, CHICAGO POJE V CLEVELANDU!

Nedelja 28. maja bo imenitna za Cleveland. V goste pridejo slavne pevke podružnice št. 2, Chicago, ki bodo podale lep koncert in razne komične prizore v krasnem petju in to bo na novem odru Društvenega doma na Recher Avenue, Euclid. Pri koncertu bo sodeloval izvrstni moški zbor SLOVAN. Program se prične ob 3:30 popoldne. Zvečer bo ples. Vstopnina za ves dan je samo 75 centov in za rezervirane sedeže en dolar. Predstava se vrši v čast in priznanje Mrs. Frances Rupert in soprogu Frank Rupert, ki sta mnogo žrtvovala za društva in narod sploh. Mrs. Rupert se nahaja v onemoglem stanju že par let in ji bo gotovo v veliko zadovoljnost videti zanimanje svojih prijateljev in društvenikov.

Pridite od blizu in daleč, ker bo sijajno razvedrilo za vse!

NO. 2, CHICAGO CHORAL CLUB SINGS IN CLEVELAND!

Sunday May 28th will be a grand day in Cleveland! Guests of the day will be our famous singers of branch no. 2, Chicago, who will present a concert in the new American Jugoslav Center, 20713 Recher Avenue, Euclid, Ohio. The program will be one of the finest and will include outstanding singing by the SLOVAN men's chorus and will begin at 3:30 P.M. In the evening will be dancing to the tunes of Mickey Ryance and his orchestra. Admission for the entire affair will be only 75 cents with reserved seats at one dollar. This event will be dedicated to Mrs. Frances Rupert and her loyal husband Mr. Frank Rupert in appreciation for their many untiring efforts in civic and fraternal fields. Mrs. Rupert is our former Supreme Officer and has been confined entirely to her home because of disability. It will be a wonderful day for the Ruperts and for us a day we will always remember with satisfaction.

You are cordially invited to attend from near and far!

Hranite Sales Tax Stamps

Prosi se vse članice v državi OHIO, da bi hranile Sales TAX Stamps za naš šolninski sklad, ker bi lahko tem lahkim potom prišle do precej lepe svote, kakor dobijo drugi dobrodelni zavodi. Torej, kadar imate zbranih kaj več teh prodajnih znamk, se vas lepo prosi, da jih pošljete na sledeči naslov:

Mr. Leo Novak
7610 Lockyear Avenue,
Cleveland 3, Ohio.

Torej, kadar boste imeli kaj znamk jih denite v kuverto in pošljite kar po pošti na gori omenjeni naslov. Mr. Novak je prevzel ta posel, ki ni lahak, ker je treba vsako znamko dati na svoje mesto, a on bo zelo rad storil to za nas, samo MORAMO PRIDNO POŠILJAT ZNAMKE. On hoče biti busy, zato ste lepo prošene, da naročite po trgovinah, da hranijo znamke za vas in potem jih pa pošljite na naslov Mr. Leo Novaka. Podružnica št. 10 je sedaj na prvem mestu, ker so članice poslale največ znamk doslej. Katera podružnica bo prekosila št. 10? To velja za vsa mesta v državi Ohio, ker znamke so povsod enake, ker to je državni davek in potem nam urad da lepo provizijo za nje. To delajo največ zato, da odjemalci zahtevajo pri vsakem nakupu tudi znamke, ker plačati jih moramo, zato jih tudi zbirajmo, da bomo tudi nekaj dobili nazaj.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), Ohio

Ker imamo ženske že tako navado, da hočemo pred prazniki vse v hiši obrniti in počistiti, se razume, da nam ne preostaja časa za kaj drugega. Tako je moralo biti tudi ob času zadnje seje ker udeležbo ne morem prav nič pohvalit. Upam, da se boste v prihodnje bolj pridno zanimale, ker vaša navzočnost je vedno važna.

Naša "VARIETNA KAMPANJA" — se je pričela 1. maja. Ker bomo letos pri podružnici obhajale 20 letnico obstoja, vsako posebej prijazno prosim, da se potrudi za nove članice. Naš cilj naj bo: VSAJ 20 novih ČLANIC ZA NAŠO 20 LETNICO! Upam, da boste vzele to toplo prošnjo resno k srcu. Ravno o velikonočnem času smo izgubile kar dve sestri. Po dolgem trpljenju je zapustila dolino solz, sestra Mary Peterlin. Bolezni srca je pa podlegla sestra Anastazia Stakich. Obe sta bili zvesti in dobri članici ter boste pogrešani. Naj blagi pokojnici počivati v miru. Preostalim pa naše globoko sožalje.

V zadnjem poročil je bilo, da se je sestra Margaret Rožanc podala na par dnevno zdravniško preiskavo, kar pa žal ni ostalo samo pri preiskavi, temveč se je morala sestra Rožanc podvreči težki operaciji, katero je srečno prestala in se sedaj zdravi na domu. Upamo, da se kmalu vrne zdrava med nas. Vsem bolnim želimo ljubega zdravja. Zdrave se pa vse udeležite prihodnje seje, ki je vsak prvi torek v mesecu zvečer. Z najlepšimi pozdravi. — **Ella Starin, tajnica**

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMINULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

2—Mary Jorga, 7544 W. Addison Street, Chicago, Ill. Rojena 19. novembra 1864, pristopila januarja 1927, umrla 19. marca 1950.

9—Mary Kosnik, 15368 Steel Avenue, Detroit, Mich. Rojena 7. julija 1881, pristopila 17. februarja 1929, umrla 14. marca 1950.

18—Angela Mavko, 47 S. Lake Street, Madison, Ohio. Rojena 24. maja 1886, pristopila 19. februarja 1930, umrla 21. marca 1950.

20—Clara Buchar, 354 N. Ottawa Street, Joliet, Ill. Rojena 5. avgusta 1894, pristopila 18. novembra 1928, umrla 28. marca 1950.

25—Rose Sintic, 1539 E. 47th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 4. septembra 1887, pristopila 9. marca 1931, umrla 23. marca 1950.

28—Josephine Sojat, 327 5th St., Calumet, Mich. Rojena 17. marca 1878, pristopila 6. novembra 1929, umrla 11. marca 1950.

39—Eva Yapuncich, Biwabik, Minn. Rojena 15. maja 1893, pristopila 6. aprila 1933, umrla 10. marca 1950.

47—Ursula Zala, 8812 Vineyard Avenue, Cleveland, O. Rojena 10. januarja 1880, pristopila 17. junija 1931, umrla 7. marca 1950.

83—Mary Minarich, Crosby, Minn. Rojena 25. marca 1888, pristopila 9. januarja 1938, umrla 19. januarja 1950.

93—Mary Bishol, 1927 Manehan Street, Brooklyn, N. Y. Rojena 16. februarja 1895, pristopila 20. junija 1944, umrla 24. marca 1950.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČI

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Naša seja 9. aprila je bila na Velikonoč in obisk je bil precej povoljen. Toda prihodnja seja 14. maja bo nad vse važna zato se Vas prosi, da se zagotovo udeležite, vse, ker to je zadnja seja pred našo 20 letnico in imamo mnogo za ukreniti, kako bomo boljše naredile. Prošene ste tudi vse tiste članice, ki ste obljubile jestvine ali kaj drugega, da ne pozabite prinesti v dvorano najkasneje popoldne. Prosi se tudi ostale, ki doslej niste bile še vprašane, da bi kaj prinesle in bo z veseljem sprejeto. Naše pomočnice bodo že popoldne v dvorani, da bodo pripravile vse in bodo videle, kaj se še potrebuje, da bodo ob času dobile.

Torej proslava naše 20 letnice se vrši v nedeljo 21. maja. Ob desetih dopoldne bo darovana sveta maša za žive in mrtve članice podružnice št. 43 v cerkvi sv. Janeza Evangelista na 9. cesti in Mineral. Prav lepo bi bilo, če bi se vse članice od prve do zadnje udeležile, da bomo tudi pokazale, da se zavedamo, kaj je naša dolžnost, ter se žive članice spomnimo naših rajnih sester. Potem se bodo tudi naše rajne spomnile na nas pri Vsegamogočnemu. Torej članice vsaka naj skuša, kar je v njeni moči, da je navzoča in naj ne čaka na drugo.

S prvim majem se je pričela kampanja za nove članice in ne pozabite pripeljat tudi nekaj novih članic za našo obletnico, da bomo imele tudi v članstvu lep napredek, ker več nas bo, bolj prijetno bo za vse!

Da ste mi vse zdrave in nasvidenje na seji 14. maja!

Vaša tajnica, — **Mary Bentz**

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), O. Članicam naše podružnice naznanjam, da je bilo na glavni seji v decembru sklenjeno, da maja meseca plača vsaka članica en dolar v ročno blagajno, ker nam ni bilo mogoče dobiti prostorov za kakšno prireditev. To bo za kritje tekočih stroškov. Na glavni seji je bilo tudi odglasovano, da odslej se pogreba udeleži šest častnih spremljevalk in se prekine biti nosilke krste. Dalje se daruje za pogrebno mašino in za sv. mašo.

Naše pionirke, ustanoviteljice podružnice, se pogosto poslavljajo od nas. Dne 7. marca nas je zapustila ustanoviteljica sestra Uršula Zala, ki je bila zvesta in vneta članica naše podružnice. Na njenem domu smo imele ustanovno sejo in tam zborovale nad 16 let. Rada se je udeleževala mesečnih sej, dokler jo ni bolezen priklenila v posteljo. Mnogo bi se dalo dobrega napisati o tej zvesti članici. Naj ji bo ljubi Bog dober plačnik za njena dobra dela. Družini in sorodnikom izrekamo globoko sožalje. Blagi pokojni sestri Zala pa večni mir in spominjajmo se njene duše v molitvi.

Opozarjam članice, da bi se bolj zanimale za mesečne seje. Saj veste, da bi veliko več dobrega sklenila, če bi bilo več članic navzočih. Več spoznanja med seboj bi bilo bsem v korist. Tako je pa kar dolgočasno na sejah in tudi ni kaj poročati v glasilo. Skoraj bi vzdihnila kot je pravljica resnična. V domovini sta šla par k velikonočnem spraševanju in vpraša župnik ženina, kdaj je Bog umrl in se oglasi žena: Moj Bog! Bog je umrl! Veste gospod pri nas se nič ne zve, ker

smo tako na samem. Joj, da ni nam kdo to prej povedal . . . Sedaj bodo lepši dnevi in pomlad je tu, torej naredimo sklep, da se vidimo na prihodnji seji, ki se vrši 13. maja!

Pozdravljene vse članice,

Jennie Pugelj

Št. 57, Niles, Ohio — Pomlad se je približala in me žene imamo več posla kot ga je bilo v zimskem času, zato bom kar na kratko poročala.

Naša zadnja seja je bila dokaj dobro obiskana, čeprav je bilo slabo vreme. Sprejele smo zopet eno novo članico Margaret Marsh, ki je dobrodošla z upanjem, da bo dobra sestra in zvesta članica.

Hvala lepa sestri F. Jerina, ki nam je prinesla lepe dobitke za naš bingo. Sreča ni meni nikdar naklonjena, toda vseeno rada igram in se mi dobro zdi, ko vidim, kako so druge srečne.

Pozdrav vsem članicam širom Amerike. — **Johanna Prinz**, poročevalka

Št. 88, Johnstown, Pa. — Cenjene sestre! Kakor ste že v zadnjem dopisu brale, bomo obhajale 12 letnico obstoja naše podružnice v mesecu maju, namreč na drugo sredo. Ne pozabite priditi vse in prinesite tudi nekaj za "covered dish" ter pripeljite prijateljice s seboj. Tiste, ki niso članice bodo plačale 50 centov vstopnine in po okusnih okrepčilih, bomo igrale bingo, kar nas vse veseli in posebno tiste, ki so srečne.

Na Materinski dan v maju, kakor že veste, bomo imele članice SŽZ skupno sveto obhajilo. Udeležite se članice, kolikor Vam je največ mogoče skupnega obhajila.

Na bolniški postelji se nahaja zopet sestra Apolonija Lindich. Članice jo lahko obiščete na domu, kar ji bo v veliko veselje in kratek čas. Vsem bolnim sestram želimo ljubega zdravja. Pozdrav vsem članicam SŽZ!

Mary Lovše, tajnica

Št. 105, Detroit, Mich. — Ves mesec marc smo se pripravljale na sejo, kdaj bi bila prikladnejše, tako da se je odločilo na 26. marca. Ali mislite, da je bila vdeležba lepa? Kaj še! Dve članice sestra Kochivar in sestra Bedich, blagajnica in tajnica, to je bilo vse. Mislila sem, da bomo nekoliko popraznovali obletnico ustanovitve naše podružnice (7. obletnico), pa nas je bilo toliko.

Bilo mi je težko radi sestre Kocjan, pri kateri bi se imela vršiti seja, katera je bila oropana za nedeljo za prazen nič ter imela je stroške in dela za pripravit tako okusen prigrizek. Vem da ji ni bilo prijetno, kar sem tudi jaz občutila v mesecu februarju, ko je bila sklicana seja na mojem domu.

Vem, da vreme ni bilo prijetno a ne tako slabo, da bi bilo vzrok za tako slabo vdeležbo. Žal, da je sestra Kodrich še vedno pri slabem zdravju, bi saj ona nam pregnala slabo razpoloženje.

Prosim, drage sestre obiskujte tako redno seje kot ste pridne plačnice, pa bode perfect naša podružnica.

Meseca maja se prične kampanja za nove članice, kaj ko bi dobile še kako pridno članico, a ne bi bilo lepo?

Brez zamere in nasvidenje na prihodnji seji! — **Christina Bombach**

Št. 106, Meadow Lands, Pa. — Naša podružnica bo imela svojo prvo veselico "Polka Party" v cerkveni dvorani 16. maja ob osmih zvečer. Vljudno se vabi podružnico št. 71 iz Strabane in druga društva, da nas obiščejo. Vstopnina bo 50 centov. Oddan bo tudi prav lep door prize. Ker je to naš prvi ples upamo, da bo dobro obiskan. Me se bomo potrudile, da boste dobro postreženi in se tudi veselo zabavali. Torej na svidenje! Z lepim pozdravom,

Agnes Zitko, tajnica

DOMAČA KUHINJA

Steik z rižem po kitajsko

V dveh žlicah razcvrte masti zarumeni en funt govedine, katero zreži v tenke trakove (strips). Dodaj dve žlici drobno zrezano čebulo, strok česna, dve zeleni papriki zrezani v kolobarjih, eno šalo zrezane zelene, in eno rdečo papriko (pimento). Soli in popraj po okusu. Zalij s pol šale juhe ter pokrito kuhaj dvajset minut. V malo vode raztopi dve žlički koruznega škroba (corn starch) ter za zlij med jed. Kuhaj še pet minut, da vse dobro prevre, potem pa serviraj z vročim, kuhanim rižem. Tega je dovolj za štiri osebe.

Toplota spreminja vrednost hrane

Vse kar prezerviramo, držimo na hladnem prostoru. Hrana, ki je držana v toploti 50 stopinj izgubi od pet do petnajst odstotkov svoje vrednosti. Če zvišamo toploto na 80 stopinj, se izgubi od 20 do 35 odstotkov hranilne vrednosti. Vsled tega se vsa navodila glasijo, da držimo prezerve v hladnem prostoru. Tudi svetloba povzroča spremembe. Posebno občutljivo je mleko.

Mesen paj s krompirjem

V dveh žlicah masti zarumeni eno drobno zrezano čebulo. V to stresi en funt zmletega, govejega mesa, katero posoli in popopraj po okusu. Preobrni meso parkrat, da se zarumeni. Vrhu mesa naloži dve šali koruze iz kane ali če štok skuhaš in koruzo doli postržeš. Čez vse polij eno kano paradižnikove juhe. Kuhan krompir dobro pretlači, dodaj mu par žlic mleka in kosmič masla ter ga v kupčkih naloži vrhu mesenega paja. Postavi kožo z vsem skupaj v peč, kjer naj se peče pol ure, da se krompir lepo zarumeni in vse skupaj prepeče.

Tega je dovolj za pet porcij. Poleg serviraj še kakšno solato, da bo jed popolna.

Amerikanski otroci pojo:

"Med mnogimi cveticami, ki vzcveto pomladi, nam je najljubši nagelj, ki nas spominja Matere.

In na materin dan se nji v čast ž njim odičimo in tako pokažemo, da jo ljubimo bolj kot vse na svetu.

Hranimo cvet, bodisi bel, bodisi rdeč, ki je znak otroške ljubezni do žive Matere, do mrtve Matere!"

O juhi (soup)

V novodobni prehrani juha, zlasti goveja juha ne igra več tiste važne uloge, kot včasih, vendar pa je še prav zelo v navadi; in gospodinje vemo, da je obed, obstoječ iz juhe, mesa in dveh prikuh, razmeroma še najcenejši. Mladina je res nič kaj ne mara; človek, ki prihaja v leta, pa jo čisla in cenij; prav tako bolnik in oni, ki je vstal z bolniške postelje ter je že na potu okrevanju. Zato je umestno, da privoščimo tudi juhi dobro besedo.

Govejo meso — pristavi s kostmi vred v topli vodi. Ako pristaviš meso z vročo ali celo vrelo vodo, se mesne celice in žilice na površini hitro stisnejo, da sok ne more iz mesa, zato imamo ob takem postopanju dobro meso toda prazno juho. Če pa pristaviš meso v mrzli vodi, oddaja zaradi počasnega ogrevanja več krvnih sokov juhi, ki postane zato krepka in dobra, meso pa prazno, izžeto. Najbolje je, da hodimo srednjo pot, to je da pristavimo meso s toplo vodo.

Juho treba prirejati z največjo skrbnostjo in pozornostjo. Pravijo, da spada v dobro govejo juho 10 pridatkov ali jušnih zelenjav. Ti pridatki so: peteršilj, korenček, zelena, koleraba, čebula, prav majhen stok česna, storček ali list zelja, paradižnik, par lavorjevih zrn in malo celega popra. Prevladovati ne sme nikoli posamezna izmed naštetih zelenjav, da ne kvari okusa, ampak mora biti vsake ravno prav. Ako hočeš, da bo juha okusna in tudi po barvi ustrezna, praži vse pridatke na prav malo masti, in ko juha že nekaj časa vre, jih stresi vanjo.

Ko meso zavre, se napravijo na vrhu rjave pene, ki jih nikoli ne posnemaj, ker vsebujejo hranilne naravne soli in beljakovine. Juha vsrka počasi vse te koristne snovi in pene sedejo polagoma na dno. Juha mora prav počasi in najmanj dve uri vreti, sicer ne more biti krepka. Ako juha valoma vre, postane motna in ima grdo sivo barvo.

SOL

Soli nam ne zboljšujejo le okusa hrane, ampak so nam nujno potrebne za naše življenje. Brez kuhinjske soli bi želodčni sok ne imel tiste prebavilne moči, kot jo ima sicer. Vendar jo smemo dodajati le v neznatni množini, da nam služi le kot začimba. Nikdar pa ne smemo preveč soliti, kar se na žalost dogaja, ker človeškemu organizmu s tem več škodujemo, kot koristimo.

Razni nasveti

Riž ostane snežnobel, ako mu pri kuhanju primešaš žlico limonovega soka.

Škrobljeno (starched) perilo se lepo sveti ako razmešaš v vodi žličko boraksa in ščep soli. Priporočljivo je, da vsak naškrobljeni komad zaviješ v brisače za par ur in šele potem likaš.

Trd sir lahko režeš, ako nož segreješ. Prav tako s segretim nožem lepo režeš tudi svež kruh in kolače.

No. 5 — Vol. XXII

The Dawn

MAY, 1950

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Slovenian Women's Union Scholarship Awards

The Slovenian Women's Union and its Scholarship Committee would like to help talented sons or daughters of our members who have the necessary ability and perseverance to complete a college or university education, and thereby, be a credit to themselves and to the Slovenian Women's Union.

Young talented students, file your application as soon as you graduate from high school! The Slovenian Women's Union Scholarship grant is $200.00 per year. One of the objects of the grant is recognition of academic achievement and not financial assistance only.

Last date for filing your application for the fall term of a college or university is June 15, 1950. Keep this date in mind and avail yourself of a scholarship grant.

For further information write to:

Marie Prisland, President S.W.U Scholarship Committee,
1034 Dillingham Avenue, Sheboygan, Wisconsin

In the Beautiful Month of May

Dear officers and members:

May, with all its nature's magic and charm is here at last! It was a long cold winter and everyone is anxiously awaiting a change to warmer weather. This month we will see Mother Nature transform the earth into resplendent beauty from which a new harvest is being born. This reassures us that life is constant and nature provides us with our needs. God is generous in His gifts to us, but are we equally grateful to Him? Sometimes, I'm afraid, not enough. Our promises to Him are not always fulfilled . . . Why not? I wish I knew the answer.

In the month of May we celebrate many significant holidays. First and most lasting are the May devotions to our Blessed Mother. On the second Sunday, May 14, we will once again pay tribute to our worldly mothers. Red and white carnations will be worn in their honor everywhere by the American people. Family gatherings will take place all over the country. Those who live apart from their mothers will remember them with tokens of love and esteem. Many spiritual bouquets will be offered in memory of mothers who have been beckoned to the great beyond. It will be a day of thanksgiving and worship. I extend my heartfelt greetings to all the mothers in our organization! God bless them and give them good health and abundant pleasures among their loved ones.

Some years back we publicly dedicated the second Sunday of May to our SWU and commemorated the day with special programs. Some of our branches are faithfully carrying on the tradition and to them I wish to express my deepest appreciation for their faithfulness.

During May we will observe many anniversary events of our respective branches. May each celebration bring continued success to every branch and glory to its charter members!

My congratulations to the winners and the participants in the 14th annual bowling tournament held in Joliet, Illinois in March. To Josephine Sumic and other Directors of the League and all committees in charge, I express gratitude for their splendid cooperation on all arrangements.

Our 10th annual Pilgrimage to Lemont, Illinois will be held on Sunday, July 16. Do plan to be present and do not delay with making plans for your traveling facilities.

On Sunday, May 28, our famous no. 2 Chicago Choral Club will again present a grand carnival of songs in Cleveland, Ohio in the new American Jugoslav Center on Recher Avenue. Euclid. Our singers will be assisted on the program by the outstanding "Slovan" men's choral club of Cleveland. This presentation will be dedicated to the honor of Mrs. Frances Rupert, our former supreme officer, organizer and 20-year officer of branch no. 14. Many out-of-town guests are expected to pay honor to our former grand Slovenian leader, Mrs. Frances Rupert and her wonderful husband Mr. Frank Rupert. Mrs. Rupert has been carrying on patiently minus her legs for the past four years and a spirit as strong as her's deserves to be publicly recognized. May the best of success be the reward of this splendid benefit performance. It is a sure example of true fraternalism and Christian love among the members.

The month of May comes to a close with "Decoration Day" when the entire country pays homage to its dead heroes and loved ones. May God give them eternal rest!

I have reserved the last paragraph of this month's message for our most important topic of the summer season. You have probably guessed it. Yes, our VARIETY CAMPAIGN for new members. No doubt you fully realize that we must all be interested in the progress of our organization if we want to protect our future soundness. I beg you to give your best assistance in securing new members. This plea is not a force of habit or duty, but one of necessity. So won't you please try your very best to bring a new member to your branch this month? Let us unify and strengthen our ties as members of one large family and consider our S.W.U. as a Mother to all of us. I'm sure that you will find ever so much pleasure and satisfaction in presenting a new member to her family. May I count on you? Nothing would please me more than to see a long list of new members on the Home Office report. What do you say? I'll be very grateful for your assistance.

In closing, my salute to mothers everywhere who have unselfishly given so much to so many!

Most sincerely yours, — **Albina Novak**, president.

OUR SPRING CAMPAIGN

As you have noted from the Zarja we started a new campaign on May 1. It is called the "Variety Campaign". Every worker is offered a variety of prizes which will be somewhat different from those of previous times. I urge those who have intentions of working in this drive to commence immediately.

Secretaries are asked to notify me at once if in need of more application blanks.

Best wishes to everyone participating in our new campaign!

Josephine Erjavec, sup. sec'y

14TH TOURNAMENT

Our recent bowling tournament held in Joliet, March 25 and 26, was one more great achievement and success for our league as well as our Union. Forty-two teams participated arriving from various branches of the Midwest. The Cleveland teams were headed by our supreme president Mrs. Albina Novak. The Sheboygan team by its local president Mrs. Christine Rupnik, the Chicago team by its supreme auditor Mrs. Josephine Zeleznikar, the So. Chicago team by the supreme member of the Youth and Recreation Board Zora Yurkas, the La Salle team by Anna Pelko, the Oglesby team by our supreme vice-president Josephine Livek, the Milwaukee teams by the leagues vice-president Helen Vodnik and the Joliet teams by its local bowling president and league's secretary Josephine Sumic.

Various secretaries of our midwest local branches were also present who acted as bowlers or escorts to their bowling teams and they were: Mrs. Theresa Zagozen from br. 1; Mrs. Lillian Kozek br. 2; Miss Gladys Buck br. 16; Mrs. Angela Strukel br. 24 and Mrs. Mary Bentz from br. 43. Our editor from La Salle, Ill. for the "Women's Glory" was also present the both days of the tournament and very helpful in every way.

Many outside spectators as well as our friends from various organizations were also present cheering for their teams. The Joliet cheer leaders were our pastor the Rev. M. J. Butala, our assistant pastor Rev. Frank Dopak, our supreme treasurer Mrs. Muster and her husband Frank, our chief deputy sheriff Mr. John L. Jevitz and Mrs. Jevitz and many others. Mr. Jevitz as we remember, was our manager for our first bowling tournament held in Joliet.

It was a gala affair meeting old friends, our loyal bowling teams and members. Our local officers headed by Mrs. Emma Planinsek, Mrs. Mahkovec, Miss Frances Gaspich, Mrs. Jennie Benedict were constant bystanders and acted as receptionists.

Our director Jo Sumic introduced through the "mike" every individual team who was ready to roll their ball at the beginning of every game. She also introduced every supreme officer present. A telegram received from our founder Mrs. Marie Prisland was also read. She wished the tournament the best of success. Her message was cheerfully acknowledged.

A buffet style lunch — with chosen foods — donated by the bowling members and some officers of the branch. Mrs. Frank Vranicar, Mrs. Mary Kunstek and Mrs. Frances Bottari were in charge. The lunch was served to every individual bowler in the extra room of our fine bowling alleys. Music was provided by the husband of Mrs. Strainer who is our member. A good time was in store for every one participating whether being a bowler or a spectator. The committee deemed to please every one with arrangements and hospitality. Their aim was to show every one the best time ever.

Orchids of gratitude for a successful tournament are extended to our very capable league president Mrs. Jo Sumic. She covered every angle to make this tournament the largest up-to-date. She worked unceasingly in seeking ads and organizing the program for the success of the tournament. Credit is due also her husband Frank (Tammy) who has proven many a time, a friend of our organization. He worked hour after hour in giving a hand in the preparation and on the day of the tournament. He would greet the bowlers with a big smile and give information to anyone who really wanted a real good time during their stay in Joliet. He particularly displayed his patriotism by wearing the colors of the branch — a green shirt and yellow tie. He and his wife Jo were the first to arrive and the last to leave the alleys.

The officers of the league under such capable leadership worked hard and cooperated in every way. The Joliet is really very fortunate in having such capable officers in our midst.

Up to date we have had three bowling tournaments in Joliet. The present bowling tournament took place at our new bowling alleys at Rivals park which is the best in the county. Its large parking space and its large recreation rooms and other means of comfort has impressed our outside teams.

At this time I want to congratulate our winning team the "Zefran Funeral Home" who captured the first place at this match. It was a day well spent in Joliet — plus the first place prize. Their radiant faces displayed their happiness in their good fortune.

I also want to thank every one who has participated, and assisted and those who attended from near and far, which counts so much to make a tournament a success. My sincere wish for a grand re-union at the Fifteenth bowling tournament next year in Sheboygan, Wis. Will be seeing you! — **Josephine Erjavec**

From the JOLIET HERALD-NEWS:

Joliet Woman Donates Time To Help DPs Learn English

Miss Mary Gospodaric, 408 Moen avenue, is donating her time to teaching English at JTHS evening school to displaced persons who have come to the community in recent months.

Possessing a keen understanding of the Slovenian and Eastern European languages, she is doing exceptional work with this group, Supt. Hugh S. Bonar explained. At present, she has 23 in her class.

Miss Gospodaric asked to be allowed to organize the class and volunteered her services without compensation. The classes are conducted as a part of the regular JTHS evening school on Tuesdays and Thursdays.

She holds a bachelor of arts degree from the University of California at Berkeley. This degree was earned in 1926. Since then she has taken graduate work in phonetics, diction and speech at the University of Iowa, at Iowa City, Ia., and also at Ames, Ia. She has done work in English, diction and dramatic arts in the Chicago School of Music under Walton E. Pyre. Additional graduate work has been done by her at the Whistler School of Speech at Berkeley.

Miss Gospodaric organized the speech department at the College of St. Francis here and supervised the department for three years. She served as a director of the physical education department at the College of Mount Scholastica at Atchison, Kan., for three years.

During the war years, she was with the International War Relief services, N.C.W.C., and was stationed at El Shatt, Egypt refugee camp where she taught English to refugees and set up occupational therapy in Middle East hospitals.

Miss Gospodaric is a sister of Frank Gospodaric, former owner and operator of the Woodruff hotel, who now operates the Illinois Wine and Liquor company.

Branch No. 20 is indeed proud of Miss Gospodaric for her great unselfishness and interest toward the Joliet DPs, who are most fortunate and grateful to her.

Mrs. Josephine Erjavec

No. 2, Chicago, Illinois — Hello everyone! It has been ages since I last wrote, but now I have a bit of news I would like to tell everyone. Finally, after fourteen years of trying, Chicago was victorious. At the Joliet tournament the Zefran Funeral Home team took the trophy, making themselves and everyone here in Chicago

ZEFRAN FUNERAL HOME, CHICAGO, ILLINOIS — 1950 WINNERS
Left to right: Liz Zefran, Captain and Sponsor; Dorothy Banich, Elsie Ovnik, Jennie Kovacic and Lil Putzell. Congratulations!

very happy. On the team are Liz Zefran captain and sponsor, Dot Banich, Elsie Ovnik, Jennie Kovacic and Lil Putzell. My heartiest congratulations to the team, and sincere congratulations to all individual winners. Everyone seemed to have a good time in Joliet, so let me make a few acknowledgements for the girls.

To the Joliet women, thank you for the light lunches served at the bowling alleys on Saturday and Sunday; next let me say thank you to the Rival's Club and especially the manager, for the wonderful hospitality shown. Also I want to make a special thanks to Josephine Sumic and her husband, for being such good fellows. I must say thank you to Mrs. Muster from the Zefran Team for the lovely card and note of congratulations. So much for the tournament, everyone waited for it and now its just a memory, so let's all start looking forward for the next.

Now it's about time I tell you a little about our home league, we are having quite a time of it. The Bidda Kandies have held the lead all season and must now fight to hold the finish, and believe me it really will be a fight. Just keep on trying girls, and best of luck to all teams. Lil Putzell has held the individual lead all season with a 150 average. Will write again and let you know what happens.

In our sport's club we have two new members. They are Agnes Marrazzo and Elsie Statkus. Nice to have you with us girls, and be sure to attend our meetings. We have been having a lot of fun in the last few months. In December, we had our Christmas Party which everyone enjoyed; in February the girls went out to Dinner and a show. March meeting was spent mostly discussing the tournament and I imagine the April meeting will be spent mostly discussing the good time that was had. Come to meetings girls, we always have a good time.

— **Margie Banich.**

No. 12, Milwaukee, Wis. — All the Milwaukee bowlers want to thank Joliet for the good time at the tournament. I'm speaking for the eleven of us who came there on Saturday, who were there for the first time, but you wouldn't know it because we felt right at home. Many thanks to Mr. Sumic and to all the young men who made every effort to show us a grand time. Last but not least to Joe Kovich, Chicago's Polka King and his boys who dedicated their first number to Milwaukee and for all the following requests. Thanks, boys. Thanks also to the Joliet girls for the delicious lunch and party. Time went too fast and I didn't get to see you all as I had planned to do.

We can't say enough for the genial Joliet hospitality but there was one thing not in our favor and that was the handicap system. I'm afraid that Milwaukee will not come in with many teams in the future if it stays. But we are willing to give it a try and see how it works.

Jo Sumic should get a medal for handling this tourney as it was a lot of work. She had a very efficient group of assistants. I was very proud and honored to have the privilege of throwing the first ball, to open the Saturday afternoon doubles and singles events.

I know that we will have a good time in Sheboygan next year. You can count on us! Thanks also to Josephine Erjavec and family for informing us where we could go to church and where we could have a nice time.

God bless you all and may we all be together again next year in Sheboygan. — **Helen Vodnik.**

No. 13, San Francisco, California — BIG NEWS — FOLK DANCING — WHERE? At our Dom, the Slovenian Hall, 2101 Mariposa Street, every second Tuesday nite of the month, May 9—May 23rd, etc. Our instructor, John Filcich, is indeed professional and much happiness and pleasure is enjoyed by all. The KOLO of various origin is a highlight along with European and American folk dances. The classes are mixed groups, male and female, a friendly, agreeable and very willing to learn group. Come all! Age, size, creed or descent, make no difference, enjoy folk dancing and make this a true success. I have the honor and privilege to have been elected president of this group. So with your help, we can really make our folk dancing night a pride to our Dom! Our instructor has the most extensive collection of Slav records on the west coast at his record shop, John's Record Service, 3349 East 14th Street, Oakland, California. Mail orders cheerfully and promptly filled.

Our April meeting was indeed a busy one with final plans for our dance. We have put every effort into it and hope we enjoy a success. President Rose Scoff has shown unlimited energy toward this dance and each member should be proud and happy to attend, thus showing our grand President just how we appreciate her efforts.

Mrs. Mary Slanec has been ill and we are sorry to hear this. May God mend her ills and let Mary enjoy good health once again. In such times as these, faith and complete trust in God is our only answer. So Mary, our prayers are with you. Get well wishes to Gini Sustarich on her recent experience with surgery. Let's hope your first experience will be your last.

Thanks are extended to our committee for the effort, interest and cooperation in regard to our dance.

Mrs. Frances E. Chiodo, Reporter

MIDWEST TOURNAMENT SURPASSES RECORDS

Joliet, Ill. — The fourteenth annual Midwest S.W.U. bowling tournament held in Joliet on March 25 and 26 at the Rivals Club Alleys was the largest and most successful ever staged by the Midwest S.W.U. Bowling Association. It was the most spectacular event ever held eclipsing in all respects any such enterprise perpetrated by a fraternal organization in the Midwest. The true sportsmanship spirit of the American girl was above all the predominant feature of the classic. The general congeniality and the sisterly friendships that have been reclaimed lent more to the successful outcome than anything else. From the time the first ball was rolled until the last pin toppled it was a panorama of moving and delightful events interspersed with sociable, educational and inspirational get-togethers on the spacious premises of the Joliet Rivals Club.

It was a challenge to the Joliet S.W.U. and they met it bravely and unstintedly. The Midwest S.W.U. Bowling Association especially commends the members of Branch 20 for their help in making the tournament such a praiseworthy one. With recognition and thanks to all the hard working committees which performed their assignments to such a perfection. Nothing was overlooked and everything went over as smoothly as it was planned.

Forty-two teams toed the line — the largest number in S.W.U. bowling history and each performed to the best of its ability as the results show — those with the breaks went away with the prizes. The Handicap feature made this possible by more or less putting all the teams on an equal basis. And in all the other events, singles and doubles, the bowlerettes with the least dexterity proved equal to those more capable of mowing them down.

Everybody was glad to learn that Branch #2 of Chicago came in first with the coveted S.W.U. 1950 championship trophy. It was the first time in the history of the 14-year-old classic that Chicago took the honors. They really deserved this break because in every one of these tournaments Chicago came in with a heavy entry. There is not a finer group of S.W.U. enthusiasts and good sports to be found elsewhere than on the Zefran Funeral Home team captained by Elizabeth Zefran and nobly supported by Dorothy Banich, Lillian Putzell, Jennie Kovacic and Elsie Ovnik. — HAIL THE CHAMPS!

The doubles crown went to Milwaukee Branch #12 won by the Silver City queens Jane and Angie Prossen. They really made most of the tournament in also social ways. They are two swell girls.

Joliet is indeed proud of the Singles Queen and the All Events Empress Josephine Mlakar. She won three medals and a trophy. She is one of the hardest workers and best boosters of the Joliet S.W.U. bowling league. As a reporter of the leagues activities in the "Z" she has no peer and we follow delightfully all her accounts. Her winning the many awards both in handicap and scratch thrilled her compatriots more than it did her, because we all feel that a more deserving person could not be found.

The other noteworthy features of the tournament were the first ball rollers opening the respective squads. These were not spectacular in their bowling scores as they were in lending a spirited atmosphere to all the squads and events. Helen Vodnik, vice-president of the Midwest S.W.U. Bowling Association formally opened the tournament. Ann Pelko, president of the Association, sent the Saturday 6:30 squads into action. Josephine Erjavec, supreme secretary of the S.W.U., started the last Saturday squad. Supreme president Albina Novak formally opened the team Events on Sunday. The genial Father Butala was bettered two pins by the local civic luminary John L. Jevitz, who managed the first S.W.U. tourney in Joliet in opening the 3:3:0 squad. Emma Planinsek President opened the last squad and produced the winning team.

Helen Vodnik of Milwaukee, Ann Pelko of La Salle and Josephine Sumic of Joliet were reelected as directors of the Midwest S.W.U. Bowling Association. They are grateful for the kind consideration shown them and they promise to lead the Midwest Bowling Association toward better and bigger tournaments.

The next Midwest S.W.U. bowling tournament will be held in Sheboygan, Wisconsin. Sheboygan has always cooperated 100% in all tourneys; let's all of us give them our own 100% cooperation. None of us can forget the swell time we had in Sheboygan when they were hosts of the classic six years ago. The nice girls from Sheboygan promised us that they will outdo Joliet. We want to see this.

Josephine Sumic

No. 20, Joliet Bowling News

The big day arrived for the 14th annual midwest bowling tournament. It sure was wonderful to see all the girls again. Everyone I talked to said that they were counting the days when they were coming to Joliet. It makes us feel very proud to hear the out-of-town girls tell us that they had a nice time in Joliet. All the Joliet girls were busy that day making cakes, poticas, etc. Thanks to all for the untiring cooperation. Everything went on very smoothly. When we saw the Milwaukee girls, who were first to come to the alleys, we remembered the nice time we had the previous year in Milwaukee. It sure was a marvelous turn out.

Then came the girls from La Salle, New Lenox, Sheboygan, Chicago, Cleveland, Oglesby, Waukegan and Newburgh, Ohio. Jo Sumic directed the bowlers and teams through the microphone which was a big help to all the participants. The girls had a lot of spectators and everyone seemed to be very much interested in bowling.

Marge Jamnik was busy selling souveniers; she didn't even have time to talk to the girls. After bowling on Saturday, lunch and dancing was enjoyed by all.

It was a pleasure to see our President Albina Novak from Cleveland with us once again. Everyone stayed until the late hours and some girls were playing cards until the wee hours of the morning. But they all went to church on Sunday. They all looked tired but could still lift the bowling ball, that's the spirit, girls!

Thanking Jo Sumic for the wonderful way she handled the tournament, I remain,

Your ten pin reporter—Jo Mlakar

No. 20, Joliet, Ill. — LOOKING BACK—Ten years ago our first Maytime Dance was held on the 4th with Roy Gordon's orchestra furnishing the music. Our profit including ads on placards amounted to $185.00. The admission in those days was twenty-five cents per person.

V-E Day took place five years ago. Following the branch's monthly meeting the Junior Cadets presented a program honoring Mothers. On the decoration, make-up and clean-up committees cadets Agnes Schmidberger Lovati, Mildred Erjavec Pucel, Marie Popek Scheidt, Helen Zadel and yours truly played prominent roles.

PRESENT EVENTS — It's just what they've been hoping for—a baby boy. The new prince, named Jimmy, arrived on March 15 gladdening the hearts of his parents, manager Bob and cadet Bernice Kostelc. Here's extending the little family congratulations and many days of happiness

Tuesday evening, April 11, our second cadet bride of the year, Therese Metesh, was honored at a Kitchen Shower in her home. Her sister and cadet, Sylvia was the hostess, who was assisted by her mother Mrs. Michael Metesh, her sister cadet Mrs. Marie Malnerick and her nieces Misses Marilyn Metesh and Mariagnes Troutman.

A corsage of pink carnations was presented the honored guest as well as many lovely, practical gifts. Aeroplane bunco was played and prizes were awarded to Therese Mikolic, Helen Zadel and Bertha Hrvatin.

A dessert luncheon was served buffet-style from a lace covered table centered with a darling story-book doll bride and her two attendants. In the cake the ring, penny and thimble were found by Miss Mikolic, Marian Juricic and Kay Skoff respectively.

Cadet Therese and her fiance, Method Pavnica became bride and groom Saturday morning, April 22, at nine o'clock in St. Joseph's Church.

GLORIA ANN PAPESH AND JOHN FARKAS WEDDING PARTY

First Row: Bridesmaids Jean Dolinsek, Stella Alberico and Mrs. Ernest D'Atri, flower girl Rita Mae Keith, Junior bridesmaids Lois Sczepaniak, Georgene Vesel and Bridesmaid Eileen Ferkol.

Second Row: Ushers Charles Pierson, Christian Mercier, Ernest D'Atri, matron-of-honor Mrs. Michael Papesh, bride and groom, best man Michael Papesh and usher Joseph Kochevar.

Cadet Gloria Ann Papesh became the bride of John D. Farkas on February 11, 1950 in St. Joseph Church.

White gladioli decorated the high altar of the church and palms lined the center aisles. Miss Helen Zaversnik was the soloist and organist was Anthony Rozman.

Michael M. Papesh, father of the bride, gave her in marriage. The bride wore a white slipper satin gown styled with a keyhole neckline with embroidered beaded flowers aroun dit. The front of the bodice, fashioned with a peplum, was embroidered with tiny beads and had long tapered sleeves. Tiny satin covered buttons were arranged down the back. A solid beaded tiara held the three-quarter length veil with venetian lace trim in place. The bride carried white roses centered with a white orchid.

Matron of honor as Mrs. Michael L. Papesh, sister-in-law of the bride. She wore a white chiffon velvet gown fashioned with a tailored bodice, scalloped neckline and draped sleeves. Her three-tiered scalloped skirt was ballerina length. She wore a white velvet helmet and carried a white chiffon velvet muff adorned with yellow roses.

Cadet Eileen Ferkol, Mrs. Ernest D'Atri, Miss Jean Dolinshek and Miss Stella Alberico were bridesmaids, with Georgene Vesel and Cadet Lois Sczepaniak as the Junior bridesmaids. All wore gowns styled identical to that of the matron of honor and had red and pink roses on their white muffs. Rita Mae Keith was the flower girl.

Michael L. Papesh, brother of the bride, was the best man. Ushers were Joseph Kochevar, Ernest D'Atri, Charles Pierson and Christian Mercier.

Immediately after the ceremony, a wedding breakfast was held in St. Joseph's hall for the bridal party. A reception was held at seven o'clock in St. Joseph's hall with more than 400 guests present.

The former Miss Papesh is the daughter of Mr. and Mrs. Michael M. Papesh, 160 Ruby Street. Mr. Farkas is the son of Mrs. Ann Farkas and the late John Farkas, 709 Logan Avenue.

The bride is a graduate of St. Francis Academy and the bridegroom was graduated from Joliet Township High School."

And where were the Cadets, you ask? With Captain Dorothy Govednik and President Mildred Pucel in the lead, the ten cadets headed the bridal processional and formed the guard of honor. As the wedding party numbering fifteen left the Church the cadets formed an arch with their staffs. Oh yes, they too enjoyed the wedding breakfast.

Gloria has been a Junior Cadet, since the team's organization in December 1941. Since 1946 she has been a member of the Championship Cadets. To Gloria and John are extended our fondest wishes for a life of complete happiness together!

LOOKING FORWARD—A Mother's Day card contained the following thought:

"If stars would never shine above,
Nor moon give forth her light,
How dreary all the skies would be,
How darksome all the night!

How empty all my life would be,
Of joy and comfort bare,
If I had not your tender love,
Your kindly care to share!"

May God generously bestow his blessings upon you, dear mothers, each day throughout the year.

OLGA ANCEL

P.F.C. Anthony J. Silc

A Card of Thanks

Mr. and Mrs. Michael Silc, 1273 Norwood Rd., Cleveland, Ohio attended the reburial services for their son PFC Anthony J. Silc who was killed in Cebu Island in the Pacific on March 29, 1945 at the age of 20.

Five years later his remains were brought to the National Cemetery in North Platt, Nebraska where his burial took place.

Mr. and Mrs. Silc wish to thank the Veterans of Foreign Wars, Post 1504 at North Platt, Nebraska, the officiating clergyman Captain George Schofield of Salvation Army and the Rev. F. J. Murray, Pastor of St. Patrick Catholic Church, to Mrs. Grace Williams, President of V.F.W. Auxiliary no. 1504, and to all the friendly people of North Platt for the genial reception and cordiality.

Reburial services were held at Fort McPherson National Cemetery at North Platte, Nebraska.

Mrs. Silc is a member of branch no. 25, Cleveland, Ohio.

No. 23, Ely, Minn. — What a wonderful turn out we had at our Keno games at our last meeting! A very nice sum was added to our treasury. The aprons and towels that were brought by the members were lovely. After the games lunch was served to the members and their guests. The lunch committee certainly outdid themselves with a grand and delicious lunch under the direction of Ann Saari and Mary Stubler, co-chairmen. A short business meeting was held before the games began. A new member was added to our ever widening circle. Welcome, to Anna Gruel! We were all happy to see Barbara Brennan back after her trip, looking great. I know she enjoyed herself. We all missed our faithful secretary Mary Skradski and we hope that she'll be at our next meeting.

On the lunch committee for April meeting were Mary Pucel, chairman, Barbara Brennan, Frances Colarich and Mary Evanish. Mary Zgonc was the recipient of the door prize. Respectfully submitted,

Angela Godec, Reporter.

ELY JUGOSLAV RADIO HOUR

On March 19, the committee members and entertainers of the Ely Jugoslav Radio Hour met at the National Home where discussions for money making projects were the main topic: a keno to be held soon and a public concert in the fall. Election took place with seats of office going to: Matt Kobe, chairman, Frank Jenko, vice-chairman, Frances Jenko, secretary, Angela Godec, rec. secretary, Joe Champa, John Mehle and Frank Shepel Jr., trustees, Publicity committee: Angela Godec, Ann Paun, Pat Muster. Program committee: Frank Shepel, Chas. Merhar Jr., Joseph Godec, William Zupec and Josephine Aikens. Entertainment followed the adjournment of the meeting with a surprise by the 3 Joes (Joe Champa, Joe Godec and Joe Jenko), it being their name day. Music was furnished by the Variety Artists. — Angela Godec, Rec. Sec'y.

Publicity Chairman

No. 24, La Salle, Ill. — Bowling season is coming to a close and there are many other activities coming up. Now that the bowling tournament is over, I must say that it was one of the best in all the years we attended. It seems that the Joliet committees really worked hard and I must say it was really on time. Even though I didn't bowl I still enjoyed meeting all the old and new friends, and I am sure the others will agree, they too had a wonderful time. I was glad to see all the La Salleans were there to help cheer. I am very proud that the Oglesby girls attended and also having President Albina Novak with her team from Cleveland. It seemed just like old times. By that I mean that no matter if we win or lose, we still can be good sports. Some of the girls went home feeling low in not winning first place but we can't all be winners, but they still had a wonderful time. We hope that our tournament in time will be a hundred per cent. So let's all try and get together the next season.

The Boys' Club play was a real success. Father Stephen Kassovic wishes to thank all those who attended as well as those who worked in any way. May God bless you all.

We hear that Father Koleman is getting along fine and we hope to see him back soon. We are sorry to hear that Mrs. Furlan has fallen in her home and fractured her hip; also Mrs. Bruder and Mrs. Urbance who are also on the sick list. We wish them all a speedy recovery. Also would like to announce that Mr. and Mrs. Edward Novwiak are the proud parents of a son. Mrs. Novwiak was formerly Gail Strukel. She is one of our bowlers and her mother is S. W. U. secretary for a number of years. Soon it will be May and May is a very busy month. First of all that means Mother's Day. We should all remember our mothers, those who still are with us and those whom the good Lord is taking care of, and we should always pray for them. They are still with us as they were before. The Mass on Mother's Day will be offered for all mothers living and dead. After Mass, the crowning of the Blessed Mother will take place. Later breakfast will be served in the school hall and a short program. In May is also our annual bake sale. Father asks all once again to cooperate. So if you are asked to bring or bake something do it with a good intention. Do more than you did in the last year. We need more baked goods and home-made food so that it will last all day. Last year it was a sell-out by noon, so you see the people like Slovenian food. So try and do your best. As you all know the school hall needs lot of repairs, therefore we must all cooperate in order that we have our school and hall completed. Let's keep that in mind. — Anne Pelko.

No. 27, No. Braddock, Pa. — By the time this goes into press, the Easter Holidays will be all over, and I hope very sincerely that all members had a very enjoyable Easter.

Our meeting that was held on the second of April, was not so well attended, so I would like to encourage all the members to make an effort to attend the meetings if they possibly can. From this month April, our meetings are being held on the FIRST Sunday of the month, so please members remember to attend the meetings, on the first Sunday of the month.

At our last meeting we had a great discussion concerning the dance, which we are holding on the 29th of April, and we expect a great turnout. We are very proud of our members of #27, especially those who so graciously donated towards it's benefits, with willingness to co-operate in helping where ever they can. We have a good group of women, so keep up the good work ladies and maybe those who could not help out now, may do so on another occasion!

I would like to encourage all the members to please attend our meeting held in May, to find out the outcome of the dance. So until the next time, So-long!

Mary Stephenson, President

No. 43, Milwaukee, Wis. Well, here we are, bursting with news about our tournament in Joliet which was a huge success! The ladies met at Rose Room Tap at 6:00 a.m. The president of our lodge Rose Kramer had coffee and potica for all. After a hearty breakfast we were on our way. We arrived in Joliet at 11 a.m. After seeing some of the town we finally arrived at the Rival's Club. We made sure that Joliet wouldn't forget good old branch No. 43 of Milwaukee. We went into the alleys with two accordians. Al Tratnek Jr's. fingers were flying at one, and Shirley Groth's at another.

Well we didn't come back with the trophy but we will never forget the wonderful hospitality of Joliet. We would like to thank everyone that made the tournament the success that it was; and a special thanks to our accordion players, Al Tratnek Jr. and Shirley May Groth.

Once again we would like to remind you of our 20th Anniversary dance and lunch, which will be held May 21, at Harmony Hall. Any of our members wishing to donate food, please contact our secretary, Mary Bentz. Her telephone number is Sheridan 4-3195. Please phone before May 1st. We hope to see you all there. — Shirley and Joan

P.S. Members please attend our May 14, meeting, it's very important.

No. 43, Milwaukee, Wis. — Just a final invitation to all the branches: Branch No. 43 is extending a hearty welcome to everyone, to celebrate their 20th anniversary with us. How about making this a date?

A.M. SCHEDULE

Date: Sunday, May 21st.

Place: St. John's Church on 9th and Mineral Streets.

Time: 10 A.M. Mass for all the members. Please meet at the Church Hall at 9:45.

P.M. SCHEDULE

Place: Harmony Hall at 6th and Mineral Streets. The Hall opens at 5 P.M. and it will be a good old fashioned "domača zabava."

Setting: Plenty of food and the bar will be open for the thirsty.

Music: By Eddie Gallun and his orchestra. Dancing all evening.

Entertainment: Schlits "Fraun-felder Family."

Enough said. Don't miss the gala event. Is it a date? Then, I'll be seeing you and you and you!

Members, attention! Please attend the May 14th meeting. It's important and we will start promptly at 2 P.M.

Rose Kraemer, President

No. 45, Portland, Ore. — In my last report, I announced that we will celebrate the 20th anniversary of our branch.

I also stated that Albina Novak, Supreme President of S.W.U. will be the honor guest at that time.

Here are the final details for our celebration:

Saturday Eve. June 10 — A dance will be held. The orchestra will be the Croatian Tambourines from Seattle.

Sunday, June 11 — There will be a banquet for the members. Cards will be mailed to all members with full details regarding same.

We ask all members to co-operate with the officers so that our celebration will be a success.

Mrs. Ann Hull (Ann Sugura) is in the hospital. We hope that she'll soon be well. Mrs. Emma Vogel is at home convalescing from an operation. To all sick members we wish a speedy recovery.

On Palm Sunday, members received Holy Communion in a body. After services breakfast was served at the Mallory Hotel. Everyone enjoyed the get-together.

Best regards to all. Will see you all at the next meeting.

Louise Struznik, secretary

No. 50, Cleveland, Ohio — At the lovely home of President Bernice Zoldak, we held our April meeting which was more of a social gathering than anything else. Fran Sietz reported on the pleasant trip to Joliet, Illinois with the three Cleveland bowling teams participating in the Midwest Tournament.

After enjoying the delicious strudel and potica prepared by Bernice's mother, Mrs. Novak, we retired to the living room to enjoy some good singing and piano music by our President Mrs. Zoldak who is a wonderful vocalist and pianist. The hostess and her mother were very entertaining to us. We want Mrs. Novak to be our guest at every meeting from now on.

Do you know something about the Fatso Club? You know what? It's falling apart at the seams. Some are gaining weight steadily and others are losing slowly—while most of us are resigned to being fat!

This cordial invitation should be of interest to every member. On Sunday, May 28, we will all be delighted with a performance by the Chicago Choral Club under the direction of Mrs. Anna Cham. The event will take place at the newly-built American Jugoslav Center, 20713 Recher Avenue, Euclid, Ohio. Two years ago Cleveland enjoyed the Chicago ladies choral club very much when they presented a concert and a Minstrel show and their return trip is highly anticipated. With them on the program will be the popular male chorus "Slovan", who have gained many honors in the past. Miss Nadine Sabec will be the featured dancer. The program will be most entertaining that we are assured by the committee on arrangements. The stage presentation will begin at 3:30 P.M. The evening will be highlighted by a dance with music by Mickey Ryance's orchestra. It will be a big day, dedicated to our beloved Mrs. Frances Rupert, past supreme vice-president, who was one of the most ardent workers until her disability a few years ago. This day will be a happy one, so come and partake of its joys.

Our meeting on May 8th will be at Mrs. Sietz's home, 17709 Grovewood Avenue. She has a spacious home and will be able to accommodate a large attendance. Mamie Marin will gladly arrange for your transportation if you are at a loss of it. Our secretary, Mrs. Traven, 1249 E. 67th will welcome your mail and also a call. The number is Ex. — 1-8143 or Ex. 1-2828.

Respectfully submitted

Corinne Novak, Rec. Sec'y.

No. 57, Niles, Ohio — Spring is here and from now on we, women, will be very busy, so this report will be a brief one.

Our last meeting was well attended considering the bad weather. We initiated a new member, Margaret March, who is very welcome among us and we hope that she will be a loyal member.

Our thanks to Mrs. F. Jerina for the lovely prizes for our party. I'm not lucky in playing but I have a lot of fun.

Greetings to all and will be seeing you at our next meeting!

Johanna Prinz, reporter

No. 73, Warrensville, Ohio—Ahem! Missed a monthly report, did'nt I? Forgive me, please, I will try not to let it happen again!

The luncheon on March 22 turned out wonderfully. Nobody can ever tell branch no. 73 that a small organization hasn't a chance. A clear profit of $80.00 was made by our little group. A luncheon of tuna fish salad, crackers, cake and ice cream and coffee was served. This was followed by an afternoon of cards. Several members made aprons for table prizes and door prizes were also donated. Mrs. Travnik, our president wished to express thanks to everyone for the wonderful help and cooperation.

Our little party of February 23, was also a success. About 25 women gathered at my home to see slides that our former spiritual adviser Rev. L. Baznik had taken while on duty in Japan. After a very interesting lecture and several beautifully colored slides, Mr. Walter favored us with some of his interesting home movies. These included pictures of our first branch picnic. As they say: what a scream!

The activities were rounded out with a light lunch and a very pleasant surprise. All our swell members pulled the wool over my eyes and presented me with a beautiful whatnot shelf. I love it and want to thank each and everyone. It holds a prominent place in my living room. Thank you all, again.

Congratulations to Mr. and Mrs. Casey Liska on the birth of a daughter Geraldine Marie. Mrs. Liska, Elsie to most of us, is a very loyal member of our branch. Best wishes to you and may the little one enjoy lots of good health, happiness and blessings that li'l ones need and get.

A beautiful and happy Mother's Day to all the mothers. May the greatest Mother of all, the Blessed Mary, keep you and yours under her gentle care today, tomorrow and always.

Evelyn Majercik

Our 1st vice-president is appealing to all!

No. 89, Oglesby, Ill. — With the 14th Annual Midwest Bowling Tournament over with, I hope every bowler arrived safe and contented home again, with a feeling to do still better next year at Sheboygan, Wis., the selected city for 1951. I was happy to meet you all again and am looking forward to seeing you all at Lemont Day, July 16th. Do all try to be there and bring your friends as it will be the tenth anniversary of the occasion and every person attending will be given a remembrance of the day from the Union.

The good news that our choral club singers of No. 2 Chicago is going to have records made. It is something all of us ought to be proud of. If Jankovich made it you should too. Slovenian singing is still liked by many. Good luck to you, No. 2. Chicago!

The "Variety Membership drive" is on! We all know that we just did not ask everyone we wanted to in the last drive. It's not too late let's do it now. This drive started May 1st and ends Sept. 30th. It will be worth your while as the board of directors will reward you for your efforts. But keep one thing in mind: **get members that are going to be true members!** Explain to them the benefits they derive for the 35c asessment. They'll surely be glad to join!

Sunday, May 14th is Mother's Day; a day set aside to pay tribute to our mothers and all mothers who have sacrificed the best years of their lives for us. May God bless them. Daughters who are not S.W.U. members, won't you surprise them this month and JOIN. I know they will appreciate your move and you will be glad in the end too.

When buying gifts for any occasion go to the beautiful Dittles Gift Shop. You can't do better elsewhere and Mrs. Dittle is our member and will appreciate it.

When buying men's and boy's wear and suits, do call at Eddie & Hariet Delvally's Clothing Store. No use going further. Mrs. Delvally is also our member and will greet you with a smile.

Greetings to all S.W.U. members and don't forget to come to the next meeting with a new member.

Josephine Livek

No. 106, Meadow Lands, Pa. — Our branch will sponsor a Polka Party on May 16th at 8 P.M. in the Church Hall. We extend a cordial invitation to branch no. 71 Strabane and to all the neighboring lodges. We will be prepared to give you the very best service and assure you a good time. Come one, come all, you will surely have a good time. The admission will be 50 cents per person. A beautiful door prize will be given away. Will be seeing you at our Polka Party. Best regards. — **Agnes Zitko**, sec'y

WOMEN'S GLORY
The Kitchen

All recipes are tested by contributor

Frances Jancer
1110 — 3rd St., LaSalle, Ill.

Upon my recent visit in Joliet, Illinois, during the Midwest Bowling Tournament, I met many SWU members who have been eager and anxious to compliment me on "Woman's Glory". They claim it is just what the Dawn has needed for a long time. My answer is, if it is of benefit to the people, I shall continue.

I take this means of thanking the Supreme Secretary, Mrs. Josephine Erjavec, who presented me with a box of "Slovenian Tarts" that was published in the March issue. She hurried to explain that they were made by her daughter Mrs. Olga Ancel, and I must add, they were well made.

Lacking at the party was the special "pickled pigs feet." We wonder why?

One of the special requests for Joliet, Illinois, is the art of making a good salad dressing. Some people cannot eat mayonnaise, and it is barred from many diets by physicians. Therefore a good dressing can be easily made and stored in a cool place.

CHEFS SALAD DRESSING

2 medium onions, 2 buds of garlic, 1 small bunch parsley, 1 tblspn dried parsley, 2 tblspn salt, 1 tblspn sugar, 1 pint salad oil, 1 cup vinegar, water.

Grind and re-grind the onions, garlic and parsley through a foodchopper, using the fine knife. Put in quart jar and add the salt, ail, vinegar — then add enough water to fill the jar. This should be kept sealed, in a cool place, like a cellar, and will last indefinitely and is by far means more healthy than cooked dressings.

FRENCH DRESSING

4 cups salad oil, 2 cups vinegar, 2 tblspns paprika, 1 cup sugar, 1 tblspn and 1 tspn prepared mustard, 2 tblspn salt.

Place all ingredients in a half gallon jar and shake well. This too may be kept tightly sealed in a cool place.

GOLDEN DRESSING

1/3 cup pineapple juice, ½ cup orange juice, ¼ cup lemon juice, ¼ tspn salt, 4 eggs, separated, ¾ cup vinegar, ½ cup heavy cream, whipped.

Heat fruit juices in top of double boiler. Beat egg yolks until thick and light, add ½ cup sugar gradually. Stir in hot juices slowly, return to double boiler and cook over hot water until smooth and thickened, stirring constantly. Beat egg white until foamy and add remaining sugar, beating until stiff. Fold cooked mixture into beaten whites; chill. Just before serving, fold in the whipped cream. Serve with fruit salads. Makes 2 cups dressing.

24 HOUR SALAD

1 large can sliced pineapple, 1/3 lb. marshmallows, ½ lb. pecans, 4 egg yolks, 1 cup cream, 1 cup whipping cream, 2 tblspns sugar, ⅛ tspn salt.

Add well beaten egg yolks to partially heated cream. Add salt and sugar, when thick remove from heat and set aside, to cool. Drain juice from pineapple, cut into long slices. Add pecans and marshmallows, which have been cut. Pour the cold custard over the mixture, fold in the whipped cream and let stand 24 hours. Serves 12 to 15 people.

HELPFUL HINTS

Make a clothespin bag the width of a coat hanger and sew one side of the material to the bottom of the hanger. It is easily hung and slides along on the line.

When placing curtain ties, use the window shade as a marker for the desired height to fasten the tiebacks.

A mixture of salt and vinegar makes an excellent polish. Try polishing brass ornaments and lamps around the house.

Scissors may be sharpened by cutting through fine sandpaper several times.

Use finely crushed potato chips as topping for baked dishes instead of bread crumbs which are so frequently used. The chips may be crushed in the package.

To save a lot of cleaning and scouring the waffle iron after using it, make paper collars to fit around the rim. Use one each time you use the iron.

Summer cottons and rayons may be refreshed by using small amounts of plain gelatin instead of starch; prepare as for dessert and starch by dipping.

Waterproof your recipe cards with clear shellac. This keeps them from discoloring and they can easily be wiped clean when anything is spilled on them.

Clothespins will last longer if they are put in a pan of boiling water and soda when new. Soak for a half hour and then rinse in cold water, dry in the sun.

OH, YEH!

"Dearest Annabel!" wrote Oswald who was hopelessly in love "I would swim the mighty ocean for one glance from your dear eyes. I would walk through a wall of flame for one touch of your little hands, I would leap the widest stream in the world for a word from your lovely lips."

As always yours, Oswald.

P.S. "I'll be over Saturday night, if it doesn't rain."

Juniors' Page

CELEBRATE:

May Day on May first.
Mothers' Day on the second Sunday.
Decoration Day on May 30th.
Plant flowers and put the finishing touches on your garden.

MOTHER

M is for Mother
As well as for May;
And this is the month
..That brings "Mother's Day."

MAY QUEEN

Did you ever play May Queen? Try it at your May meeting. First, you select a worthy Queen to rule over this enchanted hour or afternoon. She must have earned this honor by being an outstanding Junior member. She must have contributed for the betterment of the group, or enrolled new members during the year, or been a winner of some contest.

Once your Queen is selected, her crown and throne must be considered. Her crown may be made of beautiful fresh flowers and leaves, or pastel shades of crepe paper, or cardboard covered with shiny tinfoil. Springtime offers an abundance of pleasant settings for her throne, on lawns, in gardens and in parks.

After the ceremony of crowning the Queen, she is privileged to sit upon her throne in judgment of the Junior subjects. They should entertain her with dancing, singing, reciting or telling jokes. Winding a May-pole would be fun and give the affair a festive coloring.

SHELTER

Blessed is the house that knows the shelter of a tree, whose windows frame the pattern of its leafy filigree; just like a picture flung upon the sky, a shifting scene, of changing moving cameos in gold and brown and green. The house that knows the touch of leaves and rests within the shade of some great kindly spreading tree need never be afraid.

O happy people sheltered by a tree's protecting arm; held in its green enchantment — you will never come to harm; for in the music of a tree a quiet voice is heard — that silences all human fears and every angry word.

THE REASON

I wonder if you wonder
Why I'm dressed so bright and gay.
You see I want to look my best
For this is Mother's Day.

CHILDHOOD SWEETNESS

We approach all problems of children with affection. Theirs is the province of joy and good humor. They are the most wholesome part of the race, the sweetest, for they are fresher from the hands of God. —Herbert Hoover

FIGURE FUN

If a boat can travel three miles an hour against a current flowing at the rate of two-and-a-half miles an hour, how many miles an hour can it travel with the current in three and a half hours?

Answer: It travels 28 miles.

RIDDLES

1. What nut has no shell? 2. What kind of birds do best in captivity? 3. Why is a miser like a man with a bad memory? 4. What is it that shows others what it cannot see itself? 5. In what popular game is a precious stone used? 6. What nut is a beverage? 7. What flower makes a bright day? 8. What nut is a country?

TO OUR LADY OF FATIMA ON MOTHER'S DAY

O Queen of Light,
Pray for us;
Save us from Eternal Night,
Pray for us;
Bring grace from Heaven above,
Pray for us;
Bring grace, and God's holy Love,
Pray for us;
Bless our Mothers on this Day,
Pray for them;
Mother, guide them on the Way,
Pray for them;
Give the world the longed-for peace,
Pray for us;
That joy may reign, and grief may cease,
Pray for us;
Amen.

Mother's Day love and greetings to my Mother and to all the S.W.U.A. member-Mothers!

Marie Bombach, S.W.U.A. 105
Detroit, Michigan

WIZARD OF ELECTRICITY

Magic has become a part of our everyday lives. We push a switch — light flashes on. We push another — from a flat disk comes the voice of a great singer. Every day we see or do something which would startle our forefathers, but we take it as a matter of course.

It was just 103 years ago, on February 11, 1847, that the "magician" who made many of these things possible was born in the little town of Milan, Ohio. It was Thomas Alva Edison, inventor of the light bulb, phonograph, storage battery, ticker tape and many other of our present day miracles. Even as a small boy Edison liked to try to do things he had thought or heard about. When he was six years old his parents found him sitting on a nest of eggs. Because he had seen a goose hatch eggs, he thought he could do it.

Laboratory on Wheels

At the age of 12, Edison began to earn his own way. As a "news butcher" on a railway, he sold newspapers, sandwiches, peanuts and candy. Before he had reached the age of 15 he set up his own printing press in the baggage car of a train and was publishing a newspaper. Becoming interested in chemistry, he later established a "laboratory on wheels."

Edison developed his first successful invention, the ticker tape used in recording stock market changes, before he was 22 years of age. Fame came rapidly to him as he patented more than a thousand useful inventions. He became known as the "Wizard of Electricity." Many of our modern "inventions" are based on his work.

PERFUME BOTTLES

Modern perfume bottles make an interesting hobby collection since almost every kind of perfume has a different and attractive bottle. Keep your collection on a shelf or in a cabinet, which you can make by sandpapering and painting an egg crate. Make the inside a bright color to show off your collection.

USEFUL ANIMAL

Deer are among the fleetest and most graceful of all animals, which is probably the reason why Clement Moore selected them to pull Santa's sleigh in his famous poem, "The Night Before Christmas." Reindeer are found only in the far north; however, deer inhabitat almost every country in the world. In the United States we have three prevailing species. They are the mule deer, the Columbian black-tailed deer and the Virginia white-tailed deer. Deer were second only to beavers in supplying the early pioneers with meat and clothing. Moccasins, leggings, pants, coats and gloves were only a few of the articles made from deerskin. The colonists also exported large numbers of deerskins in exchange for supplies they could not wrest from the wilderness. During 1756, the Province of Georgia alone shipped about 600,000 deerskins to England. Deer meat, or venison as it is called in North America, was preserved by "jerking" which means smoking or sun-draying. When deer meat is jerked, it is light in weight and thus it was easily carried by the early explorers and pioneers. The deer was truly one of man's greatest aids in conquering the wilderness of North America.

DURING MAY, STUDY BIRDS. Mount a bird picture on the cover of a notebook. Paste in it bird pictures or sketches. Write notes on what you observe about birds in your neighborhood. Make an egg pattern, then cut out and paint the paper eggs in colors of different bird eggs. Mount these on pages opposite bird pictures. If you find any bird feathers, put them in your book.

RIDDLE ANSWERS

1. The doughnut. 2. Jailbirds. 3. Because he is always for-getting. 4. A mirror. 5. Baseball (diamond). 6. Cocoanut. 7. Sunflower. 8. Brazil.

AVOID COLDS

Mother generally sees to it that we do the things we should in order to keep from taking cold. She gives us vitamins, provides warm clothes and insists we get enough sleep. But she can't follow us to school, or stay with us all the time, so we ought to know some of the rules ourselves. The most important thing to remember is that when anyone who has a cold coughs or sneezes, he spreads germs as far as six feet. So we should try to keep away from anyone who is rude enough to cough or sneeze without covering his mouth. Of course, we will never, never be guilty of this ourselves. It is better to use a tissue, which can be destroyed, than a handkerchief, where the germs will live for a long time.

POOR LITTLE LION

Freddie's mother was showing him a picture of the Roman martyrs being thrown to the lions, telling him what a terrible thing it was. Then she asked him what he thought of it.

"It's very sad, Mama," he said, shaking his head. "Look at that little lion over there in the corner — he's not getting any."

Teacher — Sonny, what do you think counts most in this world of ours?
Sonny — An adding machine.

Teacher: Mary, name twelve birds.
Mary: Six owls and six robins.

Get your article to our office as early in the month as possible. The TENTH of the month is our deadline.

Be sure to use the names of everyone who takes part on the program, telling what each does. Tell who the committee members and chairmen are. See that all names are spelled correctly.

Try to have your article typewritten, double spacing it and writing on one side of the paper only. If this is not convenient, write your copy as plainly as possible with pen and ink.

Finančno poročilo S.Ž.Z. za mesec MARC 1950
Monthly Report of the S.W.U. for the Month of MARCH 1950

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina Redni	Mesečnina Mladinski	Družabne In "Zarja"	Družabne In Članice	Razno	Skupaj	Štev. Članic Redni	Štev. Članic Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	$64.00	3.30		.10		67.40	168	33
2.	CHICAGO, ILL.	99.45	6.50		.10		106.05	350	93
3.	PUEBLO, COLO.	91.95	4.70			.20	96.85	233	49
4.	OREGON CITY, ORE.	9.95	.10				10.05	27	1
5.	INDIANAPOLIS, IND.	43.40	2.00			.20	45.60	126	20
6.	BARBERTON, OHIO	62.35	2.10		.20		64.65	172	23
7.	FOREST CITY, PA.	52.20	3.00		.10		55.30	139	30
8.	STEELTON, PA.	67.50	3.00				70.50	90	15*
9.	DETROIT, MICH.	19.00	.30				19.30	50	5
10.	COLLINWOOD, OHIO	204.85	5.90				210.75	547	61
12.	MILWAUKEE, WIS.	250.70	16.30		2.40	.60	270.00	342	63%
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	56.05	.20			.10	56.35	138	2
14.	NOTTINGHAM, OHIO	132.90	6.10		.40	.45	139.85	357	61
15.	NEWBURGH, OHIO	129.60	7.60				137.20	326	78
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	76.45	4.90		.10		81.45	192	48
17.	WEST ALLIS, WIS.	63.45	1.90			1.00	66.35	168	22
18.	CLEVELAND, OHIO	39.70	.90				40.60	105	9
19.	EVELETH, MINN.	61.95	7.80				69.75	166	78
20.	JOLIET, ILL.	240.65	27.80		.10	.35	268.90	664	287
21.	CLEVELAND, OHIO	40.05	2.90				42.95	112	31
22.	BRADLEY, ILL.							29	
23.	ELY, MINN.	87.30	2.00				89.30	230	21
24.	LASALLE, ILL.	73.20	3.10		.10		76.40	199	35
25.	CLEVELAND, OHIO	351.75	10.60		.10		362.45	895	108
26.	PITTSBURGH, PA.	51.20	2.90			.10	54.20	142	30
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	30.15	1.70				31.85	76	17
28.	CALUMET, MICH.	36.10	.50		.50		37.10	99	5
29.	BROWNDALE, PA.	15.60	1.30				16.90	41	13
30.	AURORA, ILL.	10.75	.20				10.95	29	2
31.	GILBERT, MINN.	46.65	3.80		.30		50.75	119	38
32.	EUCLID, OHIO	62.05	2.10			.45	64.60	151	21
33.	NEW DULUTH, MINN.	30.70	2.20				32.90	86	22
34.	SOUDAN, MINN.	8.05			.10		8.15	25	
35.	AURORA, MINN.	44.20	2.70		.10		47.00	98	31
36.	McKINLEY, MINN.	4.20			.10		4.30	13	
37.	GREANEY, MINN.	15.40	.90		.10		16.40	44	9
38.	CHISHOLM, MINN.	69.05	.90		.30	.75	71.00	190	9
39.	BIWABIK, MINN.	9.65	.50		.10	.10	10.35	33	5
40.	LORAIN, OHIO	43.10	.60		.50		44.20	113	7
41.	COLLINWOOD, OHIO	92.25	1.20				93.45	256	13
42.	MAPLE HEIGHTS, OHIO	15.00				.90	15.90	40	
43.	MILWAUKEE, WIS.	42.10	2.50				44.60	111	25
45.	PORTLAND, ORE.	25.05	.10		.10		25.25	63	1
46.	ST. LOUIS MO.	11.70	.30				12.00	32	3
47.	GARFIELD, HEIGHTS, O.	47.95	2.30			.25	50.50	132	23
48.	BUHL, MINN.	6.90	.10				7.00	19	1
49.	NOBLE, OHIO	28.00	.60			.25	28.85	73	6
50.	CLEVELAND, OHIO	71.30	2.50			.40	74.20	88	12#
51.	KENMORE, OHIO	12.80	.60				13.40	28	6
52.	KITZVILLE, MINN.	19.00	.20				19.20	45	2
53.	BROOKLYN, OHIO	16.55	.80				17.35	43	8
54.	WARREN, OHIO	31.05	2.30			.25	33.60	81	25
55.	GIRARD, OHIO	32.75	1.20			.10	34.05	86	12
56.	HIBBING, MINN.	43.35	.70				44.05	118	7
57.	NILES, OHIO	27.40	2.30			.10	29.80	69	25
59.	BURGETTSTOWN, PA.	15.45	.50				15.95	37	5
61.	BRADDOCK, PA.	15.95	1.20			.20	17.35	42	12
62.	CONNEAUT, OHIO	8.05			.10		8.15	23	
63.	DENVER, COLO.	34.85	2.70		.30		37.85	91	28
64.	KANSAS CITY, KANS.	22.05	2.10				24.15	63	21
65.	VIRGINIA, MINN.	27.70	1.90				29.60	74	19
66.	CANON CITY, COLO.	19.05	1.10				20.15	48	11
67.	BESSEMER, PA.	33.60	.70		.50		34.80	81	7
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	14.75					14.75	30	
70.	WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	.20		.20		6.40	15	3
71.	STRABANE, PA.	50.85	.40				51.25	126	4
72.	PULLMAN, ILL.	20.90	.90				21.80	54	9
73.	WARRENSVILLE, OHIO	24.15	.40			.10	24.65	69	4
74.	AMBRIDGE, PA.	27.55	.30				27.85	59	3

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina Redni	Mesečnina Mladinski	Družabne in "Zarja"	Članice	Razno	Skupaj	Štev. Članic Redni	Štev. Članic Mladinski
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	21.70	1.30				23.00	63	13
78.	LEADVILLE, COLO.	7.80					7.80	44	17
79.	ENUMCLAW, WASH.	18.05	2.30		.80	.50	21.65	47	24
80.	MOON RUN, PA.	12.95					12.95	32	
81.	KEEWATIN, MINN.	13.30				.25	13.55	38	
83.	CROSBY, MINN.	8.30			.20		8.50	23	
84.	NEW YORK, N. Y.	32.65	.10		.80		33.55	89	1
85.	DePUE ILL.	14.35	.40		.10		14.85	36	5
86.	NASHWAUK, MINN.							9	
88.	JOHNSTOWN, PA.	29.90	3.10		.50		33.50	74	32
89.	OGLESBY, ILL.	28.10	2.40		.30		30.80	81	24
90.	PRESTO, PA.	22.65	2.20		.20		25.05	64	22
91	VERONA, PA.	19.30	.70				20.00	43	7
92.	CRESTED BUTTE, COLO.							28	
93.	BLOOKLYN, N. Y.	33.40	.70		.30		34.40	88	7
94.	CANTON, OHIO							23	18
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	61.60	3.60				65.20	117	31
96.	UNIVERSAL, PA.	45.30	.60		1.00		46.90	54	3&
97.	CAIRNBROOK, PA.	13.35	.70				14.05	31	7
99.	ELMHURST, ILL.	10.50					10.50	25	
102.	WILLARD, WIS.							9	
104.	JOHNSTOWN, PA.	12.60			.10		12.70	36	
105.	DETROIT, MICH.	5.85	.30		.30		6.45	16	3
106.	MEADOWLANDS, PA.	11.80			1.00		12.80	23	
	Skupaj	$4,062.75	191.80		12.60	7.60	$4,274.75	10287	1891

Prodane voščilne kartice—podr. št. 17, West Allis, Wis.	2.50
Obresti od bondov in bančnih vlog	340.66
Vrnjen ček št. 5830 — Mladinska rezerva	2.50
Skupni dohodki za marc	$4,620.41

*Asesment za februar in marc; %Asesment za januar in marc; #Asesment za januar in februar; &Asesment za marc in april.

STROŠKI:

Za umrlo Mary Jorga, podr. št. 2, Chicago, Ill.	$ 100.00
Za umrlo Mary Kosnick, podr. št. 9, Detroit, Mich.	100.00
Za umrlo Apolonia Strauss, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Katarina Rubinich, podr. št. 13, San Francisco, Cal.	100.00
Za umrlo Mary Ausec, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Josephine Sojat, podr. št. 28, Calumet Mich.	100.00
Za umrlo Eva Yapuncich, podr. št. 39, Biwabik, Minn.	100.00
Za umrlo Ursula Zala, podr. št. 47, Garfield Heights, Ohio	100.00
Mesečne plače $725.00; Davki odšteti $69.58	655.42
Social Security davek od 1. januarja do 31. marca	65.25
Pridržan davek od 1. januarja do 31. marca	176.10
Najemnina za urade	27.00
Poštnina, ekspres, telegrami in telefon za tri mesece	95.24
Tiskanje pravil in poštnina za razpošiljanje	469.26
Nagrade za kegljaško tekmo	119.00
Razni stroški	41.64
Za železno omaro v gl. uradu	76.52
Skupni stroški	$2,525.43

V blagajni 1. marca 1950 — Balance March 1, 1950	$249,648.18
Dohodki v marcu — March income	4,620.41
Skupaj — Total	$254,268.59
Stroški v marcu — March disbursements	2,525.43
V blagajni 31. marca — Assets March 31, 1950	$251,743.16

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

OUR NEW MEMBERSHIP DRIVE —"VARIETY CAMPAIGN"

started on May 1. Beautiful prizes will be awarded to all who secure three members or more during the drive. Visit your friends and neighbors today and ask them to join your branch!

The annual pilgrimage and "S. W. U. DAY"

will be observed in Lemont, Illinois on Sunday, July 16, 1950. This will be our TENTH ANNIVERSARY. Plan to attend and meet your friends!

Wedding Dreams At Your Price!

CAROFRAN BRIDAL SHOPPE

7017½ Superior Avenue
Near Ezella Theatre, second floor.
CLEVELAND, OHIO

Special attention by Mrs. Carole Traven to all brides and her attendants.

Complete line of bridal gowns suited to the bride of today who is noted for her charm, her youth and her flair for fashion.

All veils custom-made in CAROFRAN SEWING ROOM. Gowns also may be custom-made.

Consult CAROFRAN

For complete satisfaction on your wedding day! Your purse and you will be pleased!

NEW AND OLD SLOVENIAN MUSIC FOR ACCORDION

as played by Frank Yankovic & Johnny Pecon

Arranged by Joe Trolli

VOLUMES 1-2-3-4-5-6

Sheet music available also manuscript copies of music not in print.

Send mail orders to:

Collinwood Music Center

HOME OF SLOVENIAN MUSIC

712 E. 152nd Street Cleveland 10, Ohio

PARK VIEW WET WASH LAUNDRY COMPANY

A Service to Fit Every Budget

1727-31 W. 21st Street

CAnal 6-7172-73 CHICAGO

SAMO ENO NAVODILO

o zdravju, materinstvu, gospodinjstvu itd., vam lahko koristi več, kot stane celoletna naročnina za NOVI SVET Poleg tega Novi Svet prinaša poučljive članke, lepe povesti, pesmi, zgodovino Slovencev v Ameriki itd. Pošljite naročnino $3.00 že danes na naslov:

NOVI SVET

1945 West Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

Ako omenite oglas v "Zarji" dobite lepo povest "Ena božjih ovetk" kot nagrado popolnoma brezplačno.

Nova "KUHARICA"

ZA AMERIŠKE SLOVENKE

— "SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA" —

Izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek

! Knjiga, ki jo je vsaka gospodinja želela imeti !

Cena s poštnino $5.00. Naročite jo pri "Zarja"

2073 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

Invalid Car Service

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd ST.
ENdicott 1-0583 IVanhoe 1-3118
Cleveland, Ohio.

For complete satisfaction visit

PARK VIEW FLORISTS

Special attention given to Birthday corsages and plants. We have a wide selection in flowers.

Weddings, Bouquets,
Funeral designs, Corsages

Telegraph delivery service

J. J. STARC

1096 Norwood Rd. Tel. Ex. 1-5078
9320 Kinsman Rd. Tel. Mi. 1-2469
Cleveland, Ohio

MARY KOVACIC
2472 PITTVIEW
MILLVALE, PA.

DR. FRANK T. GRILL
PHYSICIAN and SURGEON
Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CAnal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS
COAL & OIL
2045 W. 23rd St. Phone VIr. 7-6891
Chicago 8, Illinois

NOVIELLI MEMORIALS
Nick Novielli, Prop.
Markers ● Monuments
● Mausoleums
You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here.
412 S. Chicago St., Joliet, Illinois DIAL 9376

GEREND'S FUNERAL HOME
Phone 7012
SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt
so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki

Posluje že 56 leto

Članstvo: 42,500 Premoženje: nad $8,000,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

DR. MARGARET GUSTAFSON
75 SCOTT ST.
Joliet, Illinois

EYES EXAMINED
GLASSES FITTED
LENS DUPLICATED

DR. GUSTAFSON,
Slovenian Optometrist

Govorim slovensko in dobili boste dobro postrežbo. Pridite na pogovor zaradi oči in dobili boste pojasnilo brez vsake obveznosti.

VIrginia 7-6688
ZEFRAN FUNERAL HOME
AIR CONDITIONED CHAPELS
1941-43 WEST CERMAK ROAD
LOUIS J. ZEFRAN
ELIZABETH L. ZEFRAN
Funeral Directors & Embalmers CHICAGO 8, ILL.

Ermenc Funeral Home
5325 W. Greenfield Ave. Phone Evergreen 3-5060
Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons
ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 47 let že obratujemo naše podjetje v zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja, prihranili si boste denar in dobili stoprocentno postrežbo.

Tel: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
Tel. KEmore 1-1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street
Tel. HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio